

Thư Từ Lai Vãng

Tập 1

1989

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự, thư từ lai vãng, xuất phát từ chơn tâm đáy lòng của mọi người, đã dẫn thân tại mặt đất này, sống trong sự kích động và phản động, cùng chung đóng góp từ trước tới thanh, từ thanh tới trước, để mọi người có cơ hội tự cảm thức nguyên lý của tâm linh, hướng về sự trao đổi của tâm thức, diễn tả và xây dựng cho nhau từ giây phút khắc.

Đọc để cảm thức và tự dẫn thân vào trong mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một con đường thức tâm, tự tu, tự tiến, phá mê, phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

LƯƠNG SĨ HẰNG

Montréal, ngày 2/4/1980

Cảm Nang Cuộc Sống

Khóc vì thế cảnh điêu linh
Khóc vì nhân cách gập ghềnh khó đi
Khóc vì ràng buộc nghĩ suy
Khóc vì động loạn khó ghi chân tình
Khóc vì dễ cảm khó mình
Khóc vì bận rộn giam mình một nơi
Khóc vì chẳng rõ ông Trời
Khóc vì thế cảnh tạo nơi u sầu
Khóc vì chồng vợ đụng đầu
Khóc vì khó giải nhiệm màu bất minh

Buồn vì thấy khổ nợ tình
Buồn vì con, vợ chưa mình ông Trời
Buồn vì kẻ khác lăm lờ
Buồn vì nhân cách tạo đời khổ đau
Buồn vì bản tánh cầu nhau
Buồn vì tánh nóng đập đầu tự than
Buồn vì nghiệp quả phàn nàn
Buồn vì eo hẹp tương nằng là cao
Buồn vì chưa rõ nhiệm màu
Buồn vì ăn học tạo sâu tạo lo

Tủi vì tự hạ dày vò
Tủi vì cuộc sống quanh co một mình
Tủi vì chết sống chẳng mình
Tủi vì sống chết duyên tình dở dang
Tủi vì tâm trí bàng hoàng
Tủi vì chẳng biết thiên đàng nơi nao
Tủi vì chữ họ rồi sao
Tủi vì chưa hiểu nơi cao thấp tầng
Tủi vì trí thức cù lân
Tủi vì chưa biết sẽ lên đến đâu

Thư Từ Lai Vãng

Nhục vì chưa rõ nhiệm mầu
Nhục vì phản trắc ăn sâu thế tình
Nhục vì luận thuyết chẳng minh
Nhục vì sân tánh chính mình tạo ra
Nhục vì ý thức chẳng hòa
Nhục vì tâm tối chỉ la ông Trời
Nhục vì thiện ác đối đời
Nhục vì không xét tự rơi lệ trào
Nhục vì chẳng rõ thấp cao
Nhục vì bản tánh ào ào dâm ô

Vui vì được rõ tánh tình
Vui vì mình khổ do mình tạo ra
Vui vì biết được hồn ta
Vui vì kiếp sống chuyển qua ý Trời
Vui vì tâm trí thanh thoi
Vui vì giây phút do Trời sang ban
Vui vì thuận cảnh tâm an
Vui vì mình đạo tự bàn tự tu
Vui vì thấy rõ mình mù
Vui vì xét rõ mình ngu hơn Trời

Tươi vì rõ lý mình lời
Tươi vì bất hoại đời đời yên vui
Tươi vì tự luyện rèn trui
Tươi vì thoáng khí đẹp mùi trước ô
Tươi vì hợp cảnh hư vô
Tươi vì ngộ đạo gặp bồ nơi nơi
Tươi vì rõ lý Đất Trời
Tươi vì cởi mở đời đời an vui
Tươi vì trong khổ có vui
Tươi vì trong sướng còn vui hơn người

*Nhẹ vì đã được rười rượi
Nhẹ vì thanh thảo người người hợp khuynh
Nhẹ vì đã sửa được mình
Nhẹ vì được rõ âm thanh của Trời
Nhẹ vì chuyển hóa nơi nơi
Nhẹ vì thiên hạ nhớ Trời mà tu
Nhẹ vì đã rõ chẳng ngu
Nhẹ vì tự sửa trùng tu thiên đàng
Nhẹ vì khai triển nhiều màn
Nhẹ vì thức giác thực hành giải tâm*

*Nhàn vì rõ lý diệu thâm
Nhàn vì dẹp loạn khỏi lằm khỏi sai
Nhàn vì chẳng có tranh tài
Nhàn vì xét rõ ai ai cũng mình
Nhàn vì rõ lý duyên tình
Nhàn vì mọi việc Trời tinh chuyển hành
Nhàn vì rồi sẽ đạt thành
Nhàn vì cõi tạm cạnh tranh làm gì
Nhàn vì khỏi bận nghĩ suy
Nhàn vì chân lý chuyển ghi đời đời*

Khóc Buồn Tủ Nhục Vui Tươi Nhẹ Nhàn

Thư Từ Lai Vãng

Bình Dương, ngày 5 tháng 2 năm 1980

Ông Tám kính yêu,

Trước hết chúng con xin kính chuyển đến ông Tám bà Tám lời chúc sức khỏe, luôn vui tươi trên bước đường của một năm mới Canh Thân!

Thế là thêm một cái Tết nữa vắng bóng một vị truyền pháp, một cha già kính mến của chúng con! Nhưng cái hình cao quý tuyệt đẹp ấy không bao giờ phai lạt trong tâm hồn chúng con. Âm thanh như còn văng vẳng của những ngày giảng đạo, như bên tai chúng con đó ông Tám ạ. Từ khi ông Tám ra đi, tức là sau khi đã đem những bài học của trường đạo lần trường đời, truyền đạt cho lớp người hậu thế này, con nhận thấy rất nhiều người vấp ngã cả hai con đường của đời mạt pháp nhiều cam go này. Con đang hình dung có lẽ ông Tám đang khóc, đang buồn. Nhưng ông Tám ơi, con biết chắc là ông Tám đã hiểu rõ đó là căn duyên của một số người. Mọi người đều có một căn phần riêng biệt.

Kính thưa ông Tám, trình độ sơ thiển của chúng con, tuy là ban đầu không hiểu được sâu xa những lời ông Tám dạy, nhưng lời ông Tám có thể một năm, hai năm nữa, chúng con sẽ hiểu thấu đáo lời vàng ngọc của vị cha già luôn luôn hướng về chúng con. Chúng con, một số bạn đạo Bình Dương, xin ghi khắc những lời ông Tám dạy và nguyện noi theo con đường ông Tư, ông Tám đã đi qua. Những chông gai đang chờ đón, nhưng chúng con quyết vạch gai đi tới cái đích mới thôi. Tâm thần còn u minh, để giúp con thêm hiểu rõ quá trình trên đường đạo cũng như khích lệ tinh thần mình.

Con xin làm phiền ông Tám cho con hai bài thơ, một cho N. N. T., hai cho T. T. M. P., và một lần nữa, xin làm phiền ông Tám cho chúng con một bài thơ nói về tất cả bạn đạo Bình Dương. Chúng con thiết tha rất mong gặp lại ông Tám trên đất nước Việt Nam thân yêu này.

Kính chào ông Tám

Chúng con
Bạn đạo Bình Dương

Montréal, ngày 2/4/1980

Thưa các bạn,

*Nhớ nhung luận giải Trời cao
Nơi nào cũng thấy ào ào động tâm
Đi đi lại lại sai lầm
Không sao rõ được chơn tâm thanh quang
Mắt phàm cảm thấy bất an
Tâm phàm cảm thấy muôn đàng khác nhau
Đâu dè diễn tả nhiệm màu
Tu rồi mới thấy kết tàu về quê
Chẳng còn động loạn chán chê
Sửa mình tự tiến mới về đến nơi
Sống còn chỉ có ông Trời
Tâm thanh minh cảm nơi nơi dung hòa
Biết rồi đành phải tạm xa
Lời vàng tiếng ngọc vẫn hòa nội tâm*

Xét ai luận giải sai lầm
Xét ai chưa mở thiên tâm nhân quan
Buồn lòng uất hận thở than
Quên đi thực chất luận bàn lầm sai
Phàm tâm dọn lý tranh tài
Chẳng ai đạt được ngày ngày tự thiêu
Vì không lo sửa mình nhiều
Chỉ lo mê chấp tạo điều nhập tâm
Bạn ơi biết bạn khỏi lầm
Sửa mình tiến hóa mở tầm nhân quan
Từ đời qua đạo chuyển sang
Thiên đàng trực chỉ tâm an đời đời
Luận đi xét lại lắm lời
Trời cao bể rộng đời đời chắc ăn
Chính mình là kẻ khó khăn
Bất minh đời đạo cần nhìn cực tâm
Trong ngoài siêu diệu thậm thâm
Sang tời một lúc chẳng lầm chẳng mê
Mau mau hướng trở lộn về
Yêu thương vô tận muôn bề yên vui
Thực hành lắm cảnh lắm mùi
Lắm trui lắm luyện lắm vui lắm buồn
Xét ra cũng có gốc nguồn
Do đâu đã đến luân tuôn thế này
Trong ngoài chẳng cảm có Thầy
Lấy ai hỗ trợ ngày ngày sửa sai
Khổ ơi là khổ khổ hoài
Khổ sao không hết cứ đây lấy ta

Nhờ trong cảnh khổ mới hòa
Thấy ta động loạn nôm na nhiều lời
Bất minh nguyên lý của Trời
Cha cho xuống thế dự đời khảo thi
Được không chỉ có kỳ ni
Kiên trì ngộ pháp ta thì mới yên
Chớ nên tạo cảnh buồn phiền
Sửa sai tự tiến nối liền căn cơ
Bên trong chuyển hóa phút giờ
Bên ngoài cũng vậy thiên cơ hợp bàn
Thế tình lặn đặng chàng nàng
Cần khôn phân giải an ban thế tình
Xét đi xét lại một mình
Tâm linh đón nhận nhân tình cảm sâu
Thế gian chuyển hóa nhiều màu
Hư không có một thâm sâu nhân tình
Nhẹ thời càng nhẹ càng mình
Qui hình vạn trạng hợp tình Trời ban
Chẳng còn nhiều nẻo nhiều đường
Chỉ còn có một điển quang hợp hòa
Tâm tình phân cách tự xa
Chung hòa chung hiếu mới là thương yêu
Càng thương càng rõ nhau nhiều
Càng mình Chân Lý tạo điều tiện nghi
Chẳng còn buồn hận sân si
Có đi như ở cũng vì tình thương
Tâm lành mình cảm như gương
Đời đời Chân lý là đường tiến thân

Thực hành lại rõ muôn phần
Kiên trì thức giác mở tầng cảm giao
Dù cho bể rộng trời cao
Nơi nào cũng đến cũng vào đến nơi
Thiện tâm thiện chí lập đời
Tân Dân học hỏi chẳng rời tình thương
Rồi đây sáng tỏ như gương
Dự thi đậu rớt rõ đường quang minh
Thế gian học hỏi chữ tình
Thiên đàng học hỏi tâm minh ý Trời
Điều hành thực triển nơi nơi
Hòa mình sống chết tạo nơi ôn hòa
Hương đăng nội tạng phát ra
Hòa cùng các giới mới là người ngoan
Thực hư cảm nhận rõ ràng
Trong ngoài thiện ác tồi sang chuyển hình
Vui cùng thiên hạ cùng mình
Sống cùng các giới sửa mình tiến lên
Qui nguyên căn bản đạo nền
Quân bình tư tưởng chẳng quên Phật Trời
Thực hành chơn lý đời đời
Trong sống có chết trong rời có qui
Xét mình qui cảnh hợp thì
Thực thi lời nguyện đêm ni thực hành
Pháp Luân khứ trực lưu thanh
Soi Hồn ổn định chẳng sanh loạn tình
Định Thân càng cảm càng minh
Chính mình động loạn tâm linh lu mờ

Thực hành từ phút từ giờ
Qui cơ chơn chánh giác mơ chẳng còn
Quyết tâm giữ lấy lòng son
Mất còn cũng phải nỉ non hướng về
Hương về nguồn cội hương quê
Hào quang vô tận hưởng kề bên Cha
Tâm tình hiếu thảo chan hòa
Thương Cha nhớ Mẹ nhớ đầ hóa sanh
Hôn thời thực hiện trưởng thành
Vía thời chuyển giải luật sanh cao tăng
Tạo duyên tạo phước góp phần
Dựng xây vũ trụ mở tầng Thánh Tâm
Phật Trời chuyển hóa chẳng lằm
Giúp người tại thế tự tầm đến nơi
Cùng chung nguyên lý của Trời
Chẳng rời thực chất hợp nơi chung tình
Ước mong các bạn xét mình
Giúp tôi tiến hóa hợp tình Trời ban
Dù cho lâm cảnh chàng nàng
Cũng đồng ý chí cũng đang mở tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Chớ lằm phạm ý tạo lằm tạo sai
Nhớ thương thương nhớ bạn hoài
Trai tài gái thiện an bài tiến lên
Chúc cho các bạn đạt nền
Chung vui hòa cảm giữ bền lấy tâm

Thư Từ Lai Vãng

*NGÔ giáng trần luân chuyển gió mây
NGUYỆT trung hữu pháp ẩn nơi này
THANH qui thuận cảnh thành tâm giải
Pháp Lý chuyển khai ngộ pháp Thầy*

*Pháp Thầy cứu giải thân này
Dày công tu luyện ngày ngày đạt minh
Sống trong chơn lý chơn tình
Minh ơn Trời Phật minh hình thực hư
Thế gian sống cảnh con người
Tham sân trần tục vui cười tạm khuynh
Hồn thời vọng động vô minh
Vía thời giới hạn chẳng tinh hơn người
Xét xem thế cảnh nực cười
Học rồi lại học người người phải theo
Sợ sanh sợ tử sợ nghèo
Đeo theo ngoại cảnh khó trèo lên cao
Tu hành tự giải bao rào
Mở tâm mở trí nơi nào cũng thông
Càng ngày càng rõ Hóa Công
Ngài vì muôn loại gieo trồng lý chơn
Sửa sai tự sửa không sờn
Ngày kia ngộ đạo minh ơn Phật Trời
Thực hành chánh pháp chơn lời
Vui say đời đạo là nơi chuyển hòa
Trong ngoài tự giải lấy ta
Tâm hòa muôn loại học qua thế tình*

THÁI giáng trần sống cảnh ngộ ngang
THỊ hòa nghịch thuận tạm thân an
MINH đường chơn pháp nay hành ngộ
PHƯƠNG cách Cha Trời chuyển pháp ban

Pháp ban chân lý ngập tràn
Dạy cho hiểu biết mở đàng mà đi
Chuyện đời chuyện đạo tạm ghi
Hôn là chủ chánh ta thì đảm đương
Vía thời chuyển hóa đo lường
Nơi nào là chánh rõ tường cứ đi
Đi về chơn pháp thực thi
Chu trình tiến hóa ta thì tiến lên
Trí tâm khai triển vững bền
Có Trời có Phật có nền Trời cao
Thực hành chân lý nhiệm màu
Tâm thân thanh nhẹ chuyển hầu Phật Tiên
Khai thông các ngõ các miền
Các tâm thanh trực, các quyền thực hư
Cùng chung đàm đạo vui cười
Người người tại thế người người đắm mê
Tu thời hướng trở lộn về
Bền tâm vững chí muôn bề yên vui
Tự rèn tự luyện tự trui
Pháp thanh đạt pháp an vui đời đời
Học rồi xét lý luận lời
Đời là học hỏi tự rời Tham, Sân

Thư Từ Lai Vãng

Thiền đường, ngày 15/3/1980

Kính gửi ông bà Tám và Tuyết,

Đã được tin là ông bà Tám đã sang Canada, nhưng tới nay chúng tôi vẫn chưa nhận được một cái thư nào ở địa chỉ mới của ông cả. Không biết là gia đình đã tới nơi chưa?

Bên này gia đình vẫn bình thường, ăn Tết vui vẻ. Mừng hai các bạn đạo cũng lên thiền đường rất đông, ăn uống, cười nói thoải mái. Chiều đến chúng tôi và một số bạn đạo xuống đánh lễ Cha. Lúc này Cha hơi ốm hơn trước một chút. Chỉ một chút thôi. Hôm ấy Cha mặc bộ đồ xanh mà ông Tám đã gửi vải về tặng Cha đấy. Ông Tám chọn rất hay, màu ấy Cha mặc rất hợp, đẹp ghê. Hôm ấy Cha đến sau khi trấn bàn thờ ở nhà bá mẫu xong. Cha liền ra một tràng thơ, cũng đại ý là khuyên ráng tu để trở về, để tránh đại nạn, để qua Long Hoa. Cũng những lời lẽ cũ, nhưng có tiết lộ thêm chút ít là: Năm nay các con sẽ được tin của vị Cửu Thế. Chắc vị ấy năm nay ra mặt đấy ông Tám ạ. Và cơ qui ẩn năm nay của Cha sẽ hết. Thế là Cha xuất hiện đấy. Mà Cha xuất hiện chắc là phải có biến chuyển. Cho nên Cha nói thêm rằng: Muốn yên phải đảo điên. Ôi, Cha nói thế là năm Canh Thân này nhiều lâm ly lắm, không thua gì Mậu Thân đâu.

À, còn một chuyện nữa, là Cha nói Cha sẽ chuyển cho Tám nó về. Sao? Ông anh của tôi về không? Lúc đi Cha không cho đi nhưng ông anh vẫn lên tàu vượt biển. Không gì ngăn chặn được Hư không? Rồi bây giờ Cha biểu về, ông anh tôi có đáp máy bay về không, hay là về thẳng Hư không? Hư không thì không có gì hết, nhưng nơi nào cũng có. Tất cả những chuyện đó là bên ngoài, là

thời cuộc. Cha ra mặt hay không, ông Tám về hay không, đó là thời cuộc. Tôi đang cố gắng tu làm sao để thời cuộc bên trong tôi được yên ổn. Đó là Long Hoa. Tôi không cần cái Long Hoa bên ngoài, nó đến hay không đến, tôi muốn tôi chỉ là kẻ vô danh, vô sắc, vô tài. Tôi không phải tu là để hưởng cái thời Thượng Ngươn Thánh Đức mà Cha sẽ lập ra, mà là để trở về với sáng suốt thanh tịnh, không hạnh phúc mà cũng không đau khổ. Vì còn hưởng hạnh phúc thì trong cái hạnh phúc đó đã có sự đau khổ rồi.

Vì Kiên ơi! Nhớ anh kinh khủng nhưng ghét cái mặt anh ghê. Tôi nói vậy đó. Phản động tôi đi. Chỉ có anh kích động là tôi mới tu. Tôi đang lơ là làm biếng tu đây nè, anh biết không? Hết khen tới chê, hết chê tới khen, thịnh rồi suy, vinh rồi nhục, sanh rồi diệt có gì đâu. Lòng vòng mãi. Tâm tôi đang bình thản lần lần trước những khen chê thiện ác. Người ta phân biệt chữ thiện ác cũng y như nhau mà thôi. Vì thiện hay ác cũng làm cho người ta tiến hóa.

Thôi không thèm nói mấy cái lý xạo, lý ba phải này nữa. Tôi xin gửi lời đến Bà Tám và Tuyết. Bà Tám ơi! Lúc này Bà Tám có mập ra thêm nữa không. Ăn vừa vừa thôi chớ không ông Tám chê đó. Ông Tám có mèo mất công bà Tám ghen lắm. Lúc này qua Tết rồi, Sài Gòn nóng kinh khủng bà Tám ơi! Hơi mỗi mệ. Hôm nào bà Tám gửi cho tôi một con búp bê thiệt đẹp nhe, tôi thích búp bê lắm, tóc vàng.

À, Tuyết mến, tôi vẫn nhớ đến Tuyết luôn. Lúc này Tuyết khỏe luôn chứ? Bệnh ở cổ chắc hết luôn Tuyết nhỉ? Lúc này Tuyết có đi làm hay đi học gì không? Chắc chúng ta còn phải học nhiều thứ lắm phải không Tuyết? Lúc này tôi bên này vẫn đi học đàn piano và học thêm sinh ngữ ở nhà, ông xă dạy. Ở nhà dạy thành ra làm biếng lắm Tuyết ơi. Cứ xin nghỉ học mãi. Bên này lúc

Thư Từ Lai Vãng

này tới mùa xoài rồi đó Tuyết. Tuyết có thèm xoài xanh chấm mắm đường không? Ôi nói tới là chảy nước miếng đấy? Ê răng nữa. Thôi ăn xoài chín ngọt hơn Tuyết nhé. Mình sẽ ăn dùm Tuyết một trái thật ngon nha. Còn Tuyết, à để coi, Tuyết ăn dùm mình 4kg nho đen thật ngọt nha. Mình thèm nho đỏ đó. A, hôm nọ Ba có gửi 2 cuốn chỉ móc đó. Mình móc áo xong rồi, mặc đẹp ghê Tuyết ơi. Cám ơn Tuyết nhiều nhe. Thôi giấy đã hết, tôi xin chào cả gia đình và hôn tất cả. Tiện đây có gửi đến gia đình hai tấm hình chụp hôm Tết Canh Thân.

Montréal, ngày 7/4/80

Kính gửi M/M

*Đọc thư cứng cứng mềm mềm
Chuyển qua hai ngõ, ngõ đêm ngõ ngày
Đổi thay thay đổi mặt mây
Vui vầy tạm bợ đổi thay thế tình
Canh Thân tiến giải càn minh
Sự tình rõ rệt hợp khuyh chung cùng
Khai thông thực triển trong vùng
Cùng chung giải pháp cùng vùng tiến lên
Minh tâm kiến tạo đạo nền
Vững bền gìn giữ chẳng quên Phật Trời
Khai thông từ ý từ lời
Rõ đời rõ đạo rõ nơi dung hòa
Buồn lòng tủi phận lấy ta
Cô Ba thử thách vẫn hòa với cô
Ghét tôi là ghét hư vô
Vẫn trong không động vẫn bờ với cô
Thâm tâm vẫn niệm Nam Mô
Cần khôn hợp nhứt ra vô hoài hoài*

Tu thời trái lại mới tài
Đòi xin búp bể như ai hơi người
Bình tâm người xét lại cười
Cha cho biết trước vậy người tính sao?
Xét xem ý tứ thấp cao
Thực hành là đúng ước ao ích gì
Đố cô một việc thế ni
Ai là trần trước ai thì thanh cao
Chơn tâm nằm ở nơi nào
Loạn tâm xuất phát giờ nào hơi cô
Nơi nào qui định nắm mờ
Nơi nào hòa hợp nơi vô ra vào
Mấy ai hiểu rõ cái tao
Mấy ai biết được mình cao hơn mình
Mấy ai tự xét tự mình
Mấy ai tự sửa chữ tình dở dang
Mấy ai đã biết được Thầy
Mấy ai đã biết trong ngoài có tui
Mấy ai kích động tạo mùi
Mấy ai thương nhớ ai vùi trí tâm
Mấy ai rõ thấu siêu âm
Mấy ai được rõ siêu tầm nhạc thanh
Mấy ai đã tự thực hành
Mấy ai đã rõ âm thanh của Trời
Mấy ai đã sống hợp thời
Mấy ai yên ổn mở lời tự khuyên
Mấy ai lập cảnh tạo duyên
Mấy ai tự sửa giải phiền nội tâm
Mấy ai rõ lý diệu thâm
Mấy ai tự tiến tự thâm tiến lên

Mấy ai phản bội Bề Trên
Mấy ai chịu sửa không nên không hòa
Đến đây xin tạm thông qua
Ngày kia tái ngộ lại hòa chung vui
Hành trình tự luyện rèn trui
Đầu đuôi khai triển dẹp mùi đấu tranh
Chung qui cũng phải thực hành
Tâm thanh tự đạt duyên lành đến nơi
Tu là phát triển nghỉ ngơi
Không tu lại thấy cách Trời rất xa
Tăng thêm động loạn dâm tà
Khổ càng thêm khổ khó hòa các nơi
Xoài chua nước mắm thẩu Trời
Nho đen lại ngọt là nơi dung hòa
Học đi ráng học chữ moa
Toa cùng thi thử moa toa thế nào
Hôm nay Ba Phải ào ào
Hỏi tui đủ thứ câu nào cũng hay
Chỉ kia thêu dệt đêm ngày
May thành áo tốt trình bày chúng sanh
Khuyên người tại thế thực hành
Sanh sanh tử tử vẫn dành tình thương
Đường đi nước bước tạo gương
Qui hườn chơn pháp tự lương tự đi
Khép mình hóa giải tiện nghi
Lấy không làm đích ta thì yên tâm
Nhớ thương thương nhớ thì thăm
Trong không mà có vẫn tầm đến nơi

Khổ rồi học khổ tự rời
Sướng trong thanh tịnh đời đời không phai
Đi đâu cũng tiến tiến hoài
Cũng nơi Ngài ngự cũng dài giải tâm
Thế gian chớ vội sai lầm
Không Ngài cũng tiến cũng tìm đến nơi
Qui nguyên thanh tịnh luật Trời
Là nơi xuất phát đời đời tiến thẳng
Dự qua các lớp các tầng
Chê khen một lượt góp phần dựng xây
Kiên trì thanh tịnh vui say
Đạo đời hai ngõ ngày ngày vẫn qua
Chung qui cũng phải thật thà
Buông xuôi động loạn tâm hòa với tâm.

Gởi kèm theo một cái hình bạn áo trắng:
Áo trắng tình thương đẹp lạ thường
Dựng xây xây dựng lý như gương
Thương yêu vô tận người đau khổ
Chân lý lót đường dựa dựa nương.

Thư Từ Lai Vãng

Foyer Herblay, ngày 27/3/80

Kính gửi ông bà Tám và gia đình kính mến,

Gia đình con kính lời thăm ông bà và cháu Tuyết và bà Má Di được vạn sự lành. Còn gia đình con đã đến Pháp, vạn sự đều tốt đẹp cả, ông Tám à.

Con đã gặp lại mấy đứa con và chúng nó cũng được khỏe mạnh. Có lẽ gia đình con về Toulouse, vì ở đó có người bạn cũ. Vì họ bảo con về đó, nhưng phải chờ sự chấp thuận hay không, tùy nơi đó có chỗ hay không. Khi còn ở Indonésia, con có nhận được hai lá thư của ông Tám, con liền hồi âm, không biết ông Tám có nhận được không? Kính thưa ông Tám, con có nghe tụi nhỏ kể chuyện là chuyến đi của cháu Tiên chỉ còn có cháu Tiên sống sót lại thôi, còn bao nhiêu người đều chết cả, phải không ông Tám? Chuyến ấy có gia đình anh T. đi nữa phải không ông Tám? Thật tội nghiệp cho người bạn vô phước ấy quá. Có lẽ họ hết nợ đời rồi hay là họ thiếu tu?

Còn chuyến đi của con cũng vô cùng nguy hiểm, nhưng cũng qua. Thật là vô cùng nguy hiểm, không thể nói ra cho hết. Ông Tám ơi, hiện giờ con chỉ còn biết mình còn sống để trả nợ hay để tu mà sống, chớ sống để hưởng thụ thì con không còn thích nữa. Xin ông Tám cho con biết con sống để làm gì? Con không thích gì nữa cả. Hiện giờ ở Việt Nam còn bạn bè anh em ruột thịt còn lại, làm sao mà vui được, ông Tám ơi. Hiện nay con không biết làm gì cả và cũng không vui như xưa, cũng không sáng suốt như xưa nữa. Viết thư lại nói chuyện cũng không thông. Thật lạ quá. Có lẽ con khùng quá, ông Tám ơi. Anh Hai Pháp còn lại ở Việt Nam.

Lúc con đi, có xuống Bà Rịa rủ anh chị đi nhưng anh nói: Tụi nó sắp chết rồi, đi đâu cho mệt. Con không còn ý kiến gì nữa, con phải đành chịu thôi. Nghe nói hiện giờ ở Việt Nam khổ lắm, không gạo ăn, ăn bo bo và cám vì bệnh thủng nhiều lắm. Con không còn biết nói gì. Con xin cầu chúc ông Tám được sự lành trên đất tự do và ông thơ về cho con và cho con một bài thơ mới để con coi và tiếp tục tu, chứ con đang khủng hoảng tinh thần quá, ông Tám ơi.

Con,
P.

Montréal, ngày 9/4/1980

Kính gửi anh Ba,

*Thư anh cộng với tin lành
Anh đã đạt đích qua thành Paris
Cha con xum họp kỳ ni
Trời ban tình đẹp vậy thì nên tu
Tu thời để độ người mù
Như ta đã được trùng tu chơn tình
Rồi đây ổn định càng minh
Minh Trời minh Phật minh tình giả chơn
Càng tin càng tưởng nhớ ơn
Cha lành cứu khổ qui hườn tộ tan
Thâm tâm tự xét tự bàn
Không còn lo đói, vẫn an như người
Chung cùng thiên hạ vui cười
Francais chút ít vẫn xoi đồng đều
Quyền sanh quyền tử đạt nhiều
Hơn mùi cộng sản đưng điều một mình*

Trời ban tình đẹp lại xinh
Qui hình vạn trạng đổi tình thế sanh
Đến đây đường khổ lại hành
VÔ VI PHÁP LÝ chơn thành dựng xây
Đùm đê con, vợ đổi thay
Kẻ già người lớn thơ ngây đủ điều
Tâm hồn quyết đạt cao siêu
Vượt qua động loạn vượt nhiều khổ đau
Nhìn theo lớp lớp theo sau
Kẻ sanh người tử nhiệm màu khai minh
Không ngoài bản chất đệ huynh
Vì tình cao đẹp bỏ mình ra đi
Không nuôi giết hại sân si
Đành nhường cho họ ở đi do Trời
Minh tâm kiến tánh thoát lời
Khuyên người kế tiếp tự rời tham sân
Quân bình tạo hóa có cân
Số phần tối sáng phải lần sửa tu
Tu cho đỡ khổ đỡ mù
Đỡ ngu đỡ dại đỡ u tối sâu
Xét xem thế sự chuyển lâu
Hành trong động loạn nối đầu bỏ đuôi
Duyên tình lỡ dở bụi ngùi
Rèn trui chẳng rõ chơn mùi nơi nao
Bình tâm khai mở thấp cao
Nơi nào cũng thế cũng vào ra vô
Vía hồn tương hội gặp bề
Tiền căn qui định hơi mô xin cầu

Lý Trời siêu diệu thâm sâu
Có tu mới thấy nhiệm màu nơi ta
 Chẳng còn luận giải ta bà
Trong sanh có tử cũng hòa đến nơi
 Cha Trời CHÂN LÝ sáng ngời
Vui say đời đạo tự rời đến nơi
 Tình thương ban rải do Trời
Thực hành do bạn đời đời yên vui
 Không tu luẩn quẩn tới lui
Có tu lại tiến chẳng lùi phút giây
 Việc làm chuyển đạt hàng ngày
Trong ăn ngủ ỉa đờ thay trẻ già
 Biết Trời lại sống mãn mà
Không tu lại sống tà tà nơi nơi
 Năm trong nguyên lý của Trời
Nơi nào cũng thế cũng lời ra vô
 Sanh tiền lại sợ nắm mờ
Chết rồi lại phải ra vô nơi này
 Than Trời sợ chết đổi thay
Ngày nay vẫn sống thân này vẫn an
 Luận đi xét lại tự bàn
Thiên đàng địa ngục chẳng an chút nào
 Đổi thay thay đổi ào ào
Dạy cho hồn tiến thanh cao đạt thành
 Chuyên tâm tự tiến tự hành
Chẳng còn ý lại đạt thanh tự hòa
 Nhân nào quả nấy phân qua
Sống còn là chuyện học hòa học thân

Tự mình chuyển giải mới gần
Gần Trời gần Phật gần tầng thấp cao
Qui hình vạn trạng nhiều màu
Khai thông tứ đại trước sau dung hòa
Sống trong ý thức thật thà
Chung cùng các giới tự hòa nơi nơi
Bình tâm xem lại anh ơi
Anh là phước đức do Trời ân ban
Gia đình đoàn tụ đang hoàng
Thư về đàm đạo vấn an bạn hiền
Chuyển hành thực thập giao duyên
Nay đã giải nghiệp sống yên với Trời
Chẳng còn suy luận lăm lời
Trong ta có sẵn đời đời yên vui
Thực hành trong cảnh rèn trui
Hôn càng thanh nhẹ vượt mùi thế sanh
Sống trong ý chí thực hành
Vui hành đời đạo đạt thanh hiếu hòa
Chẳng còn xa cách làm xa
Chỉ lo sửa tiến mới là người ngoan
Tình thương đạo đức mở màn
Nay đã được học tại đang vượt biên
Mất trong hung dữ đảo điên
Cướp tiền cướp bạc cướp duyên thế tình
Con người trong cảnh mới mình
Chỉ đường Trời Phật mới tin hơn người
Chuyện đời khủng hoảng nực cười
Rồi đâu vào đấy người người vẫn vui

Nhớ anh vẫn nhớ đến tui
Sống cùng tâm trạng lý vui vẫn còn
Nhớ anh muốn xách ba toong
Đánh cho một trận diễn tròn như xưa
Charlot tánh nết khó ưa
Diễn rồi lại diễn diễn bữa nơi nơi
Chung qui phải sợ ông Trời
Gối qui xuống đất cầu ơi là cầu
Đến nơi thấy rõ nhiệm màu
Ngài đà hỗ trợ chiếc tàu yên xuôi
Rồi đây sẽ được làm xui
Ăn trên ngồi trước chung vui thế tình
Xét xem thế cảnh như mình
Như bông kết nhụy hành trình phải đi
Làm sao tránh khỏi chuyện ni
Luật sanh sanh hóa ta thì phải theo
Nợ xưa lắm nợ mới nghèo
Nay theo bày trẻ phải đeo theo đời
Tu thời hồn vía tự rời
Thực hành PHÁP LÝ lập đời Thượng Ngươn
Cha lành ban rải điển đơn
Diu cho Hồn tiến qui hườn hư không
Hành thông Chơn Lý tự phòng
Hồn là vô tận lòng vòng làm chi
Chúc anh chúc chị kỳ ni
Đạt thông Chơn Lý thân thì mới yên.

*Thương nhớ ngày anh ra đi không một lời
Tháng năm dài rộng dạ bồi hồi
Đêm đêm ước gởi em vẫn khóc
Thương nhớ anh ôi biết bao lời*

*Em gọi tên anh vạn bao lần
Cho càn khôn chuyển động không gian
Cho vũ trụ thổn thức thương nhớ
Cho điển quang biến hóa vô ngần*

*Bao giờ em lại gặp anh đây?
Để cho thương nhớ được thỏa khuây
Để cho gởi ước không còn nữa
Để được cùng anh cười vui hay*

*Thương nhớ hoài anh ơi có biết
Nhìn mây nghe gió cũng tha thiết
Thấy anh thấy anh cùng khắp cả
Nghe anh nghe anh ôi minh triết*

*Học cười học khóc học làm Cha
Mới hiểu ta đây chính thực Cha
Càn khôn vũ trụ ta đang nắm
Chuyển hóa luôn luôn Cha là ta!*

*Hình gửi về không áo không quần
Nhưng còn êm đít cái nệm bông
Ai đó tu hoài vẫn còn nệm
Ta đây tu mãi vẫn chưa không*

*Vẫn thương vẫn nhớ cái người đó
Vẫn khóc vẫn đau vẫn lắm trò
Bao giờ ta thoát tù giam cảnh
Thiên không hòa cảnh ta tự do*

Nhưng chắc gì tự do, thế gian bao nhiêu ràng buộc, áp bức, ngũ hành vây hãm. Nhưng thoát cái ngũ hành này thực sự tự do hay không? Như ai đó thật sự tự do chưa? Hay vẫn bị thiên cơ đưa đẩy, mặc dù tâm thanh tịnh. Thôi không nói chuyện này nữa, nói chuyện khác.

Tapis hai loại cứng mềm, đúng quá anh Vĩ Kiên ơi! Em tập làm tapis, nhưng tapis của em còn cứng quá, còn đầy gai nhọn quá. Em trái ra cho người ta đi lên, nhưng người ta đi lên vẫn còn đau chân chảy máu. Ôi cái tapis vẫn còn vô dụng. Vĩ Kiên ơi, em sẽ cố gắng, cố gắng trui luyện hơn để cái tapis này ngày càng mềm dịu hơn. Người ta sẽ đi lên nó, êm ái hơn, nhẹ nhàng hơn, để một ngày nào đó nó sẽ êm ái như tơ, hết cả gai, như trái sầu riêng thuở nào. Nhưng anh ơi, đối với anh thì khác, em vẫn muốn chọc anh, phá anh, ngang bướng cao ngạo với anh. Anh đọc mấy vần thơ của em thì thấy. Em vẫn còn ngang bướng đối với anh, Vĩ Kiên ơi. Em thích như vậy. Tapis em cứng hay mềm, anh vẫn dạy được em những điều hay.

Biết anh ở xa, nhiều việc lắm, không có thì giờ để đọc thư, trả lời thư nhưng sao em cứ nhớ anh mãi và động lực nào cứ thôi thúc em viết cho anh mãi. Em sẽ viết nhiều cho anh đây, nhưng không sao, anh đừng trả lời cũng được. Hãy phóng điện về với em trong gương mặt vui tươi, nụ cười Di Lạc. Đừng phóng về với đôi mắt nghiêm khắc nhìn em anh nhé. Rất cảm ơn những món quà anh gửi về cho em. Tất cả những món quà đều thích hết.

Lúc này em công phu rất bê bối, cỡ nửa giờ là xả ngay, Pháp Luân thì chỉ vài cái trong ngày. Nhưng bộ đầu thì luôn luôn tụ điểm, luôn luôn niệm Phật, luôn luôn nghĩ tới anh, luôn luôn tư tưởng đạo tuôn ra.

Thư Từ Lai Vãng

Và lúc này rất thanh thản với những tư tưởng của mình, không động loạn, không bực tức, không khổ trí. Coi chừng khoe với anh là bị khổ trí ngay đấy. Nhưng không sao, em chấp nhận học để trui luyện, để thanh tịnh.

*Đầu năm ta mở kinh ra
A Di Đà tụng kinh mà khai kinh
Để cho trọn suốt năm sinh
Đọc hoài đọc mãi cuốn kinh Di Đà
Hiểu ra muốn hiểu được Cha
Cơ quan kết cấu điển mà làm sao ?
Giới thanh giới trước thế nào ?
Ngũ hành ngũ sắc phần nào do đâu ?
Tại sao chuyển hóa ào ào ?
Tại sao tham dục, tại sao vui buồn ?
Cần Khôn vũ trụ này luôn
Sanh sanh hóa hóa chuyển luôn hoài hoài
Trong kinh đạt sẵn đã bày
Ông Tư nói hết, nói rày từ lâu
Vậy mà ai hiểu được đâu
Thiệt tức ta đây cái đầu vấn ngu
Phải rồi phải ráng công phu
Phải khai kinh kệ, phải tu sửa mình
Để mà hiểu rõ lại mình
Để mà chính mới thực tình hiểu Cha.*

M/M 30/2/1980

Montréal, ngày 14/4/1980

Kính gửi M/M

*Nức nở thăng trầm lúc tiễn đi
Quên rồi sao phải người trong ý
Tu tâm quyết chí tâm bền vững
Đạo ở trong người đạo cứ đi*

*Kêu vang vũ trụ bao nhiêu lần
Đạo lý đạt siêu đạo góp phần
Thương nhớ Cha Trời chuyển động yêu
Hòa thanh đạt giới mở thanh tăng*

*Giờ nào cũng gặp tùy tâm thức
Thực hiện tình thương dựa dựa nương
Gối ướt trực ô đà biến mất
Tình thương sáng tỏ đẹp như gương*

*Mây gió hòa màu gọi nhớ thương
Thương Cha kính Mẹ trí phân đường
Đạo đời minh triết cùng chung tiến
Gọi nhớ thương tình nắng nắng sương*

*Có cười có khóc mới mình hòa
Hiểu Phật trong người lại hiểu Cha
Vũ trụ cần khôn ta thực hiện
Sửa mình thực hiện lý chan hòa*

*Không áo không quần vẫn có da
Êm êm ổn ổn dưới trên hòa
Điểm không khác biệt lìa thân xác
Cố chấp cố mê khó đạt không*

*Vẫn thương vẫn nhớ lý phân dò
Vẫn khóc giải trần đạt điển kho
Vượt mức siêu phàm tâm tự thoát
Điển thanh đạt đạo vẫn tròn vo*

Sự thấy, âm thanh, cử động đều là phương tiện của Thượng Đế ban cho phần hồn thức giác, để sớm trở về với thanh tịnh. Chỉ có thanh tịnh mới là ta. Tapis thanh tịnh hơn người đời vì nó chịu để hòa tiến, nó vui để phân giải qui nguyên, chỉ có thanh tịnh thì mới sáng suốt.

Cho nên Cha và Phật chịu bao khổ nhục và tai tiếng, nhưng cuối cùng rồi cũng giữ lấy sự thương yêu, nhiên hậu mới khôi phục tất cả.

*Di Đà vẫn ở trong ta
Ngũ kinh ngũ giới vẫn hòa tiến lên
Tiến lên sáng suốt đạt nền
Ông Tư phân tách rõ bền giữ tâm
Điển thanh chuyển hóa lai lâm
Học cho hiểu biết mỗi tâm cảm giao
Sống trong ý thức thấp cao
Nhiệm mẫu hóa giải đui đầu giải thông
Chẳng còn mê chấp lòng vòng
Cha là con vậy cứ tông cứ đi
Chẳng còn buồn tủi sân si
Tâm thì tiến giải uy nghi đời đời
Sống trong thần thức không rời
Cao siêu đời đạo dụng lời giải thông.*

Kính thơ
LSH

Thành phố HCM 22/3/1980

Kính Ông Tám,

Người đàn bà hư thúi, con người hay là giống gì? Con người ăn cơm hay ăn cứt? Thưa ông Tám, từ một cô gái đoan trang, nét na, dịu hiền, trở thành một người đàn bà hư thúi trong gang tấc. Đau khổ lắm, thưa ông Tám. Do đâu đã biến chứng như thế? Giờ đây tất cả đều xa lánh con, con cô độc, con khao khát sự thương yêu như ngày con là trinh nữ nét na. Bao đêm trần trọc khóc thương cho chính mình. Mình đã làm mất tất cả chỉ vì mù quáng. Con lầm lẫn chẳng? Tại sao tu cao, xuất hồn mà lại đưa con vào khổ đau tuyệt vọng. Không thương yêu con sao chiếm đoạt con? Bảo rằng đây là bài học con phải học. Một bài học bất chánh, lén lút như thế, con phải học sao? Vợ nhỏ không ra vợ nhỏ, tình nhân chẳng ra tình nhân. Vậy là sao? Con muốn sự chơn chánh, sự thật phơi bày dưới ánh nắng mặt trời, chứ con đâu muốn lấp liếm như thế này. Con càng vùng vẫy, sinh lây càng lún con xuống sâu. Đau khổ dày xéo. Sự công phu gián đoạn vì đó, hay sức tâm tư con vô cùng khoắc khoải, chua xót nhiều. Đời đạo song tu. Đời con đâu còn tạo lập một mái nhà ấm êm được. Vì chẳng là trinh nữ. Đạo thương đau bao quanh, công phu trở nên khó khăn và con buông trôi hết rồi. Con không lối thoát, thưa ông Tám. Những câu chữ trên không làm con đau khổ, nhưng con xót xa trong sự nhẹ nhàng khoan khoái, vì biết người ta liệt mình vào hạng đàn bà hư thúi. Có ở trong cảnh này mới hiểu được khổ đau, thân phận bạc phước một cô gái mất trinh. Mới hiểu được vì đâu xã hội có các cô gái điếm học thức. Và mới hiểu vì sao người con gái dễ dàng tự tử khi mất trinh.

Thư Từ Lai Vãng

Bởi đó, con không buồn người đã thốt những tiếng chửi đó. Chỉ chua xót cho phận mình thôi. Mất tất cả rồi, từ danh dự tinh thần đến danh dự thể chất, từ thương yêu đến cô độc thôi. Ai cũng tìm cách lánh xa và vang dội tiếng nguyên rủa cùng khinh bỉ, ngay chính người đàn ông tạo thương đau cho con, đâu còn thẳng thắn nhìn các trinh nữ tươi tắn mà chỉ biết gục mặt đón đau và vương mang sự nhục nhã. Hủy diệt kiếp người hiện tại, con không đủ can đảm. Kéo lê kiếp sống nhục nhằn thì khốn nạn cho đời con quá, ông Tám ơi.

Kính ông Tám, hoàn cảnh này con phải nghĩ thế nào? Và định hướng thoát cho đời con ra sao? Cúi mong ông Tám sáng suốt chói rọi tất cả, xin người chỉ cho con một cách sống thích hợp với cảnh một người đàn bà hư thúi như xã hội đang miệt khinh. Xin cho con một chút lửa ấm đặng xoa dịu tâm hồn con. Dám mong ông Tám từ bi ngó xuống.

Kính bái,
Con

P.

Montréal, ngày 15/4/1980

P. con,

Thư con gửi đến với bao oán trách, bức tức và đau khổ. Ông Tám đã đọc và đi vào thần thức của con mà nhận định thì thấy rõ con đã được giải nghiệp. Nghiệp là sự khổ, mà con đã hiểu nguyên lý của sự Khổ. Con đã tự vươn lên và từ bỏ cái khổ mê muội như con đã đề cập, tức là giải nghiệp.

Con đã được bước vào trong giai đoạn thực tập để rõ đời hơn và chán ngán lấy chính mình. Vì thiếu sáng suốt trong lúc ban đầu, nhưng kết quả cũng vẫn còn sự sáng suốt để nhận định đời là gì và đạo là gì? Bị hạ nhục mà hiểu được thì mới học được chữ Nhẫn. Học được chữ Nhẫn rồi mới thực hiện được Từ Bi. Bước vào thiền môn đều là người đau khổ, mới chịu dứt bỏ trần tánh, tham dâm. Người chịu khổ nhục là người được đi trước một bước đường mà những người khác sẽ phải bước qua trong giây phút ngộ đạo. Cực khổ là cực sướng. Cực sướng là cực khổ. Đi tới hết chấp sướng chấp khổ thì mới thành Đạo. Cảnh đời là dạy ta tiến, phải ném qua mọi trạng thái thì mới rõ chân lý. Muốn tu là muốn thực hiện Chân Lý. Muốn thực hiện Chân Lý thì chẳng oán trách ai cả. Ngược lại phải cảm ơn những sự đối xử ngược đãi, để đo lường sự thanh tịnh trong chu trình tiến hóa. Có học mới có tiến. Có chạp mới có minh.

Nếu còn tạo lấy sự hận thù, ghen ghét thì chẳng bao giờ được tiến hóa về đạo pháp. Giữ lấy sự từ bi, hỉ xả thì sẽ tiến mãi mãi. Hòn của con người là vô cùng tận thì phải tiến đến vô cùng tận, không nên dừng nơi điểm nào chấp hay mê cả. Con đã được dự trong cảnh chán ngán, thiếu quân bình vì con đã cho đó là hay ở lúc đầu. Sau cái hay là dở. Khi con hiểu rõ nó là dở thì con nên từ bỏ ý niệm đó để tiến tới sự công bằng mà loài người đã và đang khao khát, chứ không riêng con.

Trong cuộc hành trình tu luyện, luôn luôn gặp phải sự chông gai. Hành giả phải chấp nhận vì mọi việc cũng do mình mà ra. Phải trở về với chính mình càng sớm càng tốt.

HOÀNG thiên bất phụ hảo tâm nhưn
THỊ tiến du hòa nội ngoại cơn
PHƯƠNG thức siêu tâm do ý đạt
Thứ tha tâm tiến đạo dài hơn

Dài hơn hồn viá qui hườn
Thương yêu vô tận chẳng hờn chẳng than
Linh quang sáng suốt khai màn
Mở màn tiếp giải chẳng bàn u o
Trí tâm hóa giải từ giờ
Qui cơ thực chất giấc mơ chẳng còn
Viá hồn chẳng có hao mòn
Vẫn còn thanh đẹp vết son đời đời
Học bài xử dụng tạm thời
Thành công thuyết pháp dạy đời như không
Chớ nên lệ thuộc lòng vòng
Thế gian làm vợ tạo công khó đi
Hiểu rồi tự xét tự ghi
Qui y chơn cảnh ta thì tiến lên
Phần hồn vẫn vững vẫn bền
Vẫn bình đời đạo, vẫn quên dục tình
Thực hành tiến giải đẹp xinh
Sanh ra trong thối vẫn minh Phật Trời
Dù cho biến chuyển đổi đời
Tâm con vẫn vững chẳng lời thỏ than
Quan Âm chịu cảnh ức oan

Vấn thương vấn độ mở đàng cứu sinh
Thế gian tạm luận chút tình
Bày cho một nhọc, đẹp xinh chẳng còn
Bình tâm hướng thượng lòng son
Qui về nguồn cội tâm con vui vầy
Cha Trời quả thật là Thầy
Dạy cho các giới ngày ngày sửa sai
Học thanh học trước học hoài
Trước thanh hai ngã vẫn dài sửa tâm
Siêu hình siêu lý diệu thâm
Tâm nơi phát triển chơn tâm hợp hòa
Thực hành Pháp Lý phân qua
Đời là giả tạm nên hòa tiến lên
Trong tâm có sẵn đạo nền
Vững bền tiến hóa chẳng quên Phật Trời
Dù cho thiên hạ lắm lời
Trong ta giữ vững đạo đời sẽ phân
Cần khôn vũ trụ có cân
Năm trong thưởng phạt mỗi phần khác nhau
Ngộ tâm mình giải trước sau
Đuôi đầu vẫn hợp nhiệm màu khai minh
Lý kia phân giải chính tình
Diễn kia triển hóa thân hình phát quang
Thực hành khai triển nhiều môn
Tâm linh cõi mở rọi đàng mà đi
Đạo đời suy diễn khảo thi
Bình tâm học nhẩn ta thì đạt thông
Chẳng còn bận bịu để phòng

Lòng thành tự đạt vượt còng trước ó
Chết rồi thể xác dưới mồ
Hôn thời tiến hóa hư vô an bài
Trong sinh có tử rõ tài
Cha Trời qui định chuyển ngày chuyển đêm
Dạy cho mình lý tạo niềm
Diễn thanh hòa diệu im lìm thặng hoa
Trở về nguồn cội ngộ Cha
Tương hòa tương hỉ vinh hoa đời đời
Con vui xét lý phân lời
Mất trình là chuyện người đời dạy phân
Ai ai cũng phải một lần
Ông Tám cũng vậy chẳng cần giữ trình
Giữ sao đạt lý siêu hình
Đời đời bất hoại do mình hành thông
Khuyên con dẹp bỏ cơ công
Vui cùng thiên hạ luận vòng tự tu.

Cần Thơ ngày 12/2/1980

Ông Tám kính mến,

Hôm nay con viết thư này đến với ông Tám với một tâm hồn đang dấy dấy sự động loạn, dấy dấy tham sân si dục cùng với một sự buồn bực bất thường, hầu mong điển lành của ông Tám đến giải bày dùm con.

Kính thưa ông Tám, con công phu đã được tròn ba năm. Lúc mới tập, con rất cố gắng và kết quả thể hiện rõ trong những tháng công phu đầu. Con thấy sức khỏe đạt khả quan và con người nhẹ nhàng thơ thới, và con cảm thấy cuộc đời rất đáng yêu và đáng sống. Suốt một năm trời luyện tập con đã dứt bỏ được nhiều thói hư tật xấu và con thiết tưởng rằng sẽ đạt sự minh triết trong một thời gian ngắn. Con bắt đầu tập ăn chay theo lời khuyên của ông Tám đến với các bạn đạo Ô Môn, cũng như các bạn đạo ở những nơi khác. Cho đến những ngày hôm nay, con ăn chay đã được gần hai năm, nhưng thỉnh thoảng có ngã mặt vì lý do công tác của trường và vì ăn tập thể. Đây là lúc thời gian công phu của con rất ngắn và lầy lẹ. Thời gian này hầu như con thiếu ý chí hoàn toàn. Con được phước duyên nhiều lần gặp ông Tám ở Cần Thơ, tại nhà chị A. và được nghe những lời chân thành, những lời khuyên vàng ngọc của ông Tám, của đấng Cha lành rằng: *"Ý chí của ta là vô cùng tận. Học nơi tất cả, hòa nơi tất cả. Lấy Trời làm nhà, lấy đất làm giường"*. Những lời vàng ngọc ấy còn ghi sâu vào tâm khảm con, nhưng không biết tại sao con chỉ có thể hành được trong một giai đoạn ngắn mà thôi. Ý chí dứt bỏ của con chỉ có cao độ trong lúc ấy. Trong lúc có sự hiện diện của ông Tám tại quê nhà, mà nó không ảnh hưởng sâu xa mãi về sau. Có phải chăng trường đời có muôn nghìn

Thư Từ Lai Vãng

triệu bài học, mà các con đây là những người học trò đang học, đang trả bài và đang tiếp tục học và trả bài mãi mãi, chỉ vì chúng con chưa thuộc bài. Chưa thuộc từ nhiều kiếp rồi và vẫn còn học bài. Cứ mãi cho đến ngày hôm nay.

Lửa thử vàng, gian nan thử sức. Thời gian là cây thước để đo lường ý chí của chúng ta. Con đã thất bại, chỉ vì giai đoạn đầu luyện tập của con là một sự ham muốn, sự si mê đạt thành chứ không phải là tu tập do sự thấu hiểu cái giả tạm của cuộc đời, cái giả dối của cuộc sống, để có dũng chí giải thoát. Chỉ vì lúc ấy con chỉ muốn đạt được con mắt huệ để nhìn thiên hạ, nhìn mọi người. Con đã vô tình bị cái pháp nó lường gạt mất. Giờ đây ý chí đã mất, con dãi dãi, công phu bê trễ, còn ham muốn đủ thứ, tiền, tình và vật chất. Đó là những thứ mà con đòi hỏi, và nó làm cho con phải điên đầu. Con muốn có tiền để mua sắm, để tiêu xài, con cảm thấy thiếu thốn mọi thứ. Con trở nên sân hận. Con giận cả ông Trời. So sánh với các bạn khác, con cảm thấy mình quá thiếu và trở nên đua đòi. Con lại bước vào cửa tình yêu và càng ngày càng để cho tư tưởng tình cảm nảy nở đi sâu vào, nhưng không thể thoát nên lời và lúc nào cũng dệt xây mộng đẹp trong lòng. Con đã trở thành một kẻ si mê tội độ. Lúc nào con cũng thấy bức bối, tham lam, sân hận và cả lúc thiên định. Trong trí cứ bất suy nghĩ, mặc dù cố gắng niệm lục tự và Pháp Luân, Soi Hồn cách mấy đi nữa, thì cơ thể cũng không thể nào định được.

Con được nghe trong băng lời khuyên của ông Tám, người Cha đáng kính, rằng: “*Đời là giả tạm, say mê làm gì*”. Con hiểu, nhưng tại sao con cứ mê và tự chui đầu vào rọ tình tình, để chịu lãnh khổ. Vợ tiên không chịu cưới, cứ muốn cưới vợ đời. Và càng ngày càng thấy trầm luân và chậm tiến. Con kính xin Cha cho con một câu giải đáp là: Có nên để cho tình cảm tiếp tục nảy nở đi

sâu vào hay là nên chặt đứt? Theo như con được biết, anh H., cháu ruột của ông Tám, đã được ông Tám khuyên không nên cưới vợ. Nó muốn yêu cứ cho nó yêu, nhưng đừng đi đến hôn nhân và cũng chính anh H. đem lời khuyên đó nói cho bạn đạo khác, tên B., cũng đang trong cơn động loạn.

Kính thưa Cha, có phải thành lập gia đình sẽ làm cho chúng ta chậm tiến một bước dài mười năm hơn nữa, so với các bạn khác? Chẳng lẽ đây là nghiệp khảo để thử sức mọi người có thể vượt qua hay không? Tại sao lúc này con người con quá dục. Có thể nói con bị khảo cả mọi thứ. Chán nản cả bạn bè bạn đạo. Đôi lúc muốn xa lánh lẫn trốn. Con chỉ sống ích kỷ cho riêng con mà thôi. Có lúc cảm thấy rất yêu đời. Như vậy con đã hoàn toàn bất thường. Con chẳng biết gì để diễn tả nữa, để nói nữa. Nhưng con vẫn còn ghi mãi trong lòng Tình Thương của ông Tám đối với con. Cái ngày gặp đấng Cha lành lần cuối, lúc 6 giờ sáng tại nhà chị A., Cha đã hỏi thăm về cuốn băng đã thâu những ngày trước đó của các bạn đạo Ô Môn, không may bị tịch thu trên đường về. Sáng sớm hôm ấy Cha đã dùng điểm tâm và lúc ấy chỉ có một mình con gần gũi, nên con thấy có sự săn sóc của Cha đến các bạn đạo cũng như đến với con. Con xin phép được gọi ông Tám bằng Cha, mặc dù ông Tám không nhận làm Thầy làm Cha đi nữa, con vẫn luôn kính người và luôn luôn tôn thờ. Con còn nhớ mãi lần gặp cuối cùng ấy, lúc con về có thư với Cha: "*Thưa ông Tám con về*". Thì Cha đã nhìn con và trả lời một cách âu yếm săn sóc: "*Thôi con về đi*". Con rất sung sướng cảm động và hình ảnh ấy ngày nay con không bao giờ quên được.

Kính thưa Cha, theo lẽ con viết thư này đến với Cha nhân dịp đầu xuân, trước tiên phải hỏi đôi lời vấn an sức khỏe gia đình, cuộc sống của Cha ra sao, nhưng vì quá động loạn nên kính xin Cha miễn thứ cho.

Thư Từ Lai Vãng

Con có vài hàng đến với Cha và mong mỗi được từ điển của đấng Sáng suốt, đấng Từ bi ban ân lành. Con cũng kính xin Cha cho con một hoặc hai bức ảnh để con nhìn vào đó mà nhắc nhở mình, trong những lúc dài dài, thiếu dũng chí, và nhìn vào đó xem như Cha vẫn luôn luôn gần gũi, kề cận bên con từng giây, từng phút.

Sau cùng, con kính gửi đến Cha muôn vàn tình thương, gửi đến Cha hàng vạn nụ hôn thắm thiết nhất, đến với Cha sức khỏe dồi dào để phụng sự nhân loại được lâu dài hơn, cứu khổ phần nào nỗi khổ đau của con người, của kiếp làm người, hầu giúp chúng sinh sớm trở về nguồn cội, trở về với đấng Tạo Hóa, đấng Cha lành đang luôn luôn mỗi mòn trông đợi.

Kính thư

Con của Cha
N. V. T

Thưa Cha có một bạn đạo bị viêm mũi khoảng ba năm nay, đã dùng thuốc đông y, nhưng không dứt tuyệt. Kính nhờ Cha chỉ cách châm cứu, vì có một số bạn đạo hành châm nhưng trị không hết. Hai lỗ mũi thường bị nghẹt, do đó rất khó thở Pháp Luân, vì vậy thiên kém kết quả. Toàn thể bạn đạo Ô Môn cũng xin đánh lễ ông Tám ba lạy và mong được sự chỉ dạy quý báu của ông Tám.

Montréal, ngày 16/4/1980

T. con,

Vui nhận được thư con đề ngày 12/2/80 đến ngày 12/4/80. Được biết con đang bị sự lôi cuốn của phàm ngã, ý chí lung lay không tự chủ được. Con đã có ý niệm thăng hoa tự cải tạo nhưng chưa thực hành được cũng vì ý chí của con chưa gắn liền với ý chí của Thượng Đế. Nếu con muốn gắn liền với ý chí của Thượng Đế thì con nên trở về vị trí Thượng Đế của tiểu vũ trụ, tức là Hồn con.

Khai triển sự thương yêu đối với vạn linh trong bản thể của con, dẫn giải, tiến hóa đến vô cùng tận. Nếu hướng ngoại là tạo nghiệp. Nếu mang nghiệp là khổ và rối loạn chơn tâm. Kết quả của nó là sẽ biến thành ngựa quỷ, súc sanh, chỉ biết tình dục eo hẹp nhưng chẳng biết tình dục cao siêu cứu độ đời đời.

Pháp không bao giờ gạt người mà chính người tự gạt người đó thôi, chính con đã tự hiểu bài vở nào cũng cần học, nhưng hướng thượng để học, thì Tình Thương và Đạo Đức lại bộc lộ và chuyển hành đến sự sáng suốt vô cùng tận. Trong động có tịnh, trong âm có hòa, trong sân có tiến, nhưng phải cần thiền để hỗ trợ cho sự tri kiến kể trên, nhiên hậu mới biết xử dụng cơ khí sẵn có trong ta là **Tham Sân Si Hỷ Nộ Ái Ố Dục**. Xử dụng bằng cách nào?

Xử dụng **Tham** trong lúc ta tự cảm thấy sự sáng suốt là quý giá, thì ta nên thực hiện tham lam sự sáng suốt ấy, giữ lấy nó và sống với nó đời đời.

Thư Từ Lai Vãng

Xử dụng **Sân** trong lúc ta tự cảm thấy Sân là luồng điển thúc đẩy sự tiến hóa thượng thăng, thì ta nên vun bồi sự sân hướng thượng thay vì gây rối loạn nội tâm và đem lại ảnh hưởng không lành cho ngoại giới.

Xử dụng **Si** trong lúc ta cảm thấy sự si mê khai triển về đạo pháp tạo nhân lành, thì ta nên xử dụng nó trong chu trình hành hương. Không nên buông tha nó vào nơi giới hạn của tình cảm tạm bợ.

Xử dụng **Hỉ** trong lúc ta cảm thấy sự trung dung hoan hỉ, nên giữ lấy nó để thừa tiếp với thanh điển của Bề Trên, vui tươi hướng thượng trong chu trình tiến hóa vô cùng tận. Nếu ta hoan hỉ một vật hay một việc gì như của cải thì không biết xử dụng cái hỉ sẵn có, thì nó sẽ trở nên thất vọng khi đánh mất của cải ấy.

Xử dụng **Nộ**, trong lúc ta xử dụng Nộ để làm bàn đạp xuất phát trở về hư không thì bảo vệ và vun bồi nó trong lúc ta hướng thượng. Không nên nộ mà không lối thoát.

Xử dụng **Ái**, ta cảm thấy ái là liều thuốc trị bá chứng thì nên giữ lấy nó làm của quý và phát triển đến vô cùng tận thì mới thực hiện được Tình thương và Đạo Đức. Nếu xử dụng nó trong một phạm vi eo hẹp, ích kỷ thì sẽ phạm lỗi giữa đời cũng như đạo.

Xử dụng **Ố**, khi ta cảm thấy từ ố có thể đạt thanh thì nên thực hành để đi đến. Từ ố đến thanh là phải dừng mới đạt được. Không nên xử dụng ố rồi chê nó thì tiến tới một bước lùi ba bước. Đi trong cực tối lại trở về với ánh sáng. Kiên trì thực hiện thì ai cũng như ai. Lúc đó mới thấy rõ sự công bằng của Chân Lý.

Xử dụng **Dục**, khi ta cảm thấy dục là khoái lạc và sự đòi hỏi phải làm, thì ta nên hưởng thưởng dục giải thì mới thấy rõ thực chất vô cùng tận. Nhờ nó mới hỗ trợ cho cuộc hành hương đi tới đích. Nếu xử dụng sai, hưởng hạ, tranh chấp thì mọi việc sẽ bị tiêu hao và mất đi tánh chất đời đời của nó.

Tám giới kể trên đều có cơ hội phát triển đến vô cùng tận. Nhưng loài người đang sống trong vô minh, bỏ ghế Thượng Đế mà lần hồi theo ma quỷ và tự hạ nhục đó thôi.

*Bình tâm xét rõ sang tời
Thấy tâm động loạn vì ngồi không yên
Chạy theo ngoại cảnh tạo duyên
Quên phần chơn giác quên tiền căn cơ
Tạo ra cảnh giả sóng mớ
Hư hư ảo ảo tạo mờ nội tâm
Oán than vì cảnh sai lầm
Trách Trời trách Đất tạo tâm khổ đau
Tham tiền tham bạc cầu nhàu
Đón đau vì bởi đuổi đầu bất minh
Nguyện rằng khổ hạnh tự tin
Nay đà thay đổi chính mình làm sai
Nếu tin phải tiến tiến hoài
Dù cho lìa xác đêm ngày cứ đi
Hồn là vô tận thực thi
Đạt thanh giải quyết việc gì cũng nên
Thương mình phải nhớ Bề Trên
Hoá sanh vạn vật tạo nền tiến thân
Công bằng luật pháp có cân
Do tâm ứng chiếu mọi phần khác nhau
Khai thông mới rõ nhiệm màu
Phải hành mới tiến do đâu có mình*

Thư Từ Lai Vãng

Hồn là thanh điển kết tinh
Bên trong thanh tịnh rõ mình là ai
Chẳng còn suy nghĩ làm sai
Cha Trời ban rải có tài mà theo
Chẳng còn lý luận giàu nghèo
Tịnh rồi giải thoát chẳng đeo theo đời
Minh tâm kiến tánh thoát lời
Nhủ khuyên thiên hạ hợp thời tiến lên
Hạ ngục diễn tả siết rên
Sửa sai tiến tới đạt nền thượng ngục
Cha thương phân rõ đường gương
Các con tiến tới tự lương tự đi
Rồi đây tái ngộ một khi
Cha con sum họp ta thì bàn vui
Đạo đời diễn biến thanh mùi
Đổi trao trao đổi an vui tâm hồn.

Cha của con
L. S. H

Kính thưa Thầy,

*Thư Thầy về đến gia con
Thân con lận đận sống còn lo tu
Cuộc đời tại thế mờ lu
Linh hồn luyện đạo ngao du an nhàn
Thầy thương dạy bảo pháp thiền
Tinh thần cởi mở tâm hồn thanh cao
Mặc ai đem sóng gió rào
Con lo tu luyện để vào Vô Vi
Lo tu cho kịp kỳ thi
Thi vào Pháp Lý Vô Vi của Thầy
Mặc dù đau khổ kiếp này
Tu cho thanh nhẹ được Thầy chấm thi
Thầy thương mở lượng từ bi
Dắt dìu con trẻ đường đi lối về
Ngồi thiền con được ngồi kề
Nghe Thầy giảng đạo hội về tâm linh
Càng nghe tâm lại càng minh
Hồn con thanh nhẹ dắt dìu lục căn
Vía càng được hội tiến thăng
Giúp cho khối trước là anh lục trần
Cành minh tiến hóa lần lần
Vía hồn tương hội bỏ trần hồi nguyên
Thầy thương phúc rải triền miên
Con thơ lãnh hội dẹp phiền hết lo
Bài thi lắm khúc quanh co*

Thư Từ Lai Vãng

*Con làm bài được cũng do nhờ Thầy
Tiền duyên tạo pháp lý này
Kiếp này hội ngộ gặp Thầy dạy tu
Ngồi thiền luyện đạo công phu
Pháp luân thường chuyển con tu chưa thành
Nay con gắng luyện cho thanh
Đền ơn hiếu thảo rạng danh pháp màu.*

Nam Mô A Di Đà Phật, con đã nhận được quà của Thầy gửi cho, con cảm ơn Thầy nhiều. Bà nội, cô Út kính gửi lời thăm Thầy.

25/5/79, Thầy có gửi cho V. C. một bài thư. Thư tới trước một ngày thì gia đình con bị bất an. Lúc đó có Thầy Hai lên, cho nên cũng nhờ có Thầy Hai mà con có sự an tâm một chút, chứ nếu không thì có nước con đi châu mất rồi còn đâu. Nhưng Thầy Hai nói, Thầy đi để cho ông một gánh nặng. Ông nói, nếu sau này ông gặp lại Thầy, ông sẽ ăn thua đủ với Thầy. Đó là Thầy Hai nói đùa, con cũng viết vô cho Thầy xem. Thầy Hai gửi lời thăm Thầy mà còn trách sao ai cũng có thơ mà ông không có.

Ông nói chắc Thầy quên ông rồi. Con xin Thầy nhìn chút thì giờ làm cho thầy Hai con một bài thơ gửi về, để cho Thầy Hai của con cùng vui như bao nhiêu người đã nhận được thơ của Thầy.

Con kính lời thăm Phật phò, cô T., bà D., con cầu cho gia đình Thầy vạn sự như ý.

Con
Kính thơ
T. T. D.

Montréal, ngày 17/4/1980

D. con,

Thư con đề ngày 12/12/79, đến Canada 14/4/80. Biết con và gia đình vẫn bình an:

Điển con tiến triển xét bàn
Biết thanh biết trước biết an chỗ nào
Nhơn sanh nghiệp quả tự rào
Tiến mau hay chậm nhiệm màu ân ban
Khai thông Chân Lý mở đàng
Tiến lên càng tiến tâm an hoài hoài
Sống trong thuận cảnh đêm ngày
Chu trình tiến hóa có Thầy có con
Tình thương chẳng có hao mòn
Tâm lành đón nhận lòng con hướng về
Hướng về thanh cảnh hương quê
Qui về nguồn cội chơn chẻ cõi trần
Học vui phân giải mỗi phần
Nguyên căn đâu phải cù lần đấm mê
Bày cho thiên hạ khen chê
Sửa mình tự tiến khỏi bề loạn tâm
Phật Trời chuyển hóa lai lâm
Điển thanh dẫn dắt con tầm đường đi
Đi trong hợp thức hợp thì
Khai minh tâm ý qui y chơn tình
Lý Trời phân giải đẹp xinh
Qui hình vạn trạng mới minh ý Trời
Chơn hồn chơn vía chẳng rời
Sống nơi minh triết phân lời giả chơn
Chuyện đời chuyện đạo keo sơn

Trong đời có đạo qui hườn hư không
Trong đạo sáng suốt giải thông
Đạo đời liên hệ tréo tròng giải phân
Cảnh đời bàn đạp thoát thân
Học rồi tự tiến tự lần tiến lên
Qui về thuận cảnh Bề Trên
Thâm tình phân giải đạt nền vô vi
Sắc không không sắc chuyển ghi
Tâm thì yên ổn ta thì yên vui
Qui hình vạn trạng chơn mùi
Rèn trui tiến hóa an vui đời đời
Học đau học khổ tận nơi
Biết đời là giả biết đời nôm na
Chung qui phải giữ chữ hoà
Thú tha mới tiến mới xa cõi trần
Thầy khuyên Thầy dạy bao lần
Học Bi Trí Dũng góp phần dựng xây
Chớ nên lý luận thơ ngây
Đời là giả tạm trời mây hợp hòa
Luận tâm luận trí xét xa
Chung hòa chung hướng mới là người ngoan
Bình tâm phân giải mới an
Loạn dâm tạo khổ cơ hàn bơ vơ
Tiến trình phân giải từ giờ
Tâm mình đời đạo bơ vơ chẳng còn
Nguyện hành nguyện giữ lòng son
Mất còn vẫn giữ nỉ non hướng về
Hương hồn chơn cảnh chơn quê

Thanh bình đời đạo hướng về hư không
Từ bi một dạ một lòng
Phong ba cũng vậy không mong đổi đời
Tin Cha hòa cảm ông Trời
Niệm Phật thức giác dụng lời từ bi
Khai thông động loạn sân si
Trăm hoa đua nở thân thì cảm vui
Luận đi xét lại tự bàn
Cần khôn vũ trụ là đàng khai tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Tự tâm tự tiến tự thâm tiến lên
Thả hồn luận xét Bề Trên
Chẳng còn tranh chấp vũng bèn thương yêu
Thương yêu những kẻ khổ nhiều
Độ cho họ tiến là điều cần tu
Rõ đời rõ đạo rõ ngu
Sửa mình giúp họ trùng tu thiên đàng
Tình thương khai mở nhiều màn
Đạo đời hai ngã chọn đàng mà đi
Thực hành tự xét tự suy
Qui y chơn tánh ta thì mới nên
Niệm Cha ta nghĩ Bề Trên
Ta là Thượng Đế giữ bền lý chơn
Niệm Phật cũng vậy chẳng sờn
Phật trong tiềm thức quý ơn Cha lành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Phật Trời đúng tiến đạt thành hư không
Chẳng còn trong ước ngoài mong

Cảnh thanh cảnh trước cảnh trông dựng xây
Hồn là chánh giác là Thầy
Là mây là gió là ngày là đêm
Sống trong thôi thúc tạo niềm
Qui về nguồn cội rõ điềm dở hay
Càng tu càng phước gặp may
Bề Trên sắp đặt Phật Thầy chuyển cho
Mong con tự xét tự dò
Ngày kia thành đạo quanh co chẳng còn
Tình thương chẳng có hao mòn
Vững tâm bền chí nỉ non Phật Trời
Trăng sao hòa hợp ý lời
Giải cho thông suốt cuộc đời tạm sinh
Luận đi xét lại nhân tình
Vì chưa thức giác tâm linh tối hù
Sống thời có mắt như mù
Vì chưa minh bạch thân tù là ai
Miệng thời trở lý tranh tài
Tâm thời rước khổ đêm ngày thở than
Làm sao lý luận được an
Thực hành mới rõ mở đàng khai tâm
Xét mình thấy rõ chẳng lầm
Biết mình là kẻ âm thầm tạo sai
Cần tu tự sửa sửa hoài
Tâm linh cởi mở lập đài chánh tâm
Điểm thanh hòa cảm lai lâm
Chơn tâm chơn giác diệu thâm hiểu hòa
Chẳng còn phân biệt gần xa

Chỉ còn tự sửa tự hòa mới nên
Nhớ Thầy lại nhớ Bề Trên
Ông Tư phân giải đạo nền phân minh
Tâm Ngài vẫn sáng vẫn linh
Giúp cho các giới tự mình hợp hòa
Thầy Hai tuy ở cách xa
Tâm Thầy vẫn nhớ vẫn hòa với Sư
Bình tâm xét thấy nực cười
Người người cảm mến người người phải tu
Cảm ơn bà nội hỏi ngu
Chúc cho bà tiến bà tu hoài hoài
Chớ nên lý luận làm sai
Bình tâm mở trí thanh đài tự đi
Mong con thức giác xét suy
Lời vẫn mộc mạc Thầy ghi chơn tình
Gắng tu gắng sửa lấy mình
Tâm thần yên ổn, tâm linh xét bàn
Mong con thủ tục đàng hoàng
Sớm ngày đoàn tụ vẫn an Thầy hiền.

Thầy của con
L. S. H

Thư Từ Lai Vãng

Mountain View, ngày 14/4/1980

Kính thưa ông Tám,

Vì nghiệp quả quá nặng nên mãi đến tháng Giêng vừa rồi, con mới biết được PHÁP LÝ VÔ VI, lòng sung sướng biết bao. Nhưng mới công phu được một thời gian quá ngắn, con lại mang thai và bị cơn nghén hành ốm lên ốm xuống. Với sức khỏe yếu kém, cho nên con chỉ làm được Pháp Luân Chiếu Minh và niệm Phật cùng tịnh tâm thôi. Con có vài điều thắc mắc xin hỏi ông Tám:

1) Khi thiền định con thấy khói xanh và một chút khói trắng xoáy bong ra. Hiện tượng đó là gì?

2) Có lần con nằm mơ thấy hình như có cái gì từ trong tim bắn vọt ra và thấy con bay qua biển cũng trong một giây rất ngắn. Đó có phải là con tưởng tượng hay là một dấu hiệu khác?

3) Có lần con nằm mơ, thấy đầu mình lóe sáng, như vậy sự tu tập của con có tiến không? Hay là hoàn toàn trí tưởng tượng? Có khi con nằm mơ thấy mình bay tới đặng trần nhà rồi thấy nặng nề quá nên tụt xuống. Phải chăng đó là xuất vía không?

Thưa ông Tám, con có rất nhiều uất ức nội tâm dồn vọt con trong 10 năm trời nay, kể từ ngày con đi lấy chồng. Nhiều lúc con muốn tự tử, nhiều lúc con muốn điên cuồng. Con muốn tu và nghiên cứu đường đạo, để giải thoát. Nhưng rồi nghiệp trần cứ dim con xuống. Gia đình nhà chồng đối xử với con hết sức tàn nhẫn. Những đắng cay đó sâu xé tâm can con không biết đâu mà nói hết được. Con muốn trút bỏ đi những u uất đó, nhưng hình như với bản tánh nhạy cảm của con, đó là quyết định lớn của con.

Nên càng ngày con lại càng thấy như đau thương cứ chồng chất thêm lên. Ông Tám ơi, nước mắt con đã cạn, nhưng niềm uất ức kia vẫn chưa tan. Con biết rằng: Phải tự tu tự tiến, nhưng lúc này tâm thần con rất xáo động, cho nên con buộc lòng kính xin ông Tám mở lòng thương giúp cho con, giải đáp cho con những uất khí nội tâm đó, để con được hưởng phần nào thanh điển hầu kéo con thoát khỏi tình trạng tuyệt vọng này để con ráng tu tập tiến lên. Con biết những sai lầm của con. Con biết con phải tha thứ cho kẻ đã nhục mạ, đã chà đạp lên danh dự con. Bởi vì đó là những kẻ đã giúp cho con tiến về đạo. Nhưng con vẫn không biết làm cách nào để phá đổ những uất khí đó.

Ông Tám ơi! Biết đến bao giờ con mới trút bỏ điều bi ai đó. Con là người quyết tu kia mà. Con là người biết thương tha nhân, biết theo con đường phước huệ song tu kia mà. Con là người không thích chạy theo quyền thế, vật chất, của cải hay danh vọng, mặc dù con tương đối có một vị trí khá vững vàng về phương diện học vấn cũng như nghề nghiệp. Vậy ông Tám ơi, tại sao tâm con lúc nào cũng đầy đầy đau thương? Tại sao tâm hồn con luôn bị kẻ khác dày xéo và tại sao con lại để cho họ dày xéo đến tâm can con? Phải chăng kiếp trước con làm nhiều điều sai quấy. Với tâm trạng tuyệt vọng này, lời khuyên bảo và chỉ dẫn của ông Tám sẽ là chiếc phao cứu vớt con. Con cúi xin ông Tám thư cho con. Mong tin ông Tám từng giờ từng phút. Kính chúc ông Tám được dồi dào sức khỏe để dìu dắt những linh hồn mê muội như con tiến lên ánh sáng thanh tịnh vô vi. Con xin chân thành cảm ơn ông Tám.

Nay kính
L.

Thư Từ Lai Vãng

Montréal, ngày 24/4/1980

L. con,

Thư con đề ngày 14/4/80 đã đến tay ông Tám. Được biết con đang ở trong cơn vầy xéo của đời để sớm được tiến về đạo. Con nên xem kỹ lại có ai đắc đạo mà không bị sự ngược đãi của đời? Gia đình là một con dao bén để tước từng sợi thịt của con người.

Không xảy ra việc này cũng xảy ra việc nọ, không một giờ phút ổn định, từ vua cho chí dân, từ giàu cho đến nghèo, đều sống trong một sự phản nghịch thì mới có sự tiến hóa về tâm linh.

Ngày nay con là người đang đứng trong tình cảnh này. Con đã thấy rõ sự đau khổ là nghiệp do con đã tạo ra từ nhiều kiếp, vậy con nên chấp nhận học cho hết bài, rồi mượn Pháp Lý mà giải thoát. Con đã có nhiều ưu điểm giải thoát như con đã kể vào điểm một cho đến ba:

- Điểm 1: là con đã được thấy vành điểm của Mô Ni Châu, tức là phần Hồn của con.

- Điểm 2: trong tim bắn vọt ra là phần Hồn xuất khỏi tim bay xuống Tề Luân Hư Cảnh, Tứ Hải Qui Gia bao quanh lỗ rún.

- Điểm 3: đầu lóe sáng là khớp xương bộ đầu mở đúng nhịp với tim. Bay lên trần nhà là vía nhẹ nên xuất. Con không nên chấp hoàn cảnh. Ngược lại con nên hoan hỉ đón nhận nhiều nghịch cảnh chừng nào lại càng quý. Con thấy lịch sử lưu lại, Jésus thực hiện từ bi trong sự đau khổ nhứt của trần gian. Đức Thích Ca cũng vậy, thành đạo với nghịch cảnh, với thú dữ.

Quan Âm Thị Kính không bao giờ kêu ca tâm sự oan ức của mình. Bài học của mọi người đi tới thành đạo đều gian truân.

Con nghĩ sao? Có phải con đang ở trong cuộc hành trình này không? Con nên vui lên. Con đã và đang được cơ hội đi trước mọi người. Bởi vì những người đã làm cho con buồn, họ cũng phải ngộ đạo trong kiếp này hay nhiều kiếp khác. Rồi cũng phải bước qua bài học đau khổ nhien hậu mới đạt thành.

Con xem kỹ lại, giờ phút lâm chung có ai thản nhiên đi theo ý muốn của họ không? Sau cái khổ là cái sướng đó con. Có thai cũng là một cái nghiệp. Con nên thường niệm Phật để độ cho đứa trẻ tương lai sẽ sáng suốt và sẽ thay Thượng Đế thực hiện điều lành cho nhân sinh. Không có lý do gì để tự hủy diệt cả. Thượng Đế cho con đến đây học hỏi rồi sẽ trở về với Ngài. Rốt cuộc chẳng có gì là đau khổ và uất ức cả. Có bài không chịu trả, không chịu trả bài và tự cảm thấy đau đớn đó thôi. Nên hùng tâm dũng chí học trong bi trí dũng, chấp nhận, là sáng suốt nhất. Người hiền luôn luôn cảm hóa được người dữ, chứ người dữ chẳng giúp được ai. Nói ít hiểu nhiều. Chúc con vui tiến.

Ông Tám của con
L. S. H

Thư Từ Lai Vãng

Paris, ngày 21/1/1980

Kính thăm ông Tám,

Hôm nay ba anh em chúng con là L., H., H. xin có lời kính thăm ông Tám và bữu quyến ở đó được mọi khang an và sau đây chúng con xin gửi kèm theo một tập photocopy của bản chỉ dẫn Phương Pháp Công Phu bằng 4 thứ tiếng do thiên đường VN nhờ chuyển đến ông Tám và các bạn đạo ở Phi, có khi hữu dụng. Nhân thể con là N. Q. H., tu Pháp lý đã được 5 tháng nay, có lòng kính xin ông Tám bỏ chút thì giờ quý báu, ban cho con một bài thơ dạy đạo, con vô cùng cảm tạ. Cuối thư ba anh em chúng con xin có lời cầu chúc ông Tám càng ngày càng phát triển đường đạo mạnh mẽ hơn.

Nay kính thư

N. Q. H.

Montréal, ngày 25/4/1980

Kính gửi anh H.,

NGUYỄN giáng trần bản chất cực đoan
QUANG lâm đời đạo trí bàng hoàng
HOÀNG thiên chuyển pháp nay hành ngộ
Trí điển khai thông pháp chuyển bàn

Chuyển bàn siêu lý siêu âm
Thâm tâm cõi mở tự tâm đến nơi
Huyền thâm chuyển nhớ Cha Trời
Tự hành tự tiến mở lời cảm thông
Mến thương ý chí Hóa Công
Xây trồng dựng tiến giải thông muôn bề
Thành tâm tự hướng trở về
Quê xưa nguồn cội muôn bề yên vui
Thực hành đạt lý thanh mùi
Qui hoàn chơn ngã rền trui do mình
Hành thông điển pháp kết tinh
Góp công xây dựng càng minh Cha Trời
Lắm công hóa giải đời đời
Chúc cho nhân loại tự rời tham sân
Công bằng tạo hóa có cân
Nằm trong thanh trước hợp phân đủ mùi
Thế tình phân giải tạm vui
Sửa mình tu tiến bụi ngài tiêu tan
Thực hành điển giới phát quang
Hào quang chiếu diệu mở màn giải tâm
Chẳng còn lý luận sai lầm
Thâm tâm thanh tịnh tự tâm đến nơi.

Nhận được thơ đề ngày 21/1/80 và một tấm giải thích công phu. Cảm ơn sự lưu ý của các bạn.

Kính thư

L. S. H.

Thư Từ Lai Vãng

California, ngày 14/4/1980

Kính Thầy,

Thầy kính thương,

*Mượn mấy câu thơ vô văn tự
Kính thăm Thầy quý quyến an vui
Con là Thu Phạm bao nhiêu kiếp
Ngọc đã lu mờ biết bao niên*

*Bao niên mài luyện cho ngọc sáng
Ngọc vẫn còn lu bởi chấp mê
Chấp lấy hữu hình và sắc tướng
Mê thời bùa phép với âm binh*

*Âm binh giờ vẫn còn đang dự
Nên kính xin Thầy chút điển linh
Khuyên tất cả về nơi an vị
Để tâm con trở nên yên tịnh*

*Mượn pháp màu ngày đêm tu tịnh
Hầu mai sau hạnh ngộ với Thầy
Cho thỏa ý bao niên mong ước
Lời con trẻ xin Thầy soi xét*

*Chỉ dạy thêm để được tỏ tường
Ơn Thầy con nguyện ghi tạc
Thơ ngắn tình dài con đạo đạt
Kính chúc sức khỏe tăng luôn*

*Xin già từ Thầy Tám kính yêu
Võ Phật lui bước thụ xin khứ hồi.*

Làm thành ngày 14/4/80

Kính bái
P. N. T.

Montréal, ngày 25/4/80

PHẠM thiên đình giáng xuống trần gian
NGỌC đục biển sắc trí bất an
THU vọng động biến thành vô đạo
Rước âm đạo tặc khó phân bàn

Phân bàn lý luận bất an

Tranh trước đám đá khó ban chơn tình
Ngoại xâm lão đảo khó mình

Tự hành tự tiến chơn tình quang khai
Bình tâm hành pháp sửa hoài

Vô cùng thanh đạt rõ Ngài là ai

Điển trong xuất phát hai vai

Long thần hộ mạng thanh đài tiến thân
Khổ hành vượt khỏi khó khăn

Thừa võ hóa văn cơ tầng triển khai

Tâm xin nguyện với các Ngài

Thực hành chánh pháp lập đài tự tu

Bề Trên xin chứng giải ngu

Dày công rèn luyện thân từ tự mình

Nguyện theo đóng góp chơn tình

Hòa đồng vũ trụ tâm linh hiếu hòa

Thực hành đánh lễ Phật Cha

Qui về nguồn cội tâm hòa nơi nơi

Cùng chung phát triển duyên lời

Khuyên người tại thế tự rời tham sân

Dựng xây xây dựng muôn phần

Hòa mình đời đạo độ tăng chưa mình.

L. S. H

Thư Từ Lai Vãng

Manila, 8/4/1980

Kính dâng Đức Phật Thầy

BẢN LOẠN

Hơn tháng nay hồn con bán loạn
Bê trễ giờ thiền chẳng hân hoan
Chả biết vì sao con thay đổi
Thầy ơi tâm trí rối lo toan

Lo toan lại càng hỗn loạn hơn
Quay quắt làm sao tránh khỏi cơn
Gió lốc tung hoành tâm xáo trộn
Phật hồi! Trời ơi giúp cứu con

Cứu con mang đến bức tâm thư
Vừa lúc hồn con đắm đuối như
Liều thuốc hồi sinh cho tâm bệnh
An lành con vội bóc tình thương

Tình thương Thầy ban lời khuyên dạy
Chặn ngăn triều sóng lòng con dậy
Trả lại hồn con biển lặng yên
Tiếp nối đoạn bài học dở dang

Dở dang con biết còn dang dở
Nếu chẳng trì tâm để thôi lui
Chính con lèo lái con thuyền khổ
Vượt bể trầm luân tránh bến mê

Bến mê nhận tâm thư người như
Thầy luôn luôn thương nhớ các con
Học hẳn minh tâm con sẽ rõ
Rồi tự hành tu giải thoát tù

Thoát tù lia khổ diu con tiến
Đôi lúc thương con phải hạ mình
Bước cùng đời đạo cũng hy sinh
Thầy đã vì con hiểu chúng con

Chúng con Thầy quý từng cơn khổ
Thượng Đế an bài mệnh số ngon
Món quà quý báu đời đau khổ
Dùng tiến đạt thành đặng hóa khôn

Hóa khôn thanh tịnh hành thẳng tiến
Giải nghiệp thân con gặp Đức Thầy
Vũ trụ cần khôn ban tình đậm
Sưởi ấm hồn con xóa lỗi lầm

Lỗi lầm tạo nghiệp vì ngu muội
Chả biết tiền thân nghiệp chướng cơ
Lúc biết đâm lo tâm chẳng tịnh
May nhờ hồng phước đức Thầy thương

Thầy thương con tiến vượt thời gian
Vượt cả không gian cả thế nhân
Để còn phụ giúp đàn em nhỏ
Dẫn tiến hành hương bước bước nhanh

Bước nhanh kéo trễ quá rồi ư
Thức giác đi mà nhớ chuyển đi
Cấp bách thời gian đâu có đợi
Còn chờ chi nữa học đi thi

Đi thi ráng chiếm bảng đề danh
Kéo uống công Thầy hổ bạn lây
Ai đó chúng ta cùng cố gắng
Để tạ ơn Thầy rạng pháp danh

Pháp danh Thầy đã vì Thượng Đế
Xuống trần nhận cứu đấm dân mê
Bụi hồng nặng trực kề vai gánh
Đừng để Thầy thương chịu lẽ ơn

Lẽ ơn trong đấm con thương mến
Chẳng nhẽ không ai nghĩ đến Thầy
Thầy ơi đàn con Thầy có đây

Hầu hết thương Thầy nguyện ghé vai
Ghé vai chung gánh gánh trần gian
Về với Cha lành tránh nát tan
Hội tụ đèn vàng vườn Tây Trúc
Nâng chén bồ đào ca hát vang

Hát vang phủ phục châu Thiên Đế
Huynh tử cùng con mũ áo thù
Tiên nữ thánh thần đều đánh lễ
Cha cười Mẹ cảm thấy xao động

Xao động vì con về đủ cả
Thầy hân hoan mỉm miệng từ bi
Kiếm lại đàn con mình yêu quý
Còn sót kẻ nào chưa có tên
Có tên đủ mặt chúng con đây

T.

Kính thưa Cha,

Thưa Cha, con còn động loạn quá, tánh tình con thường hay nóng giận quá và hay buồn hay chán quá, mặc dầu con rất cố gắng về việc rèn luyện PLVVKHHBPP. Thưa Cha, Cha có thể giúp con được việc này không Cha nhỉ? Hiện nay con bị gan, da mặt con lấm mụn và con lại bị ghê ngứa nữa. Lúc nào con cũng thấy ngứa ngáy, nhất là những lúc con xả thiền xong. Cha có cách nào làm cho hết không Cha? Thưa Cha, không biết kiếp trước con gây nhiều nghiệp quá cho nên kiếp này con phải trả, phải không Cha? Cha có thể cho con biết được không Cha?

Thưa Cha bây giờ con không còn nghĩ gì về tương lai của con nữa. Con chỉ mong tối tới con ngồi cho đều đặn là đủ. Con sống ở tập thể đã được 3 năm rồi Cha à. Mà vừa rồi Tết về cô V. con có nói với con rằng: Chú T. quen với cô V. con xin cho con về làm tại ngân hàng quận năm, thành phố HCM, không biết con được về không Cha nhỉ? Thưa Cha, con bây giờ chỉ mong sống gần gia đình để con có điều kiện công phu cho đều đặn thì con rất thích Cha à. Cha ơi, ở chung quanh con, bạn bè thân của con gần đây họ xin chuyển đổi công tác, còn chỉ có mình con. Con không biết rằng số phần con sẽ đi đâu và sẽ có được đổi như số bạn bè của con không? Con nghĩ tới đây con buồn lắm Cha à và khổ quá thưa Cha.

Hằng đêm con ngồi lúc nào con cũng tưởng niệm đến Cha, Cha có biết không Cha? Thưa Cha, bây giờ thì Cha vẫn khỏe hở Cha? Cha sống có vất vả lắm không Cha? Cha, những lúc con ngồi làm Pháp luân đó Cha, sao hơi thở con ngắn quá, vả lại tinh thần con còn yếu quá, cho nên cứ tắt đèn là con thường hay sợ sệt một điều gì đó mà con không biết được Cha ơi.

Thư Từ Lai Vãng

Thưa Cha, thư con quá dài, con xin ngừng bút và con mong rằng Cha trả lời cho con những cái con thắc mắc. Con chúc cho Cha của con được dồi dào sức khỏe và mau trở về với chúng con, để chúng con được sống gần Cha.

Con
V. K. C.

Montréal, ngày 28/4/1980

K.C. con,

VƯƠNG đạo tại đời không vĩnh cửu
KIM Mài nhơn bén vẫn luân lưu
CÚC hoa tuy đẹp khó thường trụ
Điển pháp trường sanh tiến đạt ưu
Đạt ưu pháp giới trường lưu
Từ đời qua đạo khỏi mưu cũng thành
Phát tâm tự luyện tự hành
Đi đâu cũng sống điển thanh chiếu hòa
Càng tu càng rõ ý ta
Cha con hòa hợp chan hòa nơi nơi
Sống trong thức giác mở lời
Chuyển cho thiên hạ nhớ Trời mà đi
Chẳng còn bận bịu nghĩ suy
Thực hành chơn pháp thân thì an vui
Xác thân trong cảnh rền trui
Vui buồn lẫn lộn tạo mùi đấu tranh
Tu thời phân giải trực thanh
Tâm thời niệm Phật thực hành ngày đêm

Vượt qua ngựa ngáy mới êm
Ngồi thiền cũng vậy ngày đêm tiến lần
Thế gian học hỏi lần lần
Rời đâu vào đấy chẳng cần lo âu
Lo tu mới giải được sầu
Chẳng còn dung dưỡng tâm đầu bất an
Hồn thời trẻ đẹp quý sang
Thế gian là cảnh mơ màng khổ đau
Học rồi mới rõ nhiệm màu
Cha Trời mới thấu con tâu thiên cơ
Luyện tu tiến giải từ giờ
Qui về nguồn cội chẳng mơ nợ đời
Sớm tu, sớm xuất, sớm rời
Nơi nào cũng khổ cũng đời tạm khuynh
Cha con tu giác rõ tình
Thương yêu không bỏ mới minh ý Trời
Ngày nay Cha tạm xa rời
Ngày kia tái hợp lập đời Tân Dân
Có Trời có Phật chuyển phân
Năm trong đời đạo ân cần luyện tu
Thế gian sống tạm như mù
Bất minh sanh tử dự trừ làm chi
Lo tu mới rõ một khi
Công bằng Trời Phật oai nghi đời đời
Nhơn gian lý luận lắm lời
Tạo thêm cực nhọc khó rời tham sân
Chuyên tu tự giải các tầng
Đẹp tan trần trước tiến lần đến nơi

Thư Từ Lai Vãng

Minh tâm kiến tánh rõ Trời
Chính Ngài Cha thật đời đời dựng xây
Chuyển luân tiến hóa hằng ngày
Giúp con phát triển đổi thay thế tình
Càng tu càng tiến càng minh
Chơn tình hóa giải tâm linh hiểu hòa
Thanh bình tâm đạt tiến xa
Ngồi nằm đi đứng niệm Cha hoài hoài
Học hành tiến triển hằng ngày
Tâm lành hóa giải đổi thay tâm hồn
Không còn nuôi dưỡng ác ôn
Thương yêu vô tận ôn tồn dựng xây
Cha con chung sống hằng ngày
Biết mình biết họ biết Thầy nơi ta
Tâm linh chuyển giải hát ca
Tâm hòa vũ trụ ý hòa nơi nơi
Mong con thanh tịnh nghỉ ngơi
Nơi nào cũng thể chẳng rời Cha đâu.

Cha của con

L. S. H

Sàigòn, ngày 8/3/1980

Kính gửi ông Tám,

Con kính gửi lời thăm ông Tám, bà Tám cùng Tuyết và Dí được nhiều sức khỏe. Gia đình con đến đây đôi lúc cũng gặp nhiều khó khăn và trở ngại, nhưng rồi đâu cũng vào đó và qua đi. Nhà con mấy anh em thì đứa nào cũng có công ăn việc làm với lương 50 đồng mỗi tháng, và ba má con vẫn nai lưng ra nuôi cơm hằng ngày.

Con cũng bình thường. Chỗ con làm nhàn lắm. Con tu tài tử quá và cứ dậm chân tại chỗ không. Con biết con bị rớt hoài, nhưng con cũng chưa tiến nổi như bài thơ ông Tám đã cho con trước khi ra đi. Con vẫn nhớ lời ông Tám dạy con và những điều ông Tám nói con đều gặp hết, dù đó là chuyện không may. Nhưng con vẫn còn yếu đuối, con chưa có dũng trí tý nào.

Bà Tám lúc này ra sao? Chắc là bà Tám mập lắm phải không? Bà Tám qua bên đó chắc là sướng lắm? Bà Tám viết thư kể bên Canada cho con nghe. Bà Tám cho tụi con một tấm hình với ông Tám nhé.

Thơ dài, con xin ngừng bút. Kính chúc ông Tám và bà Tám được nhiều sức khỏe. Mong thư ông Tám.

Con
T.

Thư Từ Lai Vãng

Kính thưa ông Tám,

Chúng tôi rất mừng khi được tin và địa chỉ của ông Tám. Kính chúc ông Tám, bà Tám và gia quyến được vui khỏe mạnh. Gia đình chúng tôi vẫn bình thường, vẫn cố gắng công phu đều đặn. Các cháu vẫn nhớ và thường nhắc nhở đến ông Bà Tám. Nhớ mãi lời ông Tám dạy: Muốn tu hãy xem mình như chết rồi. Mong được sự chỉ dạy của ông Tám.

*Xem như mình đã chết rồi
Chết đời sang đạo tâm thần thanh thoi
Không còn tranh chấp ta người
Một lòng hòa cảm vạn lời yêu thương
Mặc cho thế sự nhiều nhuong
Nhớ lời Thầy dạy noi đường tâm linh
Điển thanh tự tiến tự mình
Tam Công chí quyết sửa mình lo tu
Gắng công vệt hết mây mù
Mây tan trắng tỏ người tu an lành
Thế gian giả tạm phù sanh
Tám thân tứ đại chỉ mảnh treo chuông
Xuống lên mỗi mỗi lớp tường
Mãi mê giả cảnh vĩa hồn mờ lu
Nhớ Cha tịnh niệm công phu
Lưu thanh khứ trước ngục tù phá ra
Mười năm công quả trôi qua
Sóng tâm chưa lặng đạo nhà chưa khai
Ồn Thầy nghĩa bạn cao đầy
Làm sao cho trọn những ngày còn đây*

*Nợ trần ráng trả không vay
Nghệp đời không tạo thôi say men đời
Thế nhân lỡ khóc lỡ cười
Sớm cười chiều khóc ai người trọn vui
Rượu đời nhấp cạn ly bôi
Đắng chua mặn chát ngọt bùi men cay
Mộng trần tỉnh giấc mê say
Đường về bến giác ra tay lái lèo.*

17/3/80
Kính thư

L. V. Đ.

Montréal, ngày 29/4/1980

Kính gửi anh chị Đ.,

Vui nhận được thư anh đề ngày 17/3/80. Được biết anh chị cùng các cháu đều được vui khỏe cộng với những lời thơ về tâm đạo của anh rất tiến bộ.

*Đường thơ phân giải hư vô
Lấy không làm đích chuyện mô cũng thành
Thực hành tu luyện đàn rành
Mười năm thực hiện đạt thành Vô Vi
Tiến tâm phân giải từ ly
Nay thông mai nghịch cũng vì tiến thân
Có thông lại nghịch rất cần
Chu trình tiến hóa góp phần dựng xây
Cộng đồng ngoại cảnh là Thầy
Dạy cho hiểu biết từ ngày lẫn đêm
Khổ càng thêm khổ tạo niềm
Chơn tâm ngộ đạo học thêm hiểu hòa*

Thư Từ Lai Vãng

Cha Trời tuy ở cách xa
Ta hòa tu tiến nó là nơi đây
Thầy ta vẫn ở trong này
Chơn tâm thức giác Cha Thầy trong ta
Bình tâm tự xét mới là
Trong đời có đạo có hòa có thắng
Vượt qua các lớp cơ tầng
Khai thông thanh tịnh khó khăn chẳng còn
Tình thương tâm đạo chẳng mòn
Giữ cho trọn vẹn chẳng còn khổ đau
Sống thời học hỏi sắc màu
Chết rồi tiến hóa đáp tàu tây phương
Thế gian phân lý mở đường
Dạy cho hiểu biết đường gương Phật Trời
Thực hành mới đến tận nơi
Chứng tâm các giới do Trời ân ban
Sống trong cảnh khổ mới an
Đời là giải nghiệp mở đàng qui tâm
Lấy không làm đích diệu thâm
Tự tầm tự tiến chẳng lầm chẳng sai
Tiến trong đà tiến tiến hoài
Phân hai đời đạo chẳng sai chút nào
Từ nơi chỗ thấp đến cao
Nơi nào cũng quý cũng ao ước tình
Càng tu càng tịnh càng minh
Qui hình vạn trạng tâm linh hiểu hòa
Chẳng còn sống hẹp trong ta
Sống cùng các giới tâm hòa nơi nơi

Điển thanh thoát lý mở lời
Giải cho thiên hạ hiểu đời là sao
Thanh trực chuyển hóa chỗ nào
Giải minh đời đạo nơi nào thấp cao
Mắt dòm xem xét trăng sao
Trong ta cũng có vậy cao chỗ nào
Ngũ quang ngũ sắc ra vào
Tâm linh hóa giải tự đào mà đi
Chẳng còn eo hẹp sân si
Chỉ cần tiến hóa ta thì tiến lên
Hợp tình hợp lý Bề Trên
Đạt nền thanh thản chẳng quên Cha Trời
Sống trong thanh cảnh đời đời
Hôn là vô tận nơi nơi hợp hòa
Chẳng còn vọng động tưởng xa
Chỉ còn tu sửa hợp hòa nơi nơi
Sống cùng gia cảnh đất trời
Trở về thanh tịnh đời đời yên vui
Tự mình thực hiện rèn trui
Trở về nguồn cội chung vui Cha lành
Càng tu điển đạt càng thanh
Thực hành chơn chánh trở thành chơn như
Miệng thời ướm mở nụ cười
Tâm thời sáng suốt chẳng lười hơn xưa
Ai ai cũng thích cũng ưa
Cũng cùng phân giải nắng mưa hợp hòa
Trở về chân lý thật thà
Chẳng còn sợ mất xa hoa làm gì

Lúc nào cũng khảo cũng thi
Cũng là bài học cũng ghi cũng hòa
Chẳng còn quyển rũ tâm tà
Chỉ còn tự sửa tự hòa tiến lên
Khai thông chân lý đạo nền
Bề Trên hóa giải vững bền tự tu
Càng tu xét rõ mình ngu
Quân bình tự học an du đời đời
Không sao bỏ được Cha Trời
Do Ngài chuyển hóa đời đời học thêm
Trong sanh có tử tạo niềm
Thương yêu vô tận là diễm giải tâm
Diễn thanh đạt lý diệu thâm
Diễn hòa các giới mở tâm quang khai
Thiên đình qui luật an bài
Nơi nào cũng có lập đài giải tâm
Tự phân tự giải sai lầm
Thâm tu thâm tiến chơn tâm hợp hòa
Cứu người lập hạnh thứ tha
Phát tâm sáng suốt thuận hòa cảm giao
Tùy duyên hỗ trợ tùy màu
Chúc cho tiến hóa tạo tàu tự thắng
Chẳng còn lý luận bần khoãn
Cơ tầng khai triển cơ tầng cảm giao
Thực hành kẻ trước người sau
Nhiệm mầu khai mở tự hầu Phật Tiên
Hành trình ngộ lý tạo duyên
Hai miền đời đạo nối liền cảm thông

Khai thông chuyển hóa một vòng
Cần khôn vũ trụ giải tầng tiến tu
Chẳng còn loạn động mê mù
Khổ không sợ khổ an du đời đời
Hồn thời chủ trị hợp thời
Vía thời linh động đổi đời tùy duyên
Cộng đồng vũ trụ chẳng riêng
Cùng chung nhất lý mối giềng cảm giao
Tâm tôi như vẫn lúc nào
Nhớ thương bạn đạo chẳng sao xuyên tình
Đêm đêm hành độ giải mình
Chơn tình thương nhớ hành trình quang khai
Chúc anh chúc chị đôi mươi
Cùng chung các cháu học hoài không ngưng
Tuyết con cũng vậy chớ ngưng
Sửa mình tiến hóa con cung của Trời
Thanh nhàn tạm sống ở đời
Sửa tâm sáng suốt mở lời thông minh
Ngày nay bà Tám sửa mình
Cùng con đi học văn minh của đời
Tiện đây xin gửi đôi lời
Hỏi thăm anh chị Sáu Kỳ ra sao?
Được thơ cháu Đạo ước ao
Ngày kia sẽ gặp đổi trao chơn tình
Hiện nay cháu sống một mình
Ba Lê đang học được sinh giúp người
Đến đây xin tạm dứt lời
Anh chị các cháu đời đời yên vui.

Kính thơ
L. S. H

Thư Từ Lai Vãng

Cần Thơ, ngày 9/3/1980

Kính ông Tám,

Từ ngày ông Tám đi đến nay con thấy mình như đã mất một thứ gì quý nhất mà không tìm lại được. Có phải chăng một tình thương vô giá ở cõi đời này. Một lời ông Tám giảng con ghi tâm. Con vẫn biết rằng sự đạt được là đòi hỏi ở ta một ý chí kiên nhẫn vô cùng tận mà ông Tám thường khuyên bảo mọi người.

Kính ông Tám, hôm nay con viết gởi ông Tám vài lời thăm hỏi, trước là ông Tám vẫn khỏe, bà Tám và gia đình vẫn vui vẻ. Sau nữa con muốn hỏi vài điều mà con thắc mắc. Ông Tám thương yêu của các con, con xin giới thiệu về con là em của chị A., tên T. B. và con là người đại phước đã gặp ông Tám ngày sau cùng của ông ở SG. Trước giờ ông Tám sắp ra đi, con đã nhớ những lời ông dạy bảo và con buồn vì chưa làm đúng theo lời ông Tám dạy, nhưng con vẫn cố gắng phấn đấu để không làm buồn lòng người đã truyền pháp cho con. Kính ông, con cảm thấy mình còn nghiệp đến bao giờ, trong khi lòng con hướng về Phật pháp quá nhiều, nhưng chồng con lại không thích tu. Nếu như vậy sự hành pháp có thành công không? Vì con nghĩ rằng những lúc gần chồng con, ba vật báu mà mình đang cố gắng gom tụ hàng ngày thì nó sẽ mất đi, đến bao giờ mới đạt được. Ông Tám thương yêu của con, xin ông giải cho con được rõ và con mong ước được ông khuyên bảo đôi lời để ý chí con càng phấn đấu thêm lên. Con không biết mình hành pháp ra sao mà lúc này nó nhức đầu xung quanh quá. Đôi khi nhức trên đỉnh đầu như ai cú đau. Còn cái bệnh quên nó tái diễn. Ai nói gì một chút là con quên liền. Thưa ông Tám có sao không?

Kính ông Tám, nơi xứ lạ quê người, ông Tám vẫn hướng về chúng con, con không ước nguyện gì hơn hằng đêm được ông Tám dạy bảo cho con tu hành càng thêm tinh tấn, thì ơn này xin tạc ở trong lòng.

*Cố công tu sửa thoát vòng trầm luân
Hành trong pháp lý siêu quần
Đạt phần thanh điển hợp phần vô vi
Đêm đêm con biết đường đi
Trở về chốn cũ hợp thì hư không*

Kính ông Tám, 6 câu thi vừa rồi con gửi đến ông với tất cả tấm lòng con phát xuất. Xin ông nhận lòng kính mến của con gửi đến một bậc Đại giác đã hy sinh thân mình vì Phật pháp. Con xin tạm dừng bút nơi đây. Kính chúc ông Tám và gia đình mọi sự an khang.

Kính ông Tám
Con
T.B.

Ông Tám viết gửi cho con theo địa chỉ chị A.
- L. T. B. 30 Đ. B. P. - C. T.

Thư Từ Lai Vãng

Montréal, ngày 29/4/1980

T. B. con,

Ông Tám đã nhận được thư con đề ngày 9/3/80. Được biết con vẫn được bình an và vẫn tu tịnh trong niềm tin vô cùng tận của chính con, đã bộc phát ra những vần thơ như sau:

*Ơn này ghi tạc trong lòng
Cố công trau sửa thoát vòng trầm luân
Hành trong pháp lý siêu quần
Đạt phần thanh điển hợp phần vô vi
Đêm đêm con biết đường đi
Trở về chốn cũ hợp thì hư không
Chẳng còn vọng động ước mong
Lấy không làm đích thiên tông giải khuây
Điển trần lâm trước hằng ngày
Bao vây kích động thân này bất an
Chồng con bài học rõ ràng
Dạy cho hiểu biết chơn đàng mà đi
Năm trong nguyên lý sân si
Bình tâm sử dụng thân thì được an
Thực hành hướng thượng phân bàn
Điển thanh siêu diệu mở màn khai thông
Hòa đồng vũ trụ thì thâm
Sửa sai tự tiến tự tâm đến nơi
Đứng đi tưởng nhớ Cha Trời
Ngài ban thanh điển mở lời giải tâm*

Hư không thông suốt chẳng làm
Hữu hình hữu hoại cố tâm làm chi
Lời vàng thanh điển tạc ghi
Vô cùng sáng suốt an thì chơn tâm
Chớ nên làm tướng sai lầm
Bên ngoài không thật tự tâm bên trong
Cần khôn vũ trụ trong lòng
Tu cho thanh tịnh tiếp vòng điển thanh
Tâm không điển pháp thực hành
Khai thông muôn nẻo đạt thành chơn như
Hồn thời vui nhẹ tươi cười
Vía thời cởi mở người người mến thương
Học cho hiểu rõ các đường
Cảm giao đời đạo tự lương mà đi
Chẳng còn luyến tiếc sân si
Việc gì cũng chẳng đạt thì bền lâu
Cực hình sống khổ như trâu
Năm đầu xỏ mũi còn đâu nhân tình
Chỉ tu tự đạt tâm linh
Dọn mình tự tiến biết tình giả chơn
Dù cho nói rộng hải sơn
Tâm người eo hẹp vẫn hờn giận nhau
Cần tu thấu đáo nhiệm màu
Tình Trời ban rải khỏi sầu khỏi lo
Qui hườn tan tự quanh co
Học cho hiểu biết tự dò tự đi
Vía hồn sáng suốt chuyển ghi
Đi đi lại lại hợp thì giải mình

Bình tâm tự xét nhân tình
Tung hoành tham dục khó minh nơi Trời
Đến già tự động phải rời
Vì thân lụn bại về nơi yếu hèn
Tánh tình đen tối ghét ghen
Chẳng còn sáng suốt lại hèn hơn xưa
Lẽ đời chín dạ mười thương
Tâm không hưởng ứng chẳng vừa lẽ chơn
Nói năng như hát như đồn
Tâm không thanh tịnh qui hườn loạn tâm
Tu thời ít nói thâm trầm
Thực hành tới đích khỏi làm ngoại xâm
Giữ bền vững tiến chơn tâm
Điển thanh khai tận chơn tâm cảm giao
Dù cho biến động nhiều màu
Chơn tâm sáng suốt lo mau thực hành
Học bi trí dũng đạt thành
Hành trì không đổi đạt thanh vững bền
Bên trong có sẵn đạo nền
Bên Trên vẫn có hòa nền hư không
Chẳng còn trong ước ngoài mong
Đi trong thanh tịnh lòng vòng tiêu tan
Chỉ tâm thực hiện mới an
Cảnh đời giả tạm dạy bàn tạm sanh
Qui hình không động mới thành
Quan Âm chuyển hóa thực hành đến nơi
Từ bi phân rõ ông Trời
Cha vì nhân loại đời đời dựng xây

Ngước xem chuyển hóa Trời mây
Tu hành đạt pháp trong này như nhau
Tu cho khai triển bộ đầu
Hào quang chói rọi khai màu thanh quang
Cha Trời lui tới vấn an
Con Trời thực hiện con đường Cha đi
Đạt tình đạt nghĩa tự ghi
Đời đời Cha vấn an nghi cứu mình
Ngài là vĩ đại cứu tinh
Giúp cho muôn loại muôn tình quang khai
Thực hành Chân Lý đời mai
Cảm thông các giới đạt ngày vinh quang
Sớm tu sớm đạt tâm an
Hành trong bê trễ bàng hoàng bất minh
Sống trong lẫn lộn duyên tình
Trong tà động loạn chẳng minh lý Trời
Đòi ăn đòi nhậu đòi xơi
Tự gây bấn loạn trách Trời bỏ quên
Chẳng lo xây dựng đắp nền
Chỉ lo dâm dục một bên chữ tình
Chẳng còn minh lý đẹp xinh
Chỉ còn chậm tiến vùi mình vào sâu
Không thông chẳng mở bộ đầu
Tối tăm là bởi lo âu thế tình
Quên đi Trời Phật càng minh
Giúp cho nhân loại chơn tình quang khai
Lo tu tự sửa đời mai
Qui đài chơn pháp xét tài Cha ban

Thư Từ Lai Vãng

Tình thương đạo đức mở màn
Qui hàng muôn loại luận bàn minh tâm
Thực hành pháp lý diệu thâm
Soi hồn khai mở diệu thâm bộ đầu
Pháp luân hóa cảm nhiệm mầu
Thiền định sáng suốt kết tâu về quê
Hồn thời hướng thượng tiến về
Quê hương thanh tịnh muôn bề yên vui
Nằm trong giác lý chơn mùi
Say mê mùi đạo an vui tâm hồn
Chẳng còn động loạn bôn chôn
Hai Không ông Tám vẫn còn trợ trợ
Thương con không bến không bờ
Vô cùng ôm ấp điển cơ chuyển hòa
Mong con sớm đạt thanh đài
Tiến hoài tiến mãi đạt ngày quang vinh
Tiện đây xin gửi đệ huynh
Tình thương sống động tùy hình cảm giao.

Ông Tám của con

L. S. H

St. Louis, ngày 28/4/1980

Kính dâng

Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Ông Tám cùng các bạn đạo:

Sớ Táo N. M.

*Bẩm trình Thượng Đế
Táo đây xuống thế
Hai tháng mới về
Quần áo tả tơi
Đầu bù tóc rối
Khóc cười tối tối
Nửa buồn nửa sợ
Đáp chiếu trực thăng
Nặng nề cất cánh
Thiếu điện thiếu dầu
Mặt Mai rầu rĩ
Nghĩ việc mình làm
Tào lao quá trốn
Thay vì rủ tu
Lại ngồi cú rữ
Ở trong ngôi tù
Phết vàng sơn son
Đổ thừa ông Phật
Ba phải một cây
Lúc thì nói được*

Thư Từ Lai Vãng

Lúc lại nói không
Làm Táo thối mốc
Làm liều cho xong
Lấy lỗ ông chồng
Ngày đêm rầu rĩ
Đòi về quá cỡ
Mặt xanh mày đỏ
Nhớ cảnh trên Trời
Làm chồng nấn nỉ
Lại sợ hết hồn
Lấy nhằm ông trẻ
Lại nhớ ông già
Năm gần ông nọ
Nghĩ tới ông kia
Hay cười hả hả
Sáng tối trên mây
Chồng lồi chồng kéo
Co giò muốn chạy
Nú áo ông già
Ông già khoái chí
Rung đùi chọc què
Làm Táo mốc cỡ
Muốn cỡi luôn áo
Ngồi thách ông chơi
Xem ai anh hùng
Ông già thật ác
Bảo Táo vừa vừa
Bốn lần một tháng

Không thì lỗ cốt
Lại kêu lương y
Đến nhà rần rần
Táo đây giận quá
Tuổi hãy còn non
Mạnh tợ thiên lôi
Trèo non lặn biển
Chỉ có hơi yếu
Một chút nơi chân
Đi lâu nó mỏi
Lại hay té ẩu
Ông già còn nói
Về uống lục vị
Mắt sáng mắt đệp
Thật là mai mĩ
Thần đây xấu hổ
Về châu Thượng Đế
Thưa kiện ông già
Thương ông quá cỡ
Xin phạt ít ít
Thần đà mệt mỏi
Nói hết ra hơi
Không dám che dấu
Làm ǎn nhiều quá
Nay đà kiệt sức
Chân cẳng run run
Cho Thần vài viên
Lục vị của Tàu

Thư Từ Lai Vãng

Uống vô nó khỏe
Thần Táo tiếp tục
Tội lỗi ông già
Còn về cho sớm
Kẻ ông chổng giạn
Thần hết có dịp
Trở về thiên cung
Quy trước điện ngọc
Hun hít ông Phật
Cho ông cú đầu
Nghe chửi đồ ngu
Nhưng mà sung sướng
Tâm thần khỏe ru
Thần xin phép về
Giã từ Thượng Đế
Cho Thần gửi lời
Thăm hỏi bá quan
Hẹn ngày tái ngộ
Ma Phật gặp nhau
Ôm nhau khóc kể
Vui cười hớn hở
Thần về kiếm kê
Ngôi báu ông Trời

Táo N. M. kính bái

Montréal, ngày 6/5/80

Táo N. M.,

Tội Táo an bài
Đổ lỗi Phật Thầy
Lấy roi Trăm đập
Mặt mày bầm dập
Chiên chiên xào xào
Ra vào nhúc nhích
Tội tình kích thích
Sướng đã rồi chê
Đòi về châu Phật
Té ra không thật
Ăn đòn Chân Lý
Khổ sướng cũng mi
Tao lì hơn thú
Ráng học kỳ ni
Trăm sẽ phân xét
Phật không chịu mét
Táo làm dở ẹt
Cơm khô lại khét
Đổ lỗi cái lò
Năm ngủ quanh co
Ôm giò cậu Lễ
Thích thú không về
Lo chuyện táo bếp
Được phong làm xếp
Mé trần tại thế
Trăm nay nhắc lại

Thư Từ Lai Vãng

Từ ngày xuống thế
Trăm bảo phải về
Lo tu kẻo trễ
Giúp kẻ sống kè
Được tu như Táo
Sao Táo chẳng khuyên
Cứ dâm mãi miết
Sao không nói thiệt
Linh căn chẳng phạm
Lâm phạm nặng trược
Bỏ quên thiên ước
Làm điều bất chính
Tự gạt lấy mình
Thiên điều quả trách
Táo mau rửa sạch
Khai thông kế hoạch
Độ người tu tiến
Cứu khổ dẹp tiền
Tiền duyên tái ngộ
Vượt khỏi năm mờ
Hồn người thanh nhẹ
Trực thẳng về quê
Nguyên căn nguồn cội
Cha già mong mỏi
Táo đem bè bạn
Cùng chung tiến bước
Hành hương lộn ngược
Bỏ đời qua đạo

Táo vui niềm nở
Ôm lấy Cha Trời
Đời đời không bỏ
Học chi chuyện võ
Mỗi gối mỗi giò
Đập nhau lấy có
Thân đau nằm đó
Hai cùng đo ván
Càng thêm chán ngán
Đời là giả tạm
Khó hiểu khó an
Táo làm mãi miết
Cuối năm sẽ biết
Thân phận bất an
Về bàn với Trẫm
Nhiều chuyện thì thầm
Táo không chịu nói
Hạ lệnh quân hầu
Bắt Mai trói lại
Cho gánh hai vai
Toàn đồ thật nặng
Gây chuyện khó khăn
Học cho hiểu đạo.

Thư Từ Lai Vãng

Cali, ngày 6/5/80

Thơ của chị B. B. cảm hứng theo bài của X. H.:
Bảo Thầy biểu gọi ông Tám

Tám ơi Tám hồi Tám à
Tám đem thanh điển dạy mà đàn con
Tham lam động loạn vẫn còn
Lang thang khắp nẻo đường mòn thế gian
Thương con Tám giải lòng son
Khuyên răn dạy dỗ nỉ non đêm ngày
Nhưng bầy con trẻ nào hay
Ham ăn ham mặc ham vầy cuộc chơi
Bao danh bao lợi trong đời
Dứt dành ganh ghét dựa hơi thế tình
Lại còn toan tính rập rình
Nhảy lên thế Tám tưởng mình tài hơn
Miệng nói Thầy đẹp Thầy xinh
Thâm tâm chỉ muốn thượng đài lên ngôi
Những mong lấy đạo tạo đời
Tạo ra lắm cảnh mơ hồ thiệt chơn
Bày dân cúng lạy phấn son
Phủ lên thân xác ta đây Ngọc Hoàng
Tám là Phật có hào quang
Xuất thân mọi cảnh thế gian bày trò
Bi trí dững chẳng so đo
Miệng cười thương cảm con mò đường đi
Giúp cho mỗi đứa kỳ thi
Tùy cho căn nghiệp tùy y chánh tà
Thương thì giúp chẳng rầy la
Để cho tự sửa mình đà trị sai

Thậm chí có kẻ đại tài
Thần thông phép tắc thông khai dưới trần
Thâu thanh khí ban phước ân
Ra oai sát phạt không cần nghĩa nhơn
Lập lẽ lộng giả thành chơn
Dựa vào Phật Tám kéo đờn lên giây
Dây thanh thế dựng oai ngay
Làm cho dấy động làm cho điên cuồng
Phật một trượng ma ba cây
Lấn áp Phật Tám dựng xây cơ đồ
Cốt cách như đấng tử bi
Nữ nào cấm cản nữ nào sân si
Mùi tục lụy tình lâm ly
Vi không thỏa mãn nên tha thiết hoài
U minh biết một không hai
Cốt đoạt cho được cho hài lòng tham
Phật Tám thương cảm héo hon
Nhưng không cản nổi đường mòn của ai
Vào ra ba cõi miệt mài
Xuống lên sáu cửa cũng chai chân rồi
Nhưng thương một nỗi bầy con
Tuy còn non nớt tâm còn chưa thông
Ngỡ ngang giữa chốn mênh mông
Thầy ta sao vậy sao vậy sao kia
Lãng xãng lộn xộn hỏi bàn
Chia năm xẻ bảy một hai như Thầy
Lòng tin tưởng những lung lay
Thầy ta quyền phép ai tày

Mà sao phải lạy con người chưa minh
Đâu có biết nghĩa tu hành
Thương người thì độ đâu cần thân ta
Hi sinh trọn nửa đời già
Lòng can đảm chí quang minh
Chuyện gì không biết không minh lý Trời
Tâm yên lặng giúp chúng sinh
Hi sinh bao quản thân mình hào quang
Đã xem thể thái nhân tình
Như cơn gió thoảng như vầng trăng mờ
Diễn thanh soi rõ cuộc cờ
Thấu tiền căn trước không mờ trước sau
Thương con nữ phụ lòng con
Giúp con lỡ bước Thầy đem con về
Con về về nguồn cội sơn Khê
Con ơi mau tỉnh đừng mê thế trần
Trên kia con sẵn có phần
Bao sang cũng có bao đau cũng vui
Ở đây của tạm sống nhờ
Biết ngày nào có biết ngày nào không
Vi chân nguyên lý của ta
Con đường cứu thế phải hòa mới nên
Dầu cho khúc khuỷnh gặp ghềnh
Bền tâm vững chí lại quên thân mình.

Montréal, ngày 12/5/80

Tám ơi Tám ơi Tám à
Hai không Tám giữ Tám hòa nơi nơi
Thuyết minh nguyên lý của Trời
Tám không lãnh chức người đời tạo phân
Hoà cùng các giới các tầng
Thương yêu học hỏi tự lẫn giải thông
Tám không sợ khổ nhọc công
Tự hành tự tiến tiến tòng như không
Chẳng còn nuôi dưỡng khó khăn
Thực hành đạt pháp cơ tầng cảm giao
Bạn đời hành đạo thấp cao
Nơi nào cũng tiến cũng vào lý chơn
Chẳng còn áp ủ giận hờn
Chỉ còn sửa đổi tiến hơn tâm người
Chuyện đời tạo lý nực cười
Ghét thương thương ghét
người người sống chung
Dù cho tạo lý bit bùng
Ngày kia phải mở phải vùng tiến lên
Thứ tha căn bản đạt nền
Chẳng còn oán trách chẳng rên thể tình
Chỉ lo tự sửa lấy mình
Càng mình càng tiến hợp tình thực chơn
Học hoài học mãi biết ơn
Cha Trời sắp đặt Phật hơn thế trần
Sớm mình tự mở các tầng

Qui hình chơn trạng hợp phần nguyên căn
Thế gian sống cảnh nghĩa ân
Luận bàn phân xét điển phân siêu phàm
Càng tu càng rõ lòng tham
Sửa mình tự tiến sớm an thế tình
Vun bồi xuất phát tâm linh
Thuyết trình rõ rệt tự mình lấy lòng
Xác thân động loạn cơ còng
Trụ tâm tiến hóa tự tông điển quang
Tình thương đạo đức mở màn
Tám còn lưu lại mở đường chúng sinh
Tám khuyên sớm sửa lấy mình
Cha Trời chuyển hóa chơn tình cho con
Tâm mình giữ lấy điểm son
Đời đời bất diệt tâm con ôn hòa
Thương nhiều hãy xét xấu xa
Do đâu ta có ta hòa với ai
Phật đâu có phải đại tài
Trời đâu lại có thị oai với mình
Thực hành mình cảm tự tin
Khả năng sẵn có chuyển khuynh hợp hòa
Giúp cho các giới chánh tà
Biết đường mà tiến biết hòa tự mình
Tình Trời phân lý đẹp xinh
Ai ai cũng được tâm linh đạt thành
Chung cùng thế cảnh tử sanh
Học cho tiến hóa mới thành đạo nhưn
Chẳng còn dung dưỡng giận hờn

*Thực hành chơn pháp ngộ ơn Phật Trời
Hành trong cực khổ rõ đời
Tìm ra đạo pháp mở lời nhủ khuyên
Khuyên người rời bỏ ưu phiền
Tiền duyên qui định chư tiên hợp bàn
Minh tâm chân lý rõ ràng
Vô cùng sáng suốt Cha ban đời đời
Chớ nên thâu thập của đời
Cản ngăn mức tiến bỏ nơi an toàn
Tám cầu Tám nguyện bình an
Giúp cho hậu tiến mở đàng về quê
Chớ nên làm lạc khen chê
Sửa mình là chánh bồi bê chẳng còn
Bình tâm thanh thản véo von
Dù người tiến hóa tránh đòn dỏ hay.*

Thư Từ Lai Vãng

TP H. C. M., ngày 15/12/79

Ông Tám kính mến,

Từ lâu con vẫn muốn viết thư cho ông Tám nhưng chưa dám vì sợ rằng sẽ tới tay ông Tám không được vì có rất nhiều bạn đạo khác, cho đến nay mới dám mạnh tay viết thư cho Thầy! Tình cờ biết Pháp Lý Vô Vi quá trễ, năm 1978, nên không được sự đích thân chỉ dạy của ông Tám! Mấy lần có lên thiền đường chú HVE có gặp ông Tám nhưng vẫn e ngại, chưa dám hỏi cho đến ngày ông Tám đi, con mới thật sự hối tiếc! Lúc đó con bắt đầu thực hành theo Pháp Lý được cỡ vài tháng! Tuy trong lúc thiền không có thấy chi nhưng kết quả về sức khỏe con thấy rất khả quan trông thấy. Khi thức giấc khuya cho đến giờ công phu và sau khi công phu xong con vẫn còn bị thích thềm ngồi thêm một thời gian nữa, mà sức khỏe con vẫn như thường, nhưng có chiều hướng tốt hơn về cá tánh, tánh tình cũng bắt đầu có vài cái hình như muốn thay đổi. Sau đó con bỏ một thời gian!

Vào năm 1978, bắt đầu làm lại con nhận thấy vừa công phu được khá, có chiều hướng đi lên là bị bệnh nên việc công phu bị trở ngại. Đến nay tuy công phu chưa được đều nhưng con nhận thấy có vài điểm hình như nó bắt đầu muốn thay đổi và thấy màu mè v.v.

Đến nay con mới nhận thấy vài việc ông Tám nói ra là đúng và muốn tìm hiểu thêm thì đã quá trễ, ông Tám đã đi. Có một số bạn đạo tu trước được ông Tám chỉ, nay đã thấy có tiến triển, phát triển về tâm linh rất cao. Nay con viết thư này cho ông Tám đặng thấu rõ hơn về Pháp Lý này, do chính Thầy nói lại. Nếu có điều gì sơ xuất mong Thầy bỏ lỗi qua cho.

Về câu niệm hồng danh Cha và Lục tự Di Đà, con có thể nguyện hoặc niệm hồng danh Cha thế cho Lục tự Di Đà được không? Về Pháp luân thường chuyển, trong lúc công phu con đã có đi hỏi cách thở ở thiền đường và một số bạn đạo khác, con nhận thấy như thế này, không biết đúng không, mong ông Tám chỉ lại. Khi thở hơi thở đầu tiên thì thở đều cho bụng dưới được co dãn, nên không cần thở dài, qua đến các hơi thở sau thì lần lần được dài ra và trong lúc thở, khi hít vào thì đến một lúc sau là bụng căng lên, không còn phình bụng ra được nữa. Nhưng lúc đó thì vẫn còn có một tí hơi thở vẫn còn len lỏi vào mũi được. Trong lúc đó thì ta lần lần bị ngập vì hết hơi tuy có hơi vẫn còn vô được và ta tiếp tục hít vào cho đến hết hơi bực tức, là lúc đó bắt đầu thở ra chậm chạp. Con nhận thấy lúc đó hít vào rất lâu và hơi thở ra rất ngắn và lúc thở thì chỉ có thể đến 3 hoặc 4 hơi thở là mệt lắm rồi.

Còn các hơi sau thì rất ngắn, chỗ này mong ông Tám coi đúng chăng? Cho đến nay trong lúc công phu con vẫn thấy thường là vàng, xanh lá cây và màu đỏ. thỉnh thoảng có thêm màu trắng và vài đốm trắng nhưng không sáng lắm, vừa thôi, đôi khi có thêm màu xanh dương, tím nơi trước mặt mình. Có đôi khi con thấy có một con mắt nằm ngang giữa đôi chân mày. Có khi con mắt này chạy vòng vòng gây hiện tượng ấy. Thấy màu trên đây có phải là điển ngũ tạng chăng? Tại sao con thấy được, có phải chăng do công phu đúng mà thấy hay là do sự hỗ trợ của Bên Trên và của ông Tám và con mắt đó là hiện tượng gì? Đến nay thì con hết thấy con mắt đó rồi. Có một đêm thiền xong, nằm ngủ thì thấy ông Tám đến dạy đạo, nhưng con không nghe rõ và thấy đằng sau lưng ông Tám có một vòng tròn sáng màu vàng rất sáng.

Thư Từ Lai Vãng

Đây có phải là đặc ân của ông Tám cho con thấy chẳng? Thưa ông Tám, vấn đề chay mặn thì như thế nào? Phải ăn chay chẳng? Sau đây là phần câu hỏi linh tinh:

- Con nhận thấy phần công phu đêm của con thì rất không đều, bữa làm bữa không, có phải do thiếu cương quyết hay do tiền căn của mình không tu, do đó qua kiếp này thì phải lận đận? Con nhận thấy có vài bạn khi mới bắt đầu thực hành Pháp Lý Vô Vi thì làm rất đều, đúng giờ và cho đến nay cũng vậy. Như vậy điều này làm con có hơi thắc mắc. Nghe nói ông Tám có thể biết được chuyện quá khứ vị lai, nay con muốn xin ông Tám có thể cho con biết tiền kiếp của con là gì được chẳng?

- Thưa ông Tám, vì con nhận thấy khi con có tiến triển về công phu thì tự nhiên bị bệnh phải vào nhà thương và như vậy phải lâu lắm con mới công phu trở về mức đó được. Phần vì chưa tiếp xúc bên ngoài, con lại nhận thấy Pháp Lý này thực giúp ích cho mình một vài điểm. Đôi khi con lại nhận thấy chán nản vì lúc này tinh thần của con không được vững vàng như lúc trước. Mong ông Tám có thể cho con biết vì sao chẳng? Vì con nhận thấy nếu không biết rõ ràng, chuyện đời đến tấp nập, ta có thể ngã luôn nếu không vững tinh thần, nhất là chữ sắc. Lúc này vài bạn tu cao đã đi mà con thì chỉ quen biết có giới hạn, mong Thầy phúc đáp đặng con mừng.

Con luôn kính chúc ông Tám tiến khủng khiếp trên đường đạo để dẫn dắt cho lớp người theo sau ông Tám.

Đệ tử
H. D. H.

Con mong muốn ông Tám viết thư bằng văn xuôi cho con đọc để hiểu ý Thầy. Nhiều lúc con thấy mình sa ngã và yếu đuối, con lại cố tiến lên. Cứ như thế, bước đường đạo của con trời sạt hay chắc chắn? Mong Thầy chỉ đem sáng dặng con vệt sương mù. Con hằng ngày hằng trông thư Thầy. Cuối thư, đến nay đã sắp hết năm cũ, năm mới sắp đến, con kính chúc Thầy và gia quyến tiến nhanh như ý trên đường đạo pháp để diu dắt, dẫn tiến những chúng sanh sau này.

Montréal, ngày 15/5/80

H. con,

Ông Tám đã nhận được thư con đề ngày 15/12/79 từ Manila chuyển đến, được biết con vẫn kiên trì hành thiền. Ở đời này không có gì là trễ hay là sớm cả, chỉ có ý chí thì mọi việc sẽ được toại nguyện. Bệnh là nghiệp của người tu. Có nghiệp thân mà kiên trì hành thiền để tự giải quyết thì mới thấy rõ sự màu nhiệm của đạo pháp. Bệnh do tánh sanh. Sự tham sân si hỉ nộ ái ố dục thể hiện cái bản tánh. Nếu người ta là người tu thì phải tự xây dựng bản tánh trở nên quảng đại, phù hợp với tánh chất của Thượng Đế thì mọi sự sẽ được ổn định và chẳng còn lo âu sợ sệt nữa. Thời tiết có tứ quý, nắng mưa lạnh ấm để xây dựng chơn tánh của vạn linh tại thế. Con người còn mang bệnh là tại sao? Thừa tại vì chưa hòa hợp với tánh Trời. Vì ham sống sợ chết tạo khổ cho chính mình mà không hay.

Thư Từ Lai Vãng

Người tu về Pháp Lý Vô Vi thì phải ý thức rõ nó là phương pháp hòa hợp và xây dựng sức khỏe từ tâm lẫn thân chứ không phải ỷ lại nhờ sự phù hộ, nhưng nó sẽ tiến đến Bên Trên để mãn nguyện những sự mong ước của hành giả luôn luôn hợp thời và văn minh ở bất cứ hoàn cảnh nào. Tại sao phải hít hơi vào đầy rún, đầy ngực và tung lên bộ đầu ? Là đem thanh khí chuyển hóa của cả càn khôn vũ trụ hỗ trợ và khai thông ngũ tạng, hòa hợp với đại tự nhiên thì con người sẽ được ổn định và sáng suốt. Con niệm danh Cha thì phải rõ ý nghĩa của những chữ ấy. Niệm Phật cũng vậy. Niệm, thường niệm, vô biệt niệm. Khi đến chỗ sáng suốt thì không niệm cũng như niệm. Lúc ấy mới sáng suốt, chứ không phải để xua đuổi tà ma quỷ quái nhưng niệm để khai thông và hòa hợp với tất cả.

Lúc thiền được thấy màu sắc, đó là tâm được định một phần. Không cần phải tán thưởng màu sắc, nhưng cần nhất là sức khỏe. Hành đúng thì đương nhiên sẽ có sức khỏe dồi dào. Hành sai thì bệnh hoạn hoài hoài không ngưng. Phải nhờ bạn đạo kiểm soát lại.

Con nên xây dựng ý chí cương quyết thì mọi việc sẽ thành công. Ông Trời chưa sập thì mọi việc cũng còn tồn tại chứ không mất đâu. Chúc con vui tiến.

Ông Tám

HCM Ville 16/12/79

Kính thưa ân sư yêu dấu của con,

Được thư Thầy con mừng lắm, nhất là những lời dạy quý báu của Thầy đã giúp con hết thắc mắc hoang mang, và khi đọc những lời này con thấy mình được mở trí vô cùng. Con xin ghi nhớ nằm lòng trên đoạn đường dài tiến lên đài tịnh thanh.

Hằng đêm con cũng được Bên Trên cho thấy một số ấn chứng nho nhỏ khiến cho con vô cùng thoải mái. Hôm trước đây mấy bữa, con có đọc được lá thư của nữ đạo hữu D. H., đạo hữu T., gửi cho thiền đường HVE kể về việc tu hành. Con càng thấy niềm tin của con đối với đạo pháp được rộng mở vì con hiểu rằng: với sự cố gắng không ngừng của mình, con cũng sẽ đạt những tiến triển như những bạn đạo của con, như sự chứng đắc nhiệm màu của Thầy. Con xin thưa thật với Thầy rằng: cũng nhờ Pháp Vô Vi mà con đã xóa được tất cả những mặc cảm tự ti của kẻ tật nguyền đã ẩn tàng trong con từ bao năm nay. Nay hiểu ra thì cũng nhờ việc này mà con mới tiến được như vậy. Những lời giáo huấn của Thầy thật cũng như những câu châm ngôn nhưng lại rất siêu diệu, thế nên:

*Nợ tiền khiên buổi này phải trả
Bởi đây là nghiệp quả của con*

*Lời Thầy như nét vàng son
Như luồng điện sáng chuyển con dần dần
Con xin quyết chí dày công
Sửa tâm sửa tánh lần lần ấm êm
Hầu sau hội ngộ cùng Thầy
Cùng hàng Tiên Phật cõi Trời tịnh thanh*

Thư Từ Lai Vãng

Kính thưa Thầy, con ước mong một ngày không xa sẽ gặp lại Thầy cùng chư vị đạo hữu ở hải ngoại, nhất là con sẽ được diện Thầy ở cõi trung thiên. Má của con cũng theo pháp này được mấy tháng rồi và cũng có nhiều tiến bộ. Má con nhờ con kính chuyển lời đến thăm Thầy và gia quyến. Hiện nay con cũng giúp được một người hàng xóm cùng theo pháp này khiến người ta mừng lắm.

Bao nhiêu lời thăm Thầy và gia quyến. Con xin chúc Thầy dẫn dắt thêm được nhiều chúng sanh nữa vào ngày thanh linh.

Kính thư

TB: Con xin mượn địa chỉ của đạo hữu bạn con và con không biết con sẽ xuất ngoại lúc nào. Nếu tiện Thầy gửi express cho chúng con cũng được, vì chú HVE dặn nếu có thư thì nên chuyển lên thiên đường sau khi đọc xong. Con đã chuyển thư của Thầy gửi cho con rồi.

Chúng con
N.T.V.

Montréal, ngày 15/5/80

T. V. con,

Thư con phúc đáp thư Thầy
Thấy con mình đạo vui vầy đối trao
Thực hành xét rõ nhiệm màu
Trời ban tình đạo ăn sâu trong người
Phật theo thế sự chê cười
Tiền khiên mắc nợ người người phải mang
Nghệp thân giải nghiệp mở đường
Khai minh đời đạo qui hàng đạo tâm
Tự tu tự tiến tự tâm
Đạo đời thâm thúy chẳng làm chẳng sai
Sửa thời tự sửa sửa hoài
Sửa cho thanh tịnh an bài hồn thiêng
Cảm minh Chân lý tiền duyên
Dẹp phiền dẹp loạn đạt xuyên thế tình
Kiên trì đạt pháp càng tinh
Minh tâm kiến tánh tâm linh hiểu hòa
Chẳng còn luận xét gần xa
Bình tâm xuất hiện tiến hòa nơi nơi
Đi đâu tránh khỏi ý Trời
Tình thương đạo đức đời đời không quên
Ấy là tánh chất tạng nền
Phát tâm chuyển hóa chẳng quên Cha Trời
Thực hành giữ pháp đời đời
Tâm thời sáng suốt đạt nơi ôn hòa
Thương người tại thế gần xa
Cảm minh đời đạo thuận hòa tiến lên
Thương yêu chân lý vững bền
Hư không nền tảng chẳng quên Phật Trời

Qui hồn qui vía chẳng rời
Hành cho thấu đáo lập đời an khương
Khai thông xóa bỏ bức tường
Trước ô động loạn là đường đấu tranh
Duyên cang thiện giải tự hành
Qui về nguồn cội hưởng thanh đời đời
Thương người lầm lạc ai ơi
Sớm mau thức giác mượn đời mà đi
Học rồi phân rõ một khi
Đạo đời hòa hợp ta thì cảm an
Huynh huynh đệ đệ luận bàn
Khai minh trí tuệ cười vang hợp thời
Mừng thầm nhận rõ ông Trời
Trong tôi sẵn có đời đời hòa mình
Càng tu càng rõ chơn tình
Minh đường tâm đạo tâm linh hợp hòa
Thầy trò chẳng có cách xa
Giữ thanh mển cảm hợp hòa Thầy con
Dù cho xuống biển lên non
Cũng còn thương nhớ nỉ non Thầy trò
Đạo đời uẩn khúc quanh co
Tu thời được tiến vẫn mò đến nơi
Thầy thương phân giải đôi lời
Mong con thức giác hưởng đời an khương.

Thầy của con
L. S. H.

Culver City, ngày 9/5/80

Kính thăm Thầy,

*Thương thầy thương quá là thương
Nhớ Thầy nhớ quá biết gì lòng hơn
Hợp tan tan hợp qui hườn
Xa Thầy yêu mến như đờn thiếu dầy
Xa Thầy như trẻ thơ ngây
Thiếu bầu sữa mẹ trẻ gầy khóc rên
Khóc hoài vì mẹ bỏ quên
Xa nguồn thanh điển tạo nền nâng niu
Bây con ở Mỹ chất chiu
Khóc cho Mỹ quốc phải chịu Thầy sang
Niềm vui đạo pháp mở màn
Thương yêu ban rải ngập tràn thương yêu
Thầy con giải tỏ đôi điều
Giải nguyên phân lý con diu đỡ ngu
Tiến rồi lại đứng lù lù
Thanh rồi lại trực học ngu học hoài
Quá trình sái quấy nhiều bài
Ngọc kia mài dũa biết ngày nào trong
Ngày đêm tiến thối tự phòng
Biết con yếu đuối nhưng lòng quyết đi
Biết con chậm trễ ù lì
Nhớ Thầy con tiến từ ly từ tăng
Nhớ Thầy con đỡ cù lần
Thương Thầy mở lối thiên tàng sáng ban
Mong ngày hội ngộ chứa chan*

Thư Từ Lai Vãng

Thầy con xum họp như đàn lên dây
Đàn kêu thanh điển giải khuấy
Uống trà không vị đạo này tinh thâm
Đêm đêm giấc ngủ siêu âm
Vô Vi ông Tám vẫn thềm nhủ khuyên
Khuyên con học dững giải phiền
Vượt qua tằm tối nối liền hư không
Pháp luân vì thở chưa thông
Bên trong bối rối đục lòng vẫn tham
Trả vay vay việc đã làm
Biết rồi nghiệp khảo đành cam thọ hành
Trình Thầy phân rõ ràng ràng
Con thêm ý lực học hành mau thông
Thông rồi mới vững chủ Ông
Giúp con giúp họ luận vòng lý chơn
Tạm giờ cảm lý thì hơn
Thấy mình đui điếc còn hơn kẻ mù
Chúc Thầy mạnh khỏe mập ù
Uy nghi oai vệ đất mù trở mình.

Con
N. H. L.

Montréal, ngày 17/5/80

Thương con,

*Thương con trông đợi mỗi mòn
Mong con đạt pháp chẳng còn loạn tâm
Thơ con Thầy hát Thầy ngâm
Hai hàng nước mắt mở tầm yêu thương
Thương con thức giấc tự lương
Thâu đêm hành pháp tạo gương giúp đời
Thầy đâu có muốn xa rời
Muốn con tiến hóa đến nơi vui vầy
Triền miên thức giấc ngộ Thầy
Con là Thầy vậy ngày ngày yên vui
Hành thông tự luyện rèn trui
Chờ ngày tái ngộ an vui tâm hồn
Bình tâm hòa cảm ôn tồn
Thầy con là một chơn hồn đạt thông
Phân bàn luận xét hóa công
Thương yêu muôn loại chuyển vòng cảm luân
Dù cho thế cảnh gian truân
Tự tuần tự tiến nhân quần hợp khuyन्ह
Ngộ duyên đạt pháp do mình
Tâm con quảng đại càng tinh hơn người
Chẳng còn lệ khóc lệ cười
Chỉ còn sửa tiến người người yên vui
Thâm tâm lĩnh hội đạo mùi
Bền tâm vững chí rèn trui lấy mình
Càng tu càng trẻ càng xinh
Hồn thời thanh nhẹ chơn tình quang khai
Vía thời sáng suốt tiến hoài
Chẳng còn mê chấp chẳng đầy lấy thân*

Quân bình tự xét tự cân
Lấy không làm đích góp phần dựng xây
Thực hành ý chí như Thầy
Ngày đêm hành khổ ngày ngày tiến lên
Hành thông chơn pháp đạo nền
Vô cùng khai triển vững bền tiến thẳng
Vượt qua vạn nẻo khó khăn
Cơ tăng giao cảm ở ăn hợp hòa
Tuy Thầy đang ở cách xa
Các con vui hợp chan hòa tình thương
Thực hành chuyển hóa đường gương
Nương theo tinh đạo tự lương mà đi
Giải buồn minh đạo uy nghi
Phật ban thanh điển con thi tiến hoài
Ngày kia sáng suốt thị oai
Tình hòa Trời Phật nối ngai Phật Trời
Nhũ khuyên thiên hạ nhớ lời
Sửa sai tự tiến đời đời yên vui
Con thương Thầy cảm xét mùi
Đạo tâm phát khởi chung vui đời đời
Tâm con chẳng đổi thay đời
Nơi nơi hòa hợp do Trời ân ban
Hết buồn lại được chuyển sang
Cảnh vui tái hợp quê an hòa bình
Thương yêu thực hiện đẹp xinh
Muôn dân nhất trí chơn tình đạt thông
Chẳng còn nghi kỵ lòng lòng
Thương yêu xây dựng miễn phòng ngoại lai
Khỏi cần khí giới tranh tài
Chỉ lo tu luyện lập đài thương yêu.

Thầy của con
L. S. H.

Orange, ngày 6/5/80

Kính thưa Đức Thầy,

Con tên là L.T.H.H. và con được thọ pháp này qua sự tận tình chỉ bảo và dẫn dắt của hiền huynh T.Q.T.. Đây là một điều vạn hạnh cho con, vì ngoài mớ kinh thuộc lòng ở trong nhà thờ ra, con chẳng biết tự xét, tự trở về với nội tâm con bao giờ, nhưng khi thực hành phương pháp thiền này con cảm thấy con thật là phấn khởi an vui và nhận ra được sự sai lầm của mình. Càng ngày con càng sống trong thanh nhẹ và cảm nhận được tình yêu vô bờ bến của Đại Hồn Cha đã ban rải chan hòa khắp cả vũ trụ không gian này. Kính thưa Đức Thầy, con muốn hỏi Thầy là làm sao con có thể kềm ý nghịch lại khi ngồi thiền. Vì khi con càng bế chặt nó, nó lại càng chuyển sang một hình thức mới cám dỗ con, làm cho con trở bị khó khăn, bị tắc nghẽn nơi ngực, hít không vô đầu được.

Câu hỏi thứ hai, nguyên do lúc nhỏ 5 tuổi, con bị giải phẫu một bên lỗ tai trái, nên hiện tại con chỉ còn nghe có một bên thôi. Nay con có thể thiền để con tự giúp con trị bệnh cho con được không? Nhưng không biết có phải vì do nghiệp quả mà con phải mang không? Nếu đúng như vậy thì con xin nhận lãnh thật xứng đáng và xin dẹp bỏ ý nghĩ thiền để trị bệnh.

Xin Đức Thầy giải đáp cho con, điều đó con cũng gặp trở ngại rất nhiều. Khi đi làm cũng như khi nghe băng Thầy giảng đạo, nhưng mới vài hôm nay con đang tập nghe trên đỉnh đầu như là các bạn Vô Vi ở đây hướng dẫn.

Thư Từ Lai Vãng

Kính thưa Đức Thầy, lời lẽ con không được trau chuốt vì những ý tứ diễn đạt không thông, xin Thầy thứ lỗi cho con tội thất lễ. Kính xin Thầy trả lời thư con vì con trông đợi thư Thầy ngày đêm. Con xin dừng bút ở đây và kính chuyển lời hỏi thăm đến bà Tám và huynh N. P. Y. cùng gia quyến, cùng các bạn ở Canada.

Kính thư,
L. T. H. H.

Montréal, ngày 22/5/80

H. H.,

Thư con đề ngày 6/5/80, được biết con đã bắt đầu hành thiền để đạt tới sự ổn định tiến về Thượng Đế. Khi thiền thì phải ý thức rõ thiền để làm gì, sẽ về đâu? Thiền là làm cho ổn định, hóa giải trực diện và lưu thanh điển. Muốn hóa giải thì phải làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều lần trong ngày thì mới giải được phần trực. Không nên kèm ý trong lúc thiền. Kèm là động. Còn thả lỏng để hóa giải tùy theo khả năng sẵn có của chính mình thì mới đi đến chỗ khai thông. Không phải trong một ngày một giờ mà đạt được. Từ từ khai triển thì sẽ thông. Còn về bệnh lở tai, bị hư màng nhĩ thì pháp này không trị được. Pháp này chỉ giúp cho hành giả trị bệnh căn là sửa tâm đối tánh đi tới sáng suốt, chứ không có sự mê tín. Còn nghe băng mà thiền thì phá mê phá chấp, lục căn lục trần không phá khuấy trong lúc thiền. Không nên tin những lời nói đến với mình trong lúc thiền, nhưng tin nơi sự sáng suốt thấy rõ rệt mọi sự việc.

Phần hồn đang học hỏi từ nghịch đến thuận và từ thuận đến nghịch thì mới minh Chân Lý. Con cứ từ từ hít vô tùy theo khả năng sẵn có nhưng phải hạ lệnh: đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu. Rồi nó sẽ đầy đủ ở sau này và sẽ khai triển tùy theo năm tháng thực hành. Phải đạt được căn bản thì mới hòa cảm được thanh điển của Vô Vi.

*LƯƠNG thiện bằng tâm chuyển hóa thông
THỊ hòa tiến bước trong không động
HỒNG danh chánh pháp trùng trùng giải
HÒA khí hợp khuynh rõ ước mong*

*Ước mong tự đạt tự phòng
Giải thông tứ đại cơ công tiêu tan
Tâm linh khai triển luận bàn
Qui hàng chơn pháp tâm an đạo đời
Cha Trời phân giải lý lời
Ban cho các giới mượn đời mà đi
Đi về thanh giới uy nghi
Rõ mình rõ bạn rõ thì thực hư
Cùng chung tại thế làm người
Có cười có khóc người người phải theo
Vi tâm chưa sáng còn nghèo
Đeo theo của cải, đeo theo tâm phàm
Học hành chưa rõ chưa am
Cha Trời dạy dỗ thân hàm triển khai
Học Bi Trí Dũng học hoài*

Học cho đến mức thanh đài giải thông
Luận đi xét lại hóa công
Ngài ban hồng phúc tiến tông quang khai
Càng tu thanh tịnh rõ Ngài
Qui hoàn chơn giác đạt ngày quang vinh
Tình Trời lại đẹp chơn tình
Tình người eo hẹp khó minh ý Trời
Khổ thì than khổ mở lời
Thở than than thở trách đời hoang mang
Đâu dè bài học rõ ràng
Bước qua khổ nhục mở đường ta đi
Tham thiền thanh tịnh một khi
Cảm thông Trời Phật ta thì tiến lên
Đạt thông giữ lấy vững bền
Tiến về nguồn cội đạt nền hư không
Chẳng còn trong ước ngoài mong
Tâm không hòa hợp chuyển vòng cảm giao
Qui về thiên giới nhiệm màu
Trước sau như một chẳng sâu chẳng lo
Chẳng còn suy nghĩ quanh co
Thẳng đường cứ tiến tự dò tự đi
Giúp cho hồn vía chuyển ghi lời vàng.

L. S. H.

TP HCM, 17/4/80

Kính gửi anh Vĩ Kiên,

Hôm nay trời đẹp ghê, gió nhẹ nhẹ, cảnh vật xinh tươi nhưng sao trong lòng em buồn, em đang khóc anh à. Em khóc vì khổ trí, khóc cho cái tâm phàm nặng trước thấp kém của em. Khi trước em vẫn nghĩ chắc là cần nhẹ lẩm, sang lẩm, tiên mà, thiên tiên nữa. Mà bây giờ nội những lời giảng của Cha, em cũng chưa tiếp thu được nữa. Bây giờ ở đây ai cũng thích cuốn Tội Tâm Đạo 7 của anh Ba viết ra từ những lời giảng ở băng và cho là siêu thượng thừa, hơn cả lời Phật dạy vì là lời của Cha giảng. Em đã đọc và thấy thật là nguyên lý cao siêu, chưa chắc ai giảng nổi như vậy. Nhưng tại sao em cảm thấy không thích hợp như những lời của anh giảng. Em đã cố gắng đọc và cho em đã quá cố chấp những lý của em. Em luôn cố gắng sửa đổi, với lại những thư từ gửi về, những băng gửi về anh đều nói về Cha, tiếp diễn Cha. Em còn ngần ngại, còn cố chấp gì nữa và em cố gắng, cố gắng tu sửa. Như hôm qua đây, em lại lấy cuốn Tội Tâm Đạo 7 ra để đọc nữa, vì anh ơi, em thật tình muốn tu anh à. Em thật tình muốn học những gì Cha giảng để đem sáng suốt về với nội tâm và tiến hóa. Nhưng anh ơi, em chỉ đọc được vài hàng là trong này những đối lập nó lại nổi lên. Nó đưa ra biết bao nhiêu là lý lẽ để phân biện lại lời Cha giảng và không chịu khuất phục và cho là tột cùng Chân Lý.

Ôi, ai cũng khen lời Cha giảng là hay, là siêu, mà chính em, em cũng muốn học hỏi những lời đó nữa, nhưng tại sao vậy? Cái phần Hồn em nó bất phục hay là cái căn cơ, cái lục căn lục trần của em quá nặng trước, nó không đủ trình độ để hiểu nổi mà cố chấp những lời ấy.

Cũng như danh Cha, ai cũng niệm danh Cha. Anh gọi bằng về cũng niệm danh Cha mà riêng em thì tới ngày nay vẫn chưa niệm được danh Cha. Em đã cố thử nhiều lần nhưng rồi em vẫn thích hợp niệm Phật. Cha đã giảng rằng: Niệm Cha hay là Phật gì cũng được, nhưng tại sao mọi người thích hợp liền mà niệm một cách dễ dàng vậy? Họ niệm để trở về Cha mà, nhưng tại sao em vẫn nghĩ rằng: Không phải tu để trở về cái Ngọc Hoàng Thượng Đế đó, mà phải trở về với một cái gì không thanh không trước. Cha vẫn còn những bản chất tham sân si, mặc dù đó là đại tham, đại sân, đại si, nhưng vẫn là tham sân si. Hư Không còn có tham sân si không anh? Nếu còn thì phải có một giới nào thanh nhẹ hơn nữa, không còn cái bản chất nào, không còn màu sắc hào quang nào. Còn hào quang vẫn còn là cảnh. Ôi còn bao nhiêu tư tưởng nữa anh ơi. Em muốn hét thật to lên. Em khổ cái trí em quá. Em cao ngạo, ngã mạn quá phải không anh?

Ôi tánh là nghiệp. Tánh em ương ngạnh như vậy cho nên em vẫn luôn luôn khổ trí. Vĩ Kiên ơi, có lần em hỏi anh những tư tưởng của em có xúc phạm tới ai không? Anh nói là không, giữ vững lập trường mà tu. Em vẫn biết vậy, nhưng đôi khi cũng khổ trí anh à. Lập trường của em xung quanh tối đen như mực, em quờ quạng trong bóng đêm, không biết mình đã đi đúng đường không? Em tu đã mười năm rồi đó anh. Mà bây giờ dòm lại em vẫn nghĩ rằng mình chưa tu ngày nào hết. Em vẫn còn tăm tối trong bức màn vô minh và chẳng hiểu đạo là cái gì hết. Vẫn buồn, vẫn khóc mãi. Cái buồn của một tên tù còn đang bị ngũ hành giam hãm. Anh ơi, căn phần em tệ thế sao anh? Cho nên em nhớ lại, hồi đó tới giờ, anh cứ khen em mãi. Em biết anh muốn nâng đỡ em. Khen em và cho em được sáng lên để cố gắng tu tiến, chứ em thì em biết em không là cái gì hết, em không cần gì hết.

Anh ơi, trời hôm nay đẹp ghê. Gió nhẹ thổi, cảnh vật xinh tươi, nhưng có một mình cô gái đang ngồi khóc vì chưa hiểu mình là ai. Hôn anh.

TB: Sáng nay em nhận được một lá thư của anh từ Canada gửi về mà anh mở đầu bằng "*Khùng ơi!*". Thật cảm ơn anh khi anh gọi em là Khùng. Lá thư này đi nhanh ghê anh nhỉ. Anh gửi ngày 14/3/80 mà ngày 17/4/80 em đã nhận được. Thương anh vô cùng tận. Thằng Thiện rồi cũng chết mà thằng Ác rồi cũng chết. Vậy Thiện với Ác có gì khác nhau đâu? Hết trước rồi tới thanh, hết thanh rồi tới trước. Vậy thanh trước có gì khác nhau? Nó chỉ là một giai đoạn, rồi diệt. Vậy thanh hay trước cũng là giả cũng là tà. Anh khen em là Minh triết và rồi gọi là Khùng. Minh triết và Khùng có gì khác nhau đâu? Vì còn minh triết thì còn khùng, mà nếu còn thì phải diệt. Cho nên lời khen hay lời chê làm cho tâm người ta động chớ có gì đâu. Tất cả cũng nằm trong Sanh Trụ Hoại Diệt. Ví Kiên ơi, tại sao em nghĩ rằng có Ngọc Hoàng Thượng Đế thì lại có Diêu Trì Kim Mẫu. Ngọc Hoàng Thượng Đế là Hồn, dương điển. Diêu Trì Kim Mẫu là Vía, âm điển. Mà Hồn Vía chưa hợp nhứt cho nên cái vũ trụ này còn thiện còn ác, còn khổ còn sướng, còn thanh còn trước. Chúng sinh sống trong cái càn khôn vũ trụ này của Ngọc Hoàng Thượng Đế này vẫn phải chịu ảnh hưởng đó. Có phải chăng mình có thể tu, vượt càn khôn vũ trụ này, thoát ra cái Thiện Ác với Thanh Trước này không? Ví Kiên ơi, em có ngông cuồng quá không khi em nghĩ rằng những Chân lý Cha giảng chỉ là trong càn khôn vũ trụ này thôi. Còn ngoài ra còn nữa phải không anh? Còn bao nhiêu càn khôn vũ trụ nữa, còn bao nhiêu điển giới tiến hóa hơn nữa kia, phải không anh? Trời ơi, những tư tưởng ngông cuồng của em, khi em nghĩ rằng còn có những giới mà không phải giới là vì đó mà nó thanh nhẹ hơn, phải không anh? Nó không thiện không ác, mà cũng không thanh không trước, không một

Thư Từ Lai Vãng

cái gì hết, mà có hết. Vì tâm không còn là tâm nữa. Trời ơi, phải diễn tả ra sao đây, khi đầu óc nhỏ bé này nó không hiểu tới, nhưng nó biết là có, có phải không anh? Nói cho em nghe đi, cái ông anh bụng phệ, đầu trọc mà em thương vô vàn.

Muốn viết nữa, viết hoài, nhưng giấy đã hết, anh thì xa ngàn dặm. Nhưng không, anh không ở xa em, anh đang ở ngay em và em sẽ viết nữa, viết nữa, cho em đọc, chính là anh đã đọc. Viết cho anh, rồi qua hôn anh, mà không viết cho anh đọc cũng qua. Tất cả rồi cũng phải trở về hư không. Tâm em đang bình thản.

M/M

Montréal, ngày 24/5/80

L. H.,

Vui nhận được thư của L.H. đề ngày 17/4/80 đến ngày 23/5/80. Được biết L.H. đang ngắm cảnh thanh nhẹ, đang hưởng luồng gió thanh nhẹ, chuyển luân khắp tế bào, trời nhạc buồn, rơi lụy vì chúng sanh. Khổ trí bực mình vì rõ nguyên căn và tánh chất, cảm thấy mình bị cô lập vì sự sáng suốt sẵn có. Càng ý thức thì càng rõ sự siêu phàm sẵn có của chính L. H.. L. H. đã sống và tu luyện bao nhiêu năm trong bùn, bao phủ bởi ánh nắng của đấng Tạo Hóa, sưởi ấm nó, xây dựng và ca tụng nó. Nó vẫn vươn lên Tình Thương cao đẹp của đấng Cha lành. Sống trong bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn. Hoa nở nhụy cho đến khi hoa tàn cũng vẫn giữ lại mùi thơm. Người đời nhờ nó ướp trà để thưởng thức lúc bình minh, hòa cùng với sự thanh đẹp của Trời Đất. Cọng sen và củ sen vẫn sẵn sàng lập hạnh hy sinh. Cảnh Tiên nhà Phật

cũng vẫn ca tụng và vun bồi thưởng thức. Nó được gân
minh triết và nó cũng là minh triết. Những tâm linh biết
thưởng thức, nó vẫn trêu ghẹo và xưng danh với người
tại thế.

*Liên Hoa diễn tả rất tinh
Muôn hình vạn trạng chơn tình cảm giao
Thơm ngon xuất ẩn sắc màu
Xinh tươi duyên dáng đuôi đầu ich chung
Cần khôn vũ trụ vui cùng
Chung vui tiến hóa từng vùng phát sinh
Cộng kia gai góc cùng mình
Nhân lấy bản chất chơn tình càng thông
Không ưa lý luận lòng vòng
Chỉ mong thẳng thắn tự tòng tự đi
Không ưa ác độc sân si
Chỉ ưa dịu độ tâm thì cứu sinh
Một lòng một dạ cực hình
Sửa sai tiến tới tự minh lý Trời
Phủ bao bao phủ nhiều lời
Phân minh đời đạo tự đời tự tu
Mọi điều phát triển từ ngu
Học cho hiểu lý tâm mù tiêu tan
Vĩ Kiên phật tánh luận bàn
Xét phân phân xét mở đàn Hoa đi
Hoa nay vẫn nhớ vẫn ghi
Tự hành tự tiến thân thì an vui
Cha Trời chỉ chứng tâm tui
Khi lo tu luyện Cha vui Cha hòa
Tình thương quảng đại thiết tha
Cha đâu có bỏ Hoa mà khổ đau
Cộng đồng hóa giải trước sau
Muôn màu như một thâm sâu chơn tình*

Khóc rồi càng khóc càng mình
Như Cha đã khóc giúp mình tiến lên
Khùng là ý Phật tạo nên
Học khùng học điếc học quên thế tình
Vượt qua thiện ác mới mình
Đổi tình thanh trực tâm linh ôn hòa
Có ông thì phải có bà
Cần khôn vũ trụ mới hòa tiến lên
Học xong vũ trụ đạt nền
Cần khôn khai triển mới bền trí tâm
Hư không thẳng đến chẳng làm
Hòa tan là một đạt tâm thanh quang
Văn Em lại gặp Thị Sang
Khi cười khi khóc khi bàn khi gáy
Biết ai mới chính là Thầy
Vĩ Kiên thức giác tao mây chẳng hai
Tu thời cố gắng tu hoài
Tu cho rõ pháp rõ đài thanh quang
Thế gian tạo nợ rõ ràng
Hai vai gánh nặng trên đàng hành hương
Phật Trời chuyển hóa tình thương
Dạy cho hiểu biết chọn đường mà đi
Tình Trời bình thản an nghi
Tâm người động loạn thực thi chưa tròn
Cùng chung bàn luận véo von
Sửa mình tự tiến chẳng còn si mê
Hương thanh tiến giải trở về
Nguyên căn nguồn cội để huề giải phân.

L. S. H.

TP HCM 12/4/80

Thư bố đến ngày 11/11/79, nhận ngày 12/4/80

Bố yêu dấu của con,

Thật không có gì vui sướng hơn là nhận được thư của bố gửi về từ ngàn dặm.

Bố ơi, hôm nay trường con bị kiểm tra suốt ngày, mệt nhọc, về đến nhà thấy thư Bố, con quên hết mọi sự. Kèm theo lá thư dài của Bố, còn hai coupon nữa. Bố thương, vì con của Bố vẫn còn đủ tiền để gửi thư cho Bố mà. Bố lo cho con quá phải không? Khi nào Bố nhận được thư này, Bố gửi hình cho con như Bố đã hứa nha. Mà Bố nhớ lựa hình nào Bố cười thật vui để khi con buồn, con nhìn Bố, mọi việc sẽ qua y như nước chảy qua cầu đó nghe.

Con nhớ con đã gửi cho Bố 3 cái thư, mà Bố chỉ nhận có 1, chắc là lạc mất rồi đó. Nơi nào Bố đến con đều gửi thư hết. Cũng như thư Bố viết cho con từ tháng 11/79, hôm nay mới đến, Bố thấy không? Bài thư Bố viết thật dài, đầy đủ ý nghĩa. Không biết con có hiểu hết những lời Bố dạy không? Tuy nhiên điều con biết rõ là Bố thương con lắm lắm. Công khai hóa của Bố đối với con trên bước đường hành đạo thật là bao la, mà con cho đến nay vẫn chưa làm được điều gì có thể nói là đền đáp công ơn trong muôn một. Chưa làm điều gì để rạng danh cho Bố. Con tự biết con tu thật chậm tiến và thiếu đúng. Ý chí con còn nghèo nàn. Chưa thấy được lục căn lục trần và chưa làm chủ được nó, phải không Bố? Không có Bố ở đây, con nhiều lúc cảm thấy mình bơ vơ không ai nương tựa, mất mát một niềm vui to lớn nào đó.

Thư Từ Lai Vãng

Những giờ phút bên Bố thật là hạnh phúc. Bố hiểu không? Con sẽ ráng cố gắng thực hành lời Bố dạy và mong Bố giúp đỡ con hàng ngày, Bố nhé.

Bố thương, Cha khóc hoài vì con người khó độ trở về nguyên quán và không biết thương yêu lẫn nhau. Cha khổ tâm thấy những cảnh tàn sát, giết chóc không gớm tay của loài người. Bố biết không, ngày nào mới được hòa bình thật sự trên trái đất đã cần cỗi vì chinh chiến này há Bố? Mong rằng ngày đó con sẽ được ôm Bố trong vòng tay thương mến. Chị T., H. đã hết bệnh và vẫn nhớ thương Bố luôn luôn. Con sẽ mang thơ của Bố cho hai chị đọc. Con đã nhận được quà của Bố gửi qua anh E. và con có gửi thơ cảm ơn Bố đã nhớ và lo lắng cho con thật nhiều. Con xin kính lời thăm bà Tám, bà D., và chị T. và tất cả mọi người biết thương yêu Bố.

Chúc Bố luôn mạnh khỏe an vui để hóa độ được muôn người.

Hôn Bố

Con của Bố
H.

Bố thương yêu,

Vài ngày trước đây chị H. có cho chúng con T., H. xem thư của Bố vừa mới gửi về cho chị.

Bố ơi, thương nhớ Bố khôn cùng. Khắc tâm ghi nhớ những lời Bố thương. Đôi khi nhìn lại con, con không biết là con đang khóc hay cười, nhưng rồi con phải cố gắng vượt qua để được mãi mãi là con của Bố. Bố có vui không Bố? Bố ơi, sau một thời gian nghỉ không có làm việc, con định sẽ tìm mở phòng mạch châm cứu trở lại. Có một ông bạn đạo, có thể là Bố đã biết rồi, em rể của ông Hai ở Long Xuyên, mà có lần xuống tỉnh đó, ở đó để thăm Bố đó, đề nghị cho con mở phòng mạch châm cứu ở nhà ông ấy. Con làm buổi sáng, buổi chiều có ông bác sỹ tây y làm việc. Hiện nay về khả năng chữa bệnh của con, con không biết có kham nổi chăng, vì nếu mở phòng mạch như vậy là xem như con chịu hoàn toàn trách nhiệm về các bệnh nhân của con, phải không Bố? Còn làm việc nhà nước thì chỉ dưới quyền của một ông bác sỹ. Con đang do dự đây. Hồi trước con làm việc với Bố, Bố thấy con thế nào? Bố à, Bố cho con một cái Certificate đi. Nếu Bố xét thấy con làm việc chữa bệnh được thì Bố nhớ gửi về cho con một lô thuốc bổ, Bố nhé. Vừa cho con, vừa cho các bệnh nhân tương lai của con nữa nhé. Lần trước nhận được thư của Bố và một tấm hình của Bố và bà Tám và T., bà D.. Con rất vui mừng, nhưng con vẫn ước mong nhận được thư và hình mới của Bố. Con kính chúc Bố và gia đình vui tươi mãi mãi.

Con của Bố
T.

Thư Từ Lai Vãng

Kính thưa Bố,

Đọc thư Bố gửi về K. H., con rất cảm động và muốn nói rất nhiều với Bố, nhưng khi cầm viết con không biết viết gì hơn là lòng nhớ thương Bố của con, và tâm vẫn thì thầm kính xin Bố diu dặt con qua những ngu muội và sai lầm của con. Những gì con trải qua mấy tháng nay chắc Bố đã dư biết trước và thật sự hiện nay con cảm thấy bỡ ngỡ không biết con phải làm gì đây. Vấp rồi lại tiến như Bố thường dạy. Con ước mong được sự chỉ dạy thêm của Bố.

Vấn đề công phu của con thật khó khăn, gia đình kiểm soát chặt chẽ, con cũng cố gắng tiếp tục. Con kính chúc Bố, bà Tám, chị Tuyết, Ba Dí cùng các bạn hữu được chung hòa trong niềm vui thanh đạo.

Con của Bố
K. H.

Montréal, ngày 25/5/80

K. H. con,

*Thư con đã được đến nơi
Bố thương, Bố nhớ, Bố rơi lệ trào
Nhớ con đôi điện lúc nào
Lắng nghe Bố giảng lý vào trí con
Ngày nay giấy mực dạng tròn
Lý chân phân giải tâm con hiểu hòa
Bố con xa cách thật xa*

Gởi con hình ảnh vui hòa với con
Bền tâm vững chí lòng son
Thương yêu vô tận chẳng còn bỏ quên
Huyền cơ tạo sẵn đạo nền
Cha khuyên con trẻ chớ quên Cha lành
Cha là tạo hóa chơn thành
Chứng cho các giới thực hành đến nơi
Cha không ly gián xa rời
Cha ban ân điển lập đời hóa sanh
Mong con thức giác thực hành
Trong đời có đạo Cha ban lý lành
Hướng về nguồn cội đạt thanh
Biết nơi nào nhẹ nơi hành đến nơi
Luận suy từ ý từ lời
Không nên rước quỷ của đời nhập tâm
Khai thông phát triển chẳng làm
U ơ xin xỏ tự tâm khổ đau
Lý Trời chuyển hóa cao sâu
Bình tâm phát triển nhiệm màu khai minh
Càng tu càng rõ chơn tình
Khổ không thấy khổ rõ mình thực hư
Thế gian khối óc con người
Chứng minh Trời Phật rười tơi muôn loài
Từ trong cho đến bên ngoài
Xác thân tại thế đúng ngày phải tan
Chỉ còn hồn vía luận bàn
Giữ phần sáng suốt mới an tiến hòa
Sửa mình cảm thấy chẳng xa

Nơi nào cũng đến cũng hòa thực hư
Tịnh tâm tự xét tự cười
Đời là tạm cảnh người người phải theo
Đấu tranh sợ đói sợ nghèo
Chạy theo quyền thế chạy theo bạc tiền
Tự gây động loạn tạo phiền
Chẳng mình Chân lý tạo duyên lỗ làng
Sống thời tâm trí chẳng an
Chết thời hồn vía bàng hoàng khổ đau
Khuyên người tại thế mau mau
Thực hành chơn pháp đối đầu thiên cơ
Đổi thay thay đổi từ giờ
Học bài sanh tử hợp cơ thiên đĩnh
Tu thời mới rõ được mình
Thâm tâm niệm Phật cơ hình quang khai
Càng ngày càng rõ mặt mày
Không còn động loạn mê say thế tình
Tình đời lẽ đạo tự mình
Bình tâm xa lánh giả tình tạo sai
Sửa mình phải sửa hoài hoài
Học bi trí dũng lập đài quang minh
Bi là hướng thiện chơn tình
Trí là sáng suốt tâm minh ý Trời
Dũng thời tiến hóa nơi nơi
Cảm thông Trời Đất mở lời cảm giao
Thế gian nhiều sắc nhiều màu
Qui về không giới còn đâu sắc màu
Mong con phân rõ đầu đuôi
Chung qui có một lý sâu cảm hòa
Con Trời chung sống một nhà
Giữ hòa giữ hiếu mới là người ngoan.

T. con,

Khóc cười, cười khóc con ơi
Tâm đời là thế tự đời đổi thay
Cầu mong tiến đạt dịp may
Sửa mình tiến hóa đêm ngày sửa sai
Sửa tâm sửa tánh sửa hoài
Sửa cho thấu đáo chơn đài nơi nao
Luận thông Chơn lý nhiệm màu
Khai thông chơn pháp đối đầu thiên cơ
Điển thanh chuyển rút từ giờ
Chân tâm niệm Phật sa cơ chẳng còn
Phát tâm cứu độ do con
Bề Trên diu tiến chẳng còn lâm nguy
Độ tâm khai trí hợp thì
Chuyển ghi Phật pháp hành trì nơi tâm
Thực hành tiến triển âm thầm
Tâm con thanh tịnh tự tâm đến nơi
Tình thương ban bố bởi Trời
Tâm con sáng suốt đoán lời Phật ban
Đi trong thanh tịnh cơ hàn
Hôn con mình đạo mở đường con đi
Không thiên tâm cũng nhớ ghi
Bề Trên hỗ trợ con thì đạt thông
Chớ nên lầm tưởng lòng vòng
Cứu người là chánh khỏi phòng việc oan
Xưa kia Bố đã khai màn
Tình thương đạo đức chuyển an thế tình
Ngày nay Bố vẫn hợp khuy nh
Hòa cùng các giới khai trình điển quang
Sống trong thanh điển luận bàn
Có đi như ở vẫn ban phước lành
Mong con ý chí góp thành
Tình thương muôn giới giữ thanh đời đời.

K. H.,

Đọc thơ Bố hiểu rõ xa
Con đã suy yếu khó hòa việc tu
Giúp đời phân xét mê mù
Bất minh đời đạo tạo ngu cho hồn
Chẳng tu chẳng sửa dập đồn
Khổ tâm đè nặng phần Hồn khó đi
Tạo thêm bản tánh sân si
Kiếp này không học đến khi nào hành
Dù cho thể xác tan tành
Hồn thời phải giữ phải hành đến nơi
Tâm không xa vắng Cha Trời
Ý không khuất phục lý đời tạo ngu
Sửa mình tiến giải trùng tu
Lý Trời ban rải thân từ tự khai
Điển thanh ban rải đời mài
Tiến lên thanh giới lập đài khai tâm
Danh Cha tâm niệm thì thâm
Thực hành lý trí tiến tâm đạo chơn
Qui tâm nguồn cội qui hườn
Dù cho bỏ xác chẳng sờn chẳng phai
Không tu dãi dãi tự đầy
Hồn không phát triển ngày ngày u mê
Nghiep duyên xét đã chán chê
Chẳng còn mê hoặc gớm ghê cõi trần
Vía Hồn tự lập các tầng
Khai thông phát triển góp phần dựng xây
Kiên tâm ý chí đêm ngày
Nhớ Cha, nhớ Bố ý này cảm giao
Bình tâm phát triển chiều cao
Thoát ly phàm tục nhiệm màu độ cho
Lời vàng ghi nhớ dặn dò
Thực hành quan trọng hưởng kho điển Trời.

Bố của các con

An Giang, ngày 17/4/80

Ông Tám thương yêu của con,

*Nhớ thương ông Tám nào người
Xa xôi nghìn dặm người đi một mình
Xin ông dịu dặt con tu
Được về Bến Giác mây mù vệt tan*

Mãi đến hôm nay con mới có dịp viết thư thăm ông Tám. Con nhớ thương ông Tám nhiều, nhưng con không dám xin địa chỉ trên thiên đường. Ông trên cũng chứng minh cho lòng con nên chị Ba N. T. K. ở Long Điền xuống thăm và cho con địa chỉ của ông. Con là L. T. H. N., 31 tuổi, con bị polio cả hai chân. Lúc đầu mới tu, con sợ ngồi công phu không được. Vì người con không có thẳng bằng, xương sống lưng bị cong. Nhưng khi con ngồi kiệt già thì không đến nỗi nào. Bây giờ thì khá thẳng bằng và bụng con hết nặng. Lúc trước con học trường Régina Pacis ở số 42 Tú Xương. Con đi nhà thờ và thường cầu nguyện với Mẹ Maria, sau nghỉ học đi làm ở Macvi, sau chuyển qua Défense Attache Office. Giải phóng con ở nhà và hành nghề thợ may cho đến nay. Dịp may con mới được pháp này. Thật con mừng vô hạn. Con và em gái bắt đầu tu hôm 25/4/79. Sau này má con mới tu. Má con thỉnh thoảng nghe tiếng chuông nhà thờ đổ bên tai, có khi trong lúc công phu, có khi ban ngày. Chỗ con ở không có một nhà thờ nào cả.

Ông Tám thương, con đã gặp ông bà HVE, con rất mến thương. Tại đây con mới có dịp quen chị Ba và B. Nhờ chị ấy và B. dịu dặt gia đình con tu. Con đã đến bà Sáu K., chú N., chú L. cùng dì Bảy ở Thanh Đa. Con mở mang đường đạo cũng nhờ các bác ấy giảng dạy. Hằng

Thư Từ Lai Vãng

đêm con cũng thường nguyện ông Tư và ông Tám diu dắt con tu tiến. Dù ngày giờ đã trễ mà con biết quá muộn.

*Cha ơi thân trẻ dại khờ
Thứ tha bao nỗi bây giờ nhớ Cha
Con nay tu tịnh tại gia
Xin Cha cứu kẻ thoát qua ngục tù*

Ước gì có ngày con được ở gần ông bà Tám. Ông Phật của con ơi, con yêu quý ông biết là chừng nào. Những khi sầu khổ, con thường lấy hình ông ra nhìn ngắm và con nghe an ủi biết là bao. Nếu có thể, ông cho con xin thêm một tấm hình.

Con tạm ngưng bút. Con kính chúc ông và gia đình được vạn an và an vui trong vòng tay thương yêu của Thượng Đế.

Đệ tử của Phật

L. T. H. N.

TB: Ông Tám ơi, con biên "*Đệ tử của Phật*" có được không? Hay là con phải viết lại là "*Con của Phật*"?

Montréal, ngày 27/5/80

H. N. con,

*Hai Không nhận lấy thư con
Đọc văn cảm động lòng son hiếu hòa
Biết con tuy ở cách xa
Vẫn hòa vẫn nhớ, nhớ Cha trên Trời*

Tâm thư cảm động nhiều lời
Thương con vô tận đời đời nhớ thương
Bầu Trời thế giới tạo gương
Diu người tiến hóa mở đường tự đi
Chẳng còn trách móc sân si
Nghệp thì phải trả, phải truy trả hoài
Nghệp thân bệnh tật đời mài
Cũng là bài học cũng dài dạy tu
Thế gian chẳng có khôn ngu
Bình tâm sáng suốt trùng tu thiên đình
Càng tu càng rõ chơn tình
Minh tâm tự giải hợp khuynh Phật Trời
Cha thương hỗ trợ đời đời
Tâm linh tiến hóa tự rời tham sân
Khai thông duy thức tối cần
Thực hành hòa hợp góp phần dựng xây
Xác tan hồn vía làm thầy
Trở về căn bản ngày ngày tiến lên
Rõ tình chơn thật đạo nền
Phát tâm độ thế vững bền thương yêu
Thương yêu cứu độ cao siêu
Diu người tiến hóa đạt nhiều lý chơn
Chẳng còn tủi nhục giận hờn
Ai ai cũng học, chịu ơn Cha lành
Con người tu tiến đạt thành
Tiên tiên chư Phật thực hành đến nơi
Chớ nhờ phù hộ kêu Trời
Tâm linh thực hiện đạt nơi quân bình
Vui buồn lẫn lộn trong mình
Khai thông giải tỏa kết tinh đạt thành

Thư Từ Lai Vãng

Ai ai cũng phải thực hành
Đến nơi đến chốn đạt thanh đạt hòa
Con ơi thương nhớ con à
Con nên sửa tánh con hòa với Cha
Tình thương sâu đậm mến hòa
Trong con sẵn có chơn tà khai minh
Tình ai sánh được thiên tình
Khai minh giờ phút tâm linh đạt thành
Con ơi chỉ có thực hành
Sửa sai con tiến con thành diệu tâm
Siêu hình siêu lý diệu tâm
Cha là con vậy thanh tâm đến nơi
Cùng chung ý chí của Trời
Độ người tiến hóa chẳng rời phút giây
Hồn con thức giác làm Thầy
Vô cùng sáng suốt thơ ngây chẳng còn
Việc gì cũng xét cho tròn
Cũng phân thanh trực, cũng còn đạo tâm
Chớ nên động loạn sai lầm
Còn Trời còn Đất còn tâm đến nơi
Vấn kia tạm lý phân lời
Tâm kia sáng suốt tránh đời trực ô
Nằm trong chơn lý Nam Mô
Niệm cho rõ rệt hư vô đạt thành
Làm người sống cảnh tử sanh
Thực hư thành bại tranh danh làm chi
Phần con bệnh tật xét suy
Ai bày ai biểu thân ni cực hình

Tạo ra cực khổ cho mình
Chơn tình biến mất tâm linh chẳng còn
Nay vì bệnh tật nỉ non
Nghiệp thân Trời dạy cho con trở về
Về nơi qui định lòng son
Biết Cha biết Mẹ biết con đường về
Học rồi chẳng chán chẳng chê
Từ bi Ngài độ con về đến nơi
Mặt con sẽ đẹp sáng ngời
Thực hành đúng pháp đúng nơi dung hòa
Rõ đời mình đạo thật thà
Thứ tha ban bố tình hòa nơi nơi
Sống trong nguyên lý của Trời
Tình thâm ban rải tình đời dựng xây
Tu tâm dưỡng tánh hằng ngày
Thanh cao tướng niệm thân này an khương
Thầy ta đã mở sẵn đường
Tình thương đạo đức hợp gương Phật Trời
Thương người lỡ bước ai ơi
Xét đời cảnh tạm học rồi lại đi
Tạo ra tiền của một khi
Tay không vẫn giữ, ra đi im lìm
Không sao triển hạn được thêm
Học xong mãn khóa giữ niềm nhớ nhung
Đi đi ở ở trong bùn
Tùy nơi ác thiện bổ xung học trình
Sống thời phải hát đệ huynh
Chết thời màn hạ thân hình rã tan

Dù cho địa ngục thiên đàng
Nơi nào cũng học cũng bàn tiến lên
Rốt cùng phải ngộ đạo nền
Không quên sức tiến giữ bền tâm linh
Duyên kia tái tạo chút tình
Học cho hết lý lại mình hơn người
Chuyện đời hết khóc lại cười
Đi đi lại lại người người phải theo
Tâm không ổn định cảm nghèo
Sửa cho thanh tịnh khỏi theo thế tình
Học trong sáng suốt tâm linh
Chẳng còn vọng động thân hình nở nang
Trí tâm phân xét dễ dàng
Đường đời đường đạo hai màn cũng thông
Chẳng còn trong ước ngoài mong
Bình tâm tiến giải khỏi tông trước ó
Thế gian qui hội nắm mờ
Thiên đàng đạt pháp hư vô đời đời
Thiện tâm thiện chí mở lời
Cảm thông các giới tùy nơi nhu cầu
Chẳng còn bận rộn lo rầu
Hôn con vô tận nhiệm màu quang khai
Cần tu sửa đổi đời mài
Lấy không làm đích chẳng sai chẳng lầm
Tiến lên hóa giải thì thâm
Tâm con sáng suốt chẳng tầm ngoại lai
Lưu thanh khứ trước chuyển hoài
Ngộ đài chơn giác rõ tài Cha ban

*Chẳng còn sống cảnh chàng nàng
Hai người là một, một đàng khai minh
Giải tâm phân tách chuyển tình
Hướng về nguồn cội quang vinh đời đời
Đến đây xin tạm dứt lời
Chúc con tiến hóa tự đời tiến lên.*

Ông Tám của các con
L. S. H.

Choisy le Roi, ngày 18/5/80

Thiên đường Paris,
Thầy Tám kính mến,

Nhân dịp chúng con được tề tựu với các bạn đạo tại Paris để cùng nhau trao đổi quan điểm tu học và cùng hướng về Đại Hồn Cha, hôm nay chúng con đồng tâm viết ít hàng kính dâng lên Thầy niềm mong nhớ.

Bên này tất cả mọi người đều vô cùng mong mỏi kính mời Thầy sang hóa độ và chúng con rất nhớ nhung Thầy. Chúng con đều vẫn hằng ao ước được trong vòng hào quang thanh điển của Thầy, vun bồi sáng suốt để cứu khổ ban vui, thể hiện tình thương của Thượng Đế, dũng tiến trong chu trình tiến hóa, rạng danh công năng của đấng Cha lành vô cùng kính yêu.

NAM MÔ NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VÔ CỰC ĐẠI
THIÊN TÔN

Cùng tất cả bạn đạo đồng ký tên dưới đây.

Thư Từ Lai Vãng

Montréal, ngày 29/5/80

Kính gửi các bạn thiên đường Paris,
Thưa các bạn,

Vui nhận được sự phát tâm tôn kính của các bạn hướng về đấng Cha lành, ước vọng sớm trở về với Ngài trong cảnh đời đời, cộng với ý thức sâu xa và không bao giờ lãng quên được. Riêng tôi xin thành thật hòa tan trong ý niệm siêu giác của các bạn, cảm động trong tình thương sẵn có của chúng ta. Ngày gặp gỡ không hứa hẹn của tâm đời, nhưng sẽ gặp trong một ngày sẽ được ấn định hướng về đạo tâm. Sự cứu khổ ban vui hằng hữu. Ước mong các bạn đón nhận trong môi giới thực hành tự đạt và hòa tan trong tình thương sẵn có đã từng ôm ấp giữa chúng ta. Ước mong các bạn hóa giải mọi tâm tư ngăn cách và thực hiện cuộc sống trong lẽ sống hòa hợp thương yêu giữa loài người và loài người cộng với tình thương của muôn loài vạn vật.

Kính chúc các bạn vui tiến

Kính thư
L. S. H.

Tình thương đạo pháp vô vàn
Thơ đi thơ lại lại càng nhớ nhung
Tình thương Thượng Đế bao dung
Lòng người cảm động chung cùng hưởng vui
Nhớ nhung họp mặt bụi ngài
Tự tan tan tự vẫn vui vẫn hòa
Lụy rơi nhớ cõi quê nhà
Đam mê tạm cảnh tự xa Đại Hồn
Tham thiền gom ý chớ nôn
Một ngày sáng suốt sẽ dần rửa tâm
Tâm chung ánh sáng chuyển thâm
Hào quang thanh tịnh mở tâm đạo tâm
Hòa tan thức giác siêu âm
Tình thương vĩnh cửu chẳng làm chẳng sai
Tiến lên cứ tiến tiến hoài
Phá mê phá chấp an bài đến nơi
Bình tâm xét rõ luật Trời
Chẳng ai sửa được cảnh đời tự tan
Ước mong các bạn luận bàn
Xét mình xét họ mở đàng mà đi
Chẳng còn lý luận sân si
Giải thông mê chấp ta thì an vui
Ngày kia tái ngộ với tui
Chúng ta ôm ấp chuyển mùi đạo tâm.

Kính thư
L. S. H.

Thư Từ Lai Vãng

Melbourne, ngày 19/5/80

Kính Thầy,

Con đã cố gắng hết sức con để tìm gặp Thầy, để đến gặp hào quang sáng chói của Thầy. Con đã bắt được tầng số nào chưa? Con chưa hiểu rõ, nhưng con nghiệm thấy con thật sự phát tâm và cố bền chí lập tam công. Con hy vọng sẽ gặp Thầy một ngày gần đây trên đất Úc. Kính mong Thầy đến để truyền pháp cho đồng bào nơi đây.

Kính Thầy và toàn gia quyền

Con
T.

Montréal, ngày 30/5/80

Kính gửi anh chị T.,

Tôi đã nhận được thư của chị đề ngày 19/5/80 và hình ảnh của anh chị cùng các cháu. Được biết anh chị và gia đình vẫn khỏe. Sự phát tâm tu của chị không bao giờ bị hoang phí cả. Thượng Đế lúc nào cũng chứng tâm. Sự sáng suốt càng ngày càng được nở rộng.

*Tam công lập hạnh khai vòng
Mâu ni khai triển tự tông tự đi
Diễn thời trước giải thanh ghi
Bước vào tâm tiến đời ni tiến hoài
Từ trong đời đạo phân hai*

Tu thời tự trả trả hoài cho xong
Tu thời tự góp tự đong
Diễn thanh làm vốn giữ vòng ngoại tâm
Chẳng còn lặn đục loạn dân
Sống thì thiên hạ mở tầm thuận giao
Thuận theo thiên ý nhiệm màu
Thanh bình đời đạo cao sâu hơn người
Chẳng còn lỡ khóc lỡ cười
Quyết không thay đổi người người cảm giao
Tình thâm tiến giải thâm sâu
Muôn màu như một chẳng sâu chẳng lo
Chuyện đời lăm nẻo quanh co
Thực hành bi trí dũng dò đến nơi
Bên Trên sắp sẵn luật Trời
Thuận thiên thì tiến nghịch Trời thì đau
Khuyên người thức giác mau mau
Trở về căn bản thuận tàu tiến lên
Hướng về thanh điển Bề Trên
Phân cho phạm giới sớm quên u sầu
Ban vui cứu khổ nhiệm màu
Yêu thương vô tận ăn sâu đời đời
Xét tâm phân lý thuyết lời
Cảm thông đời đạo tự rời tự đi
Trở về nguồn cội uy nghi
Chơn tâm thức giác ta thì hòa minh
Xét xem thế thái nhân tình
Thông minh bỏ phế hoan nghinh chuyện sâu
Càng lo càng lại thêm sâu

Thư Từ Lai Vãng

Chẳng lo tiến hóa đi sâu buồn phiền
Chúc người minh lý hữu duyên
Độ cho họ tiến tình xuyên đạo đời
Phân ra muôn lý muôn lời
Giúp cho sớm giác tự rời tham sân
Cảm giao các lối các tầng
Bình tâm hóa độ thiên tâm đến nơi
Bao dung Chân Lý của Trời
Giúp cho già trẻ hiểu đời mà đi
Hóa công Thượng Đế dạy thi
Ngày ngày khai triển ngày đi ngày về
Hướng về nguồn cội hương quê
Khai tâm mở tánh thanh về là thanh
Dày công tự luyện tự hành
Tạo thêm phước đức đạt thành chơn như
Lúc nào cũng khỏe cũng cười
Giúp người tiến hóa người người mến thương
Hồn thời tiến hóa không lường
Vía thời thanh nhẹ theo gương Phật Trời
Chúc cho anh chị tự đời
Cảnh thanh tự đạt đời đời yên vui.

Kính thư
L. S. H.

TP HCM, ngày 18/4/80

Kính thưa ông Tám,

Đã từ lâu con định bụng viết thư cho ông Tám, trước là để thăm ông Tám và gia đình được an khang, sau con định hỏi xin ông Tám một bài thơ và một số giải đáp những thắc mắc hiện nay của con.

Thưa ông Tám, con không cần phải nhắc lại chắc ông Tám cũng thừa biết là việc ông Tám rời khỏi VN đã làm bạn đạo chúng hững, vì việc làm của ông Tám đã ngược lại với lời nói vô cùng. Lại thêm hiện tượng Ngọc Hoàng Thượng Đế Kim xuất hiện cùng với giáo lý siêu thượng thừa, mà hình thức thì cũng giống như giáo lý nhà Phật lúc mới nhập môn: lễ nghi, thờ phụng, ăn chay, làm phước và thế là trong đạo hữu lại xảy ra sự chia phe phái, bất đồng ý kiến, làm những người mới nhập môn rất hoang mang, không biết đâu là đâu. Mà hỏi đến ông Tám thì ông Tám lại lúc nói thế này, khi nói thế khác, làm thiên hạ không biết đâu mà lường. Rồi cuộc rời giáo lý Vô Vi như một bong bóng được thổi phồng lên như một liều thuốc an thần cho những người đau khổ trong cơn nhiễu loạn của cuộc chiến VN, và đối với những người ở các xứ không có chiến tranh thì nó như một trò giải trí lành mạnh, không hơn không kém. Cuối cùng thì vật chất vẫn là căn bản của đời sống và người ta không thể nào quên được rằng mình còn có một thân xác. Tóm lại thì Kinh tế quyết định tất cả.

Nhiều người nói ông Tám bỏ xứ VN ra đi cũng vì giải quyết Kinh tế chứ cũng chẳng phải vì nhiệm vụ truyền giáo gì cả. Phải thế không ông Tám? Còn nữa, hôm đám cưới T. và K. thì vấn đề tình dục đã được ông Tám giải

quyết là một nhu cầu đương nhiên cần thiết và cấp bách trong đời sống. Chính ông Tư đã lớn tuổi rồi vẫn còn đòi hỏi và việc đó như là một việc giúp cho người đàn bà. Thế nghĩa là sao ông Tám? Vậy chứ sao các tôn giáo đều cho đó là xấu và cần phải dẹp bỏ? Vậy chứ mấy người đàn ông liệt dương, mấy người đàn bà lãnh cảm chắc tu đắc đạo lắm hả ông Tám? Như thế còn gì là đời sống nữa. Nếu người ta làm việc đó với ý tưởng là chỉ để làm xong bốn phận, trả nợ cho vợ hay chồng mà không có chút tình yêu thương trong đó thì đâu có hay ho gì ông Tám? Mà sao con thấy trong quyển Tội Tâm Đạo của ông Em thì ông viết với ý nghĩa như vậy. Trời đất, con cũng chẳng biết đường đâu mà mò. Nói như ông Tám thì để bảo đảm đời sống sinh lý thì đàn ông và đàn bà không thể thiếu nhau được. Nếu cúp nửa chừng thì hư hết trọn bộ máy của con người. Vậy là chuyện đó cũng bình thường như chuyện người ta ăn uống ngủ thở vậy hả ông Tám? Nếu người nào ở giá hay sống độc thân chắc họ khó chịu lắm vì vấn đề sinh lý không được giải quyết thỏa đáng, hả ông Tám?

Có lần bà E. nói là ông Tám bị hư bộ phận sinh dục nên bà Tám bị cắt buồng trứng, nên ông bà Tám không thể có con với cái, chuyện đó đâu phải là ông Tám không có, phải vậy chẳng ông Tám? Còn vấn đề tử vi nữa. Nếu người ta tiếp tục sống có nghĩa là người ta phải chịu sự chi phối của ngũ hành, phải ăn uống, ở theo tử vi, phải không ông Tám? Kinh nghiệm của bà E. cho biết là dù muốn dù không thì cũng đúng số mệnh đã an bài, mà đời sống của mình gặp phải những chuyện định mệnh sắp đặt, phải không thưa ông Tám? Theo đó thì năm nay là hạn con phải lập gia đình đó ông Tám, làm sao cãi số, thưa ông Tám? Còn về thiện ác thì cũng ở đám cưới của P. với K. khi con nói rằng trạng thái tinh thần của con lúc bấy giờ là không tách rời thiện ác nữa, mà đó chỉ là một, thì ông Tám lại khen con tiến bộ. Nếu vậy thì

những tội ác xảy ra trong xã hội sẽ tự biện hộ cho nó bằng Pháp Lý Vô Vi cả. Còn trường hợp giết một người cứu muôn người thì sao hở ông Tám? Ngay việc ăn thịt, lúc thì ông Tám nói: *“Thế gian thì không có gì là thanh cả, chỉ thanh lọc phần điển hồn thôi. Ăn thịt điển con thú mạnh sẽ giúp cho người tu mau tiến”*, rồi ông Tám lại bảo: *“Tu đến một lúc sẽ không thích ăn thịt nữa, ăn vô sẽ thấy nặng trước”*. Vậy người không ăn thịt được thì điển sẽ không mạnh bằng người ăn thịt. Ông Tám nói nhiều điều mâu thuẫn quá, chả trách các bạn đạo bảo ông Tám là vô trách nhiệm, ba phải và riêng con thì con thấy là câu này đúng với ông Tám nhứt: *“Đừng nghe những gì ông Tám nói, mà hãy nhìn kỹ những gì ông Tám làm”*. Ông Tám nói một đằng mà làm một nẻo. Hỏi ông Tám thì ông Tám nói quanh nói quẹo, nói sao cho có lợi cho ông Tám thôi.

Tóm lại, thà rằng ông Tám đừng nói, chứ ông Tám đã từng dạy chị N. N. M. rằng: *“Nam quan đất thiêng ta xa lánh”*, mà giờ này ông Tám đang ở Canada. Rồi còn ông E. có kể cho con nghe chuyện ông Tám định rủ một số bạn đạo đóng tàu ra một đảo nào đó sống với nhau. Vậy mà ông Tám lại nhắc đi nhắc lại câu: *“Ai bỏ xứ VN mà đi là dại, ngu”*, hỏi ông E. thì ông nói: *“Cái Vía ông Tám nói không đáng tin cậy”*. Vậy là nói vậy mà không phải vậy, phải không ông Tám?

Còn một câu hỏi chót, xin ông Tám trả lời dùm con, là trong bài thơ ông Tám cho con lúc trước có một câu xin ông Tám giải thích rõ: *“Tự do tình dục khó làm khó sai”*. Con không lãnh hội được chỗ này, xin ông Tám giải rõ dùm con. Sau hết xin hỏi ông Tám nếu có cơ hội ra nước ngoài, con có nên đi hay không? Ông Tám sẽ định cư bên ấy hay là tính chuyện trở về nước sau này?

Thư Từ Lai Vãng

Con xin dừng bút nơi đây và chúc ông Tám tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc lên Trời để dẫn con theo.

Kính thư
N. T.

Montréal, ngày 30/5/80

N. T. con,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 18/4/80, đến ngày 28/5/80. Được biết con vẫn khỏe mạnh cộng với một số thắc mắc theo trình độ sẵn có của con.

Mỗi sự việc tự tan tan tự đều có lý do rõ rệt, như những người thắc mắc đều thiếu trình độ phán xét vì người ở ngoại cuộc không rõ nguyên do. Ông Tám có ở hay đi đối với những người thực tâm hành pháp không có quan hệ gì cả. Vì tu theo Pháp lý là tự tu tự tiến chớ không phải lệ thuộc bởi người truyền pháp. Người truyền pháp cũng không phải là một nhà tiên tri nhưng là người bạn đồng hành với mọi người. Cho nên hành giả đổ lỗi cho người truyền pháp là hành giả sai. Ông Tám luôn luôn phân tách rõ rệt và chỉ trích những người mê tín và ỷ lại. Chỉ mượn pháp là phương tiện tự hành tiến, hòa với tất cả và học nơi tất cả. Có một điểm sai lầm trầm trọng là hành giả đề cao ông Tám, rồi dựa vào lời giảng hằng tuần của ông Tám, rồi dịch giải sai lầm. Còn về Kim Thân Thượng Đế có dạy người làm điều sai quấy không? Dọn đường cho mọi trình độ, được tự đứng tiến không có ràng buộc một ai. Tại sao con người tự xưng danh là tu thiên lại không chịu xử dụng một phần sáng

suốt sắn có của chính mình để phán xét mọi sự việc, ngược lại tự đặt mình vào sự vô minh và mê tín. Ông Tám thường thường nói : “*Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc*” thì ai tin mà lại phê phán.

Người mới nhập môn hoang mang là tại nơi người truyền pháp giải thích không minh chánh mà thôi. Ông Tám trước sau như một. Lúc nào ông Tám cũng khuyên mọi người thực hành ba pháp **Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển** và **Thiền Định**, không nói chánh trị, không mê hoặc lòng người, không dạy bùa phép. Vì lỗi do hành giả chưa học đi, lại học chạy thì đương nhiên phải vấp ngã đó thôi.

Từ hồi nào đến bây giờ không có tổ chức, không có ban quản trị, làm gì thành hình một giáo phái. Ông Tám đã từng nói rằng: “*Mỗi người mang một thể xác là đã có tổ chức chu đáo của Trời Đất đã cấu tạo.*” Tu để trở về với chính mình thì sẽ rõ mọi sự việc của cả càn khôn vũ trụ, thực hiện Bi Trí Dũng để tự cứu khổ ban vui, nhưng người đời đã vì lòng tham, chỉ chờ người khác tu mà chính mình không chịu tu, rồi thừa cơ thổi phồng, tự cho đạo này là chánh, còn đạo kia là tà. Tất cả đều là tà, nếu không phải là tà thì tu để làm gì? Tu để trở về với sáng suốt và chơn chánh hơn, có phải không? Hay là tu để trở nên một tướng cướp hay là một con diêm không hơn không kém?

Pháp lý luôn luôn đòi hỏi thực hành chứ không chấp nhận sự ảo tưởng mơ hồ. Tại sao Pháp Lý chủ trương đời đạo song tu? Phải làm thì mới có ăn chứ không được ngồi không lảm nhảm, rồi lấy tiền của thiên hạ. Đời là gì? Là bản thân, thể xác. Đạo là gì? Đạo là sự sáng suốt, quân bình. Con người đi đứng ở trên mặt đất đều phải biết ăn mới biết đi. Có đời mới có đạo. Nếu không có đời thì chả ai nói đến đạo làm gì. Trong đời luôn luôn có đạo, còn việc ở hay đi thì do sự đối đãi xung quanh ông Tám

Thư Từ Lai Vãng

và sự quyết định, chấp nhận của ông Tám. Có làm được điều hữu ích cho nhân loại hay không thì sau này sẽ xác nhận bởi những người đã hành như ông Tám, và sống đồng quan điểm với ông Tám thì mới đủ khả năng xác nhận thực hư. Lúc đó mọi câu hỏi sẽ tự nó trả lời đầy đủ.

Còn về tình dục là định luật sinh lý hóa hóa sanh sanh, sanh sanh hóa hóa. Nếu tình dục là xấu thì làm sao tạo ra người thuyết đạo, mà chê nó là xấu. Còn về Pháp lý thì không cấm chuyện vợ chồng, nhưng chịu thực hiện pháp môn thì sẽ được bảo vệ sức khỏe và tự nó giới hạn dần dần trong thiền giác chứ không cấm ngang trong lúc chưa chuyển được nó từ trược đến thanh. Còn về đàn ông liệt dương là một cái bệnh. Còn về sự tu hành là ý chí tự nó phát triển hướng thượng hay không. Nếu tu mà tạo hình thức bề ngoài, không chịu giải tỏa trược điển bên trong bằng Pháp Luân Thường Chuyển thì cũng như không. Sự giao cấu là sự cọ sát giữa luồng điện âm dương đến trung hòa, là giải quyết mọi sự việc dâm động mà thôi. Lúc đó sẽ không còn thích thú gì nữa. Còn cảnh vợ chồng và tình yêu thì cũng như làm tuồng vậy thôi. Hát xong là hạ màn, mạnh ai nấy đi. Tùy theo sự thiện ác của mọi người mà chuyển hóa. Phần hồn cũng như con người, học hết lớp này rồi sẽ đổi sang lớp khác. Học mãi học hoài, học đến vô cùng tận vì phần hồn là vô cùng tận và bất diệt thì phải học hỏi và tiến hóa đời đời. Còn về phần ông Tư đã nói là đúng. Vì muốn cho mọi người hiểu sự thật nhiều hơn cho nên Ngài không ngại gì xác nhận điều này, không nên lấy vải thưa che mắt thánh. Chuyện con thắc mắc là chuyện thông thường không có gì quan trọng cả. Nếu người nào ở giá và họ có ý chí thì họ cũng đạt được sở nguyện và họ cũng phải bị đổi tánh nếu họ không tu. Bà E. xác nhận là đúng. Ông E. và mọi người tu nó có bị hư bộ phận sinh dục đâu. Nó còn khỏe mạnh hơn nhưng nó hướng thượng tự giải thành ra không cần thiết. Vì lo thiền, không đủ thì giao dịch với sự động loạn

đó thôi. Nếu liệt dương thì ai dám tu pháp này, có hại cho sức khỏe.

Nếu thực tâm hành thiền thì sẽ được cái số. Tử vi thì dựa trong sự kích động và phản động của ngũ hành. Nếu chúng ta hành Pháp Luân Thường Chuyển đều hòa thì sự kích động sẽ hướng thượng, thì chiều hướng kích động sẽ được thay đổi. Tử vi là bên ngoài xâm chiếm, bên trong chấp nhận thì mới tạo thành nghiệp. Còn bên trong không chấp nhận thì sẽ không có nghiệp. Nghiệp là khổ đó con. Chân lý thì trong thiện có ác, trong ác có thiện, không bao giờ tách rời được. Con nói đúng, ta tu trong sự khai triển trung dung để mình thiện ác cùng một lúc thì mới giải thoát được. Giết một người, cứu muôn người thì kẻ giết người luôn luôn phải đền tội. Vì loài người là đấng quyền năng của Thượng Đế, thế gian không thể chế tạo được nó. Còn về chay mặn thì tùy theo sở thích của hành giả. Đến lúc chán mặn thì mới ăn chay được, chứ không bắt buộc, tùy theo nhu cầu của cơ thể và hoàn cảnh mà thôi. Còn nói ông Tám vô trách nhiệm và ba phải là rất đúng. Ông Tám là con người thích sự tự do, đối đãi bình đẳng, thì ông Tám chỉ có hành và trao đổi với những người nào muốn trao đổi với ông Tám. Trong đó ông Tám đồng học với người ấy. Có trách nhiệm hay chẳng là phần Hôn của người xử dụng bản thể mà thôi. Còn ba phải là lên xuống, rẽ ngã ba đường, thì đường nào bạn cũng có quyền đi. Dù cho ông Tám làm cảnh sát Vô Vi thì cũng không có quyền phạt họ vì họ đi đúng theo ý muốn của họ. Nhưng đường nào rồi cũng đến nơi. Chậm hay là mau đó thôi. Vậy các bạn nên làm ba phải hay là một phải?

Người bỏ xứ VN là uống và ngu, dù có đi đâu rồi cũng sẽ có cơ hội về VN. Vì VN thời tiết được ưu đãi, không nóng quá, không lạnh quá. Được đi xứ ngoài thì sẽ quý và nhớ VN. Còn về phần ông Tám bị sự đối đãi đưa đẩy, ông

Thư Từ Lai Vãng

Tám từ thành phố xuống tới kinh tế mới; từ kinh tế mới nước ngập giường ngủ cũng trôi, và chỉ còn một tác là ướn lưng. Xin về thành phố tiếp tục cứu người miễn phí, nhưng cũng không cho. Nhưng ông Tám vẫn chấp nhận trong tinh thần lấy trời làm nhà, lấy đất làm giường, ngày nay lại được sống trong frigo dưới 0 độ 25 độ, vẫn vui và chấp nhận đến giờ phút rời thể xác, vẫn thương yêu và giúp đỡ mọi người tùy theo khả năng, chẳng oán trách ai cả, vì tu thì phải học bài học khó hơn người thường. Nhiều người đã thấy ông Tám khóc, thành ra ông Tám khỏi khóc và chỉ cười qua ngày mà thôi. Còn ông E. nói ông Tám định mua tàu ra đảo ở thì không có điều này. Chắc con nghe lầm, ông E. không bao giờ nói bậy. Ông Tám không bao giờ quên VN và ước mong được cơ hội sống với các con. Ông Tám già, chẳng có ai thềm muốn, ở Canada cũng vậy. Ăn một ngày một buổi rồi cũng qua. Nếu con muốn ông Tám giải thích thơ thì con nên chép nguyên bài thì mới giải thích được. Một câu thì không bao giờ đúng. Còn việc đi hay ở thì do quyền của cá nhân chứ ông Tám không có quyền quyết định cho con. Nếu có ai mời con xuất ngoại du lịch hợp pháp thì nên đi, còn nguy hiểm thì không nên.

Hôm nay ông Tám nói chuyện với con nhiều nhưt. Con rất trung trực và lắm cảm, làm sao lập gia đình. Hôn con và chúc con vui tiến.

Ông Tám của con
L. S. H.

Thơ của M/M ngày 6/5/80 chỉ có trọn vẹn một câu:

"Thiên thượng nhân gian duy ngã độc tôn"

Montréal, ngày 5/6/80

Kính gửi M/M,

Thiên thượng nhân gian duy ngã độc tôn

*Qui nguyên chỉ có phần hồn
Trường sanh bất tử ôn tồn giải phân
Sống trong thẳng cảnh thanh bản
Giải thông đời đạo góp phần dựng xây
Minh tâm kiến tánh hằng ngày
Giải thông ngũ tạng thơ ngây chẳng còn
Xét xem chơn đạo đường mòn
Giúp người tại thế sống còn tiến lên
Hạnh tâm ý chí vững bền
Giữ cho sáng suốt chẳng quên điều lành
Sớm tu sớm đạt sớm thành
Về nơi không động đã dành sẵn cho
Thực hành chẳng ước chẳng mơ
Đến nơi dễ dãi tạo đồ mà đi
Diễn thông thả lỏng tiến ghi
Ra vô dễ dãi ta thì tiến lên
Hành thông minh cảm đạo nền
Trong ta chậm tiến vì quên hiếu hòa
Nam Mô niệm Phật Di Đà
Khai thông sáng suốt cảm hòa nơi nơi
Chẳng còn nhiều động lệ rơi
Trời ban tình đẹp nơi nơi phân hòa*

Phật tâm sáng suốt thật thà
Vui hòa phát triển vượt qua hồng trần
Tình thương cao đẹp muôn phần
Độ người tiến hóa tùy tầng cảm giao
Hòa cùng muôn sắc muôn màu
Qui nguyên có một trạm đầu giải thông
Diễn thông chuyển tiếp nhiều vòng
Đến nơi vô tận hóa công hợp hòa
Cha Trời quả thật là Cha
Tạo ra Tiên Phật hợp hòa nơi nơi
Làm người hiểu rõ ông Trời
Công bằng tự giác chẳng rời thương yêu
Thương Cha kính Mẹ yêu nhiều
Giữ điều sáng suốt chẳng liều sa mê
Thanh tâm hướng trở lộn về
Trung tâm sinh lực hương quê của Hồn
Chớ nên làm tướng bôn chôn
Đời là cảnh tạm lý đôn đốc hoài
Càng tu càng rõ chánh tà
Khai cùng hữu ích tạo hòa đẹp duyên
Trung dung giao cảm nối liền
Đạo đời hai nẻo chẳng phiền trách ai
Sửa mình tiến hóa hoài hoài
Chẳng còn bực tức so tài với ai
Viết thơ nhiều ít cũng sai
Ý không tả hết miệt mài khổ tâm
Tham thiền thanh tịnh âm thầm
Tâm không động loạn khỏi tầm lo âu

*M/M đón nhận nhiệm mầu
Hai Không hòa hợp thâm sâu chơn tình
Chung qui cũng sống một mình
Lấy không làm địch tự mình lấy lòng
Chẳng còn lý luận lòng vòng
Một câu cũng đủ cũng tòng đến nơi.*

Kính thư
L. S. H.

TP HCM ngày 2/5/80

Kính thưa ông Tám,

Cúng như thứ năm hằng tuần, hôm qua thứ năm 1/5/80, con có đến thiền đường và huynh E. cho con xem bài thơ của ông Tám đề ngày 8/11/79 gửi từ Manila về. Đang hồi nhớ thương ông Tám đến tột đỉnh, làm thơ của người Thầy cao quý của con tác động mạnh vào tâm hồn con và trong một lúc xuất thần con đã thừa tiếp diễn của ông Tám viết ra bài thơ: "*Hương Nội*" kèm theo đây để kính trình ông Tám và xin ông Tám chỉ dạy thêm cho con trên đường tu luyện mà ông Tám đã dẫn dắt gia đình con bấy lâu nay.

Ngày 11/12/79, con có viết thư gửi Thầy và gửi sang Manila cho ông Tám, tới nay con chưa được hồi âm, con xin sao lại và gửi kèm theo đây cho ông Tám. Ngày 20/3/80 con cũng có viết ra bài thơ "*Gửi Bạn*" để gửi cho các bạn đạo ở Bình Dương vì thấy mấy lúc gần đây các bạn đạo bị vọng động nhiều, có sự đố kỵ nhau. Con cũng

Thư Từ Lai Vãng

xin sao chép kèm theo đây để con trình lên Thầy. Cho tới nay con đã viết được hơn 70 bài thơ mà đề tài thì cũng chỉ quanh quẩn những điều mà ông Tám đã chỉ dạy bấy lâu nay. Những bài thơ đó mục đích trước tiên là để nhắc nhở con tu học và sau cũng để cho các bạn đạo cùng xem. Con xem hình ông Tám mặc đồ lạnh ngồi trong xe bus và đứng trên đỉnh núi tình thương, trông ông Tám thật buồn cười quá. Bà Tám viết thư cho chị E. bằng tiếng Pháp, anh em xúm nhau đọc thật là vui. Con trông cảnh ông Tám ngồi quây quần với các đạo hữu Y., T., L. và B., lòng con rộn lên niềm sung sướng, cảnh của một gia đình Vô Vi đầm ấm. Ông Tám cho con kính gửi đến các đạo huynh Y., T., L. và đạo muội B. và tất cả huynh đệ Vô Vi bên đó lời thăm hỏi kính mến của con. Trên con đường tu hành mà ông Tám đã vạch ra, chúng con luôn luôn cố gắng kiên trì hành sửa ngày ngày dù cho gặp nhiều khó khăn vật chất, nhưng tinh thần Vô Vi của chúng con luôn luôn sáng suốt thanh tịnh.

Con kính chúc bà Tám, em T. và bà D. được nhiều sức khỏe và bà Tám học tiếng Pháp được nhiều tiến bộ. Vợ chồng con mong sớm nhận được những bài học của ông Tám.

Kính thư
V. M.

*Tả đạo bàng môn xuất hiện rồi
Tranh giành uy thế tạo thành ngôi
Chê khen đủ thứ phê bình luận
Rốt cuộc qui hoàn nuốt chửng trời.*

Ông Tám viết ngày 8/11/79

Thừa tiếp điển: Hướng Nội

*Ma vương tà đạo đến đây rồi
Tu giành tu giựt giựt cái ngôi
Vung vút chê khen u ơ luận
Rốt cuộc linh hườn nuốt chẳng trôi*

*Chẳng trôi lý đạo Thầy ơi
Bao lần Thầy dạy ôi thôi dạy hoài
Vô Vi đừng có vọng ngoài
Hướng về tâm nội lập đài công phu
Tiểu thiên là chốn còn mù
Phải năng khai mở thì tu mới thành
Tâm mà còn nghĩ rấp ranh
U ơ bàn luận đạo thành đạo ma
Khen tài khen phép người ta
Tu mà ưa phép quỉ ma khoe liền
Ngồi thiền tâm nhẩy hồi liên
Ngồi hoài vẫn thấy như điên cõi lòng
Tu mà như vậy uống công
Nước mình mình mở lòng mình mình khai
Mở khai khai mở tự mài
Phật lòng ắt sáng Phật đài ắt lên
Đường tu trên đã tạo nền
Ông Tư ông Tám bảo bền tiến tu
Sửa mình nhớ sửa lu bù
Đạo tâm phát sáng tánh mù phát minh*

*Công phu công quả công trình
Cha Trời thương dạy tự mình tiến lên
Bên Trên Cha đợi mình lên
Minh đây tự học thi lên thiên đàng.*

2/5/80
M.

Gửi Thầy,

*Từ ngày xa cách đến nay
Nhớ Thầy rất đổi bao ngày con trông
Hôm nay mạo muội mấy dòng
Dâng Thầy con gửi cho lòng thánh thơi
Đường tu nào có dám lơ
Không Thầy phải gắng còn hơn gần Thầy
Khó khăn gặp phải ngày ngày
Thầy khuyên Cha dạy con ngày nhớ ghi
Vợ chồng nhắc nhở nhiều khi
Dù nhau thẳng tiến vô vi luyện hoài
Công phu cố gắng kéo dài
Con nay tinh tấn hơn ngày khi xưa
Được nhiều ấn chứng con thưa
Rất hay rất đẹp như đưa mở đường
Điểm thanh con nhận cũng thường
Đường thơ khai mở thường thường con ghi
Mỗi bài mỗi học mỗi thi*

Học rồi lại học lắm khi chưa rành
Hạnh tu con quyết học nhanh
Trau lờn sửa nét con canh bên lòng
Xin Thầy chỉ dạy chữ **KHÔNG**
Cho con thoát tục đường hồng đáo lai
Con nay rất sợ rơi đài
Ở nơi thế tục một ngày chẳng mong
Theo Thầy tự hỏi được **KHÔNG**
Hỏi rồi tự luyện chữ **KHÔNG** luyện hoài
Ước mong sẽ có một ngày
Thầy thương Thầy độ mỗi ngày mỗi nhanh
Diễn thanh còn rất mong manh
Căn trần dứt bỏ mười phần còn ba
Ở nơi thế tục rầy rà
Chẳng ham chẳng muốn thật là tâm con
Mấy lời thành thật nỉ non
Xin Thầy chứng độ cho con yên lòng
Yên lòng quyết đạt chữ **KHÔNG**
Chữ **KHÔNG** chưa đạt chẳng mong nghỉ ngừng
Thiền đường vẫn tới thường thường
Huynh Em vẫn gặp vẫn thường hỏi han
Hỏi han về đạo đàm bàn
Hỏi thơ ông Tám giải bàn học thêm
Cuối thư kính chúc ấm êm
Chúc ông bà Tám, Tuyết em cùng Di.

Kính thơ
M.

Thư Từ Lai Vãng

11/12/79

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Gửi bạn đạo,

Hôm nay đệ có mấy dòng
Gửi về huynh đệ tấm lòng tư duy
Từ ngày ngộ pháp Vô Vi
Nghe lời Thầy dạy chẳng gì chuyển lay
Công phu cố gắng ngày ngày
Nội tâm thanh tịnh từ rày yên vui
Hạnh tu luôn phải rèn trui
Công trình cố tạo khỏi lùi bước đi
Công lao tu luyện quản gì
Hằng mong thoát tục để đi trở về
Linh Tiêu ta đã chọn thề
Hương về Bạch Ngọc lần về vinh quang
Đường về dù thật thênh thang
Nhưng lòng không quyết đã tràng uống công
Hôm nay ngồi nhớ chạnh lòng
Nhớ Thầy nhớ bạn một dòng Vô Vi
Kiểm qua một lượt tràng thi
Lòng thêm se thắt cũng vì rớt rơi
Lời Thầy chẳng học để lời
Nên còn động loạn để rơi đường tà
Bao năm Thầy đã thiết tha

Dạy bao bài học thật là minh quang
Học bài chẳng học sang ngang
Trí phàm lý luận vẫn than sự đời
Chữ Không là vốn sự đời
Đổi thành chữ Có nên đời mới diên
Muốn tìm cái thú thiên miên
Chữ Buông chữ Bỏ dính liền chữ Tu
Xuống đây là kiếp ở tù
Trả mau cho hết để bù về thôi
Sao còn bám cửa lối thôi
Cửa là cửa tạm để rồi hườn Không
Kéo thêm cái kiếp trong vòng
Trả cho hết nghiệp để mong còn về
Tu đây đừng nghĩ khen chê
Ai tu này được khen chê rầy rà
Được khen cũng chẳng thiết tha
Chê người trách bạn thật là chẳng nên
Tình thương cố gắng tạo nền
Thương người thương vật giữ nền từ bi
Thương người cùng họ Vô Vi
Anh em cùng pháp khác chi cùng nhà
Tình thương đi đến tình hòa
Người người cũng hiệp người nhà hòa hơn
Chẳng nên đổ kỵ giận hờn
Cùng nhau ngồi lại nhịp đờn hòa ca
Ca bài xum họp một nhà
Đi nhau cùng bước lấy đà tiến lên
Bên Trên Thầy đã tạo nền

Thư Từ Lai Vãng

Cứ lần theo đó vững bền tiến tu
Vô Vi là pháp tự tu
Tự tu tự tiến hết mù tới minh
Minh tâm minh tánh minh tình
Đạo là sáng suốt tánh tình chơn ngay
Tu đây đừng nghĩ làm thầy
Tu tâm dưỡng tánh nhìn Thầy noi gương
Đường tu thẳng tiến một đường
Nghĩ quanh nghĩ quẩn là đường loanh quanh
Đường tu cố gắng trọn lành
Công tu chẳng uống Trời dành đường lên
Mấy điều Thầy dạy ở trên
Đệ nay ghi lại nói lên tấm lòng
Tấm lòng ưu ái thiết tha
Với tình huynh đệ đạo ta để huê
Ráng tu kéo trẻ ngày về
Ngươn này gần hết đường về còn xa
Bạn ơi chớ khá dần dà
Mấy lời tâm sự gọi là ưu tư.

20/3/80
M.

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn